Hohotitori din toată țara... uniţi-vă!

HOHOTE

PUBLICAŢIE NAŢIONALĂ DE DIVERTISMENT, SATIRĂ ŞI UMOR
EDITATĂ DE CENACLUL „HOHOTE”

DIRECTOR Gabi ROȘIANU	*Anul IX nr. 33 (serie nouă)* *Iunie 2025* 108 pagini	REDACTOR ŞEF Mihai Lungescu

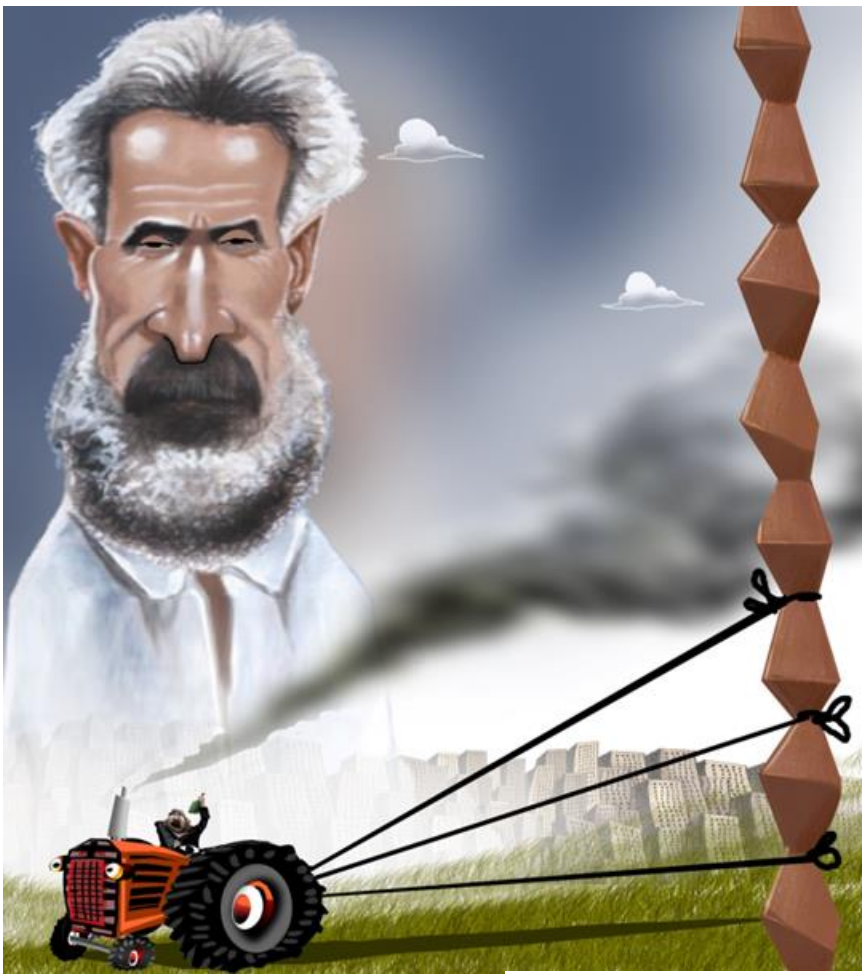

Ilustrație de Marian Avramescu

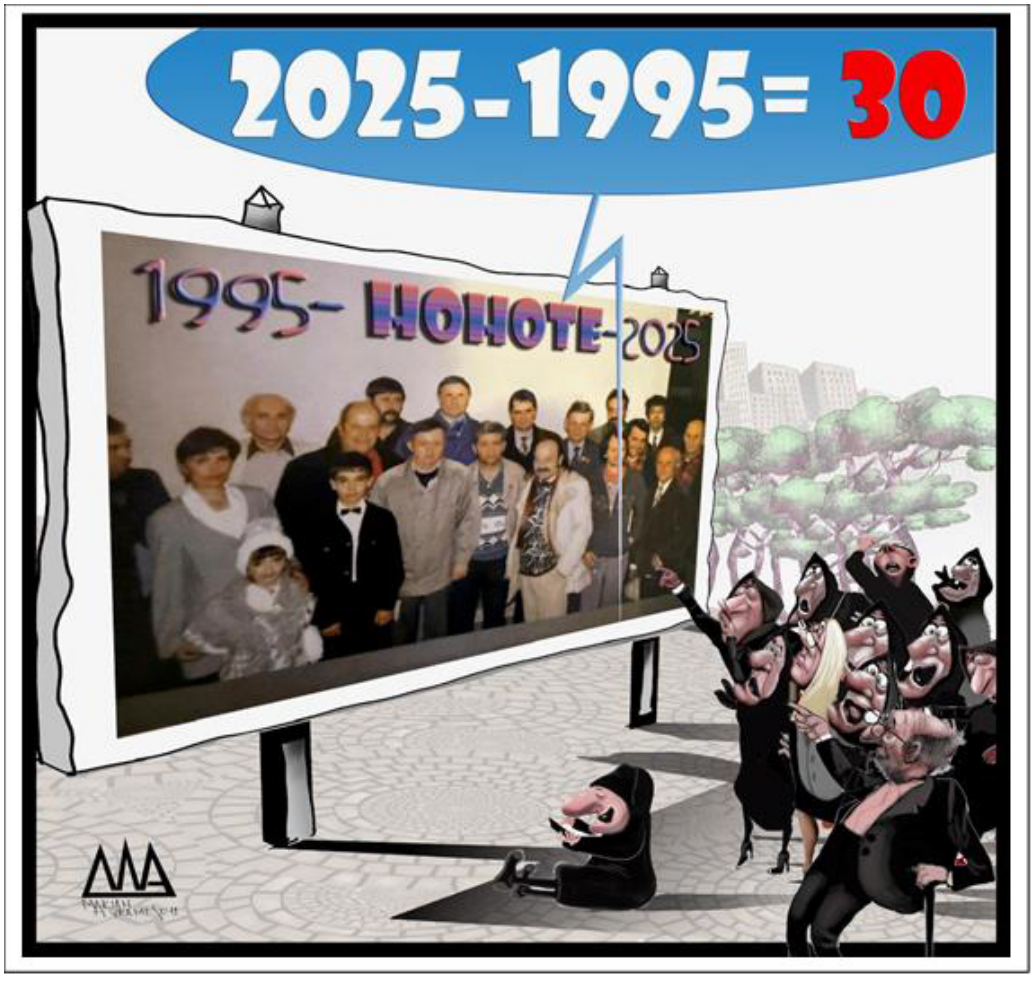

Biblioteca Centrală Universitară Cluj-Napoca

P.III.2049

Țara lui Bachus : jurnal al Societății Viticole Regale „Dealurile Negoieștiului" / red.-șef Ion Țarbac. — Anul 1, nr. 1 (1990) - . — Negoiești : jud. Gorj, 1990 - (Tip. Tg.-Jiu) . — 40 p.

Biblioteca Centrală Universitară Cluj-Napoca

P.IV.2279

Hazul : publicație bilunară de satiră, umor și divertisment / director Ion Cănăvoiu. — Anul 1(1990) - . — Târgu-Jiu : [s.n.], 1990 - (Tip. Târgu-Jiu cu ajutorul redacției ziarului „Sfârșitul") . — 4 p.

Coagularea umorului gorjenesc postrevoluționar

După Revoluția din 1989, mass-media românească a cunoscut o explozie fără precedent, într-o *foamete* continuă de ”adevăruri”. La Gorj, prin inițiativa câtorva temerari, au apărut primele incubatoare de umor organizat, precum ”Țara lui Bachus”, fondată de regretatul ziarist și om de cultură Ion Tarbac și ”Hazul”, fondată de poetul, prozatorul, traducătorul și epigramistul Ion Cănăvoiou.

Am publicat primele catrene în”Țara lui Bachus” alături de creațiile inegalabilului Ion Cănăvoiu, pe care l-am considerat primul îndrumar de epigramă românească modernă. Dispariția maestrului în anul 1992 a lăsat umorul și, mai ales epigrama, într-un con de umbră pe care autoritățile au hotărât să-l umple cu un festival care să-i poarte numele, poate cea mai bună inițiativă din ultimii 33 de ani.

În anul 1995, scriitorul, cercetătorul și jurnalistul Alexandru-Doru Șerban, a luat inițiativa înființării Societății Umoriștilor Gorjeni (SUG), în cadrul căreia a deținut funcția de Președinte, până la decesu-i prematur din 2011. În luna septembrie a aceluiași an, a apărut și primul număr al Revistei HOHOTE, în care Alexandru-Doru Șerban deținea calitatea de Redactor Șef.

În anii care au urmat, zeci de nume au călcat pragul societății, publicându-și creațiile în paginile revistei. Postul local de televiziune Antena 1, aloca săptămânal o oră de transmisie în direct, emisiunii de umor ”Țara lui Papură Vodă”, moderată de Aura Stoenescu. Unii dintre creatorii de epigramă s-au remarcat în concursurile naționale organizate de Uniunea Epigramiștilor din România, apărând și în paginile Revistei EPIGRAMA.

Această evoluție surprinzătoare l-a determinat pe Alexandru-Doru Șerban, să preia inițiativa înființării unui cenaclu literar în Târgu Jiu. Ca urmare, în 14 martie 2000, se năștea Cenaclul HOHOTE, a cărui activitate continuă și astăzi.

Despre inițiatorii, membrii deplini și simpatizanți, vă oferă informații detaliate, în paginile revistei, cel mai avizat membru al cenaclului, Nelu Vasile.

Sărbătorim așadar, 30 de ani de la apariția Societății Umoriștilor Gorjeni și a Revistei HOHOTE și 25 de ani de la înființarea Cenaclului HOHOTE. Bucuria este amplificată de sărbătorirea celor 35 de ani de existență a UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA. Sunt ani în care oameni cu suflete frumoase au dăruit umor, au născut zâmbete și au pregătit o nouă generație de umoriști.

La mulți ani HOHOTE!

La mulți ani UER!

Redactor Șef, Doru-Mihai Lungescu

Alexandru Doru Șerban
Repere biografice

Alexandru Doru Şerban s-a născut la 4 iulie 1948 în Preajba, azi localitate aparţinătoare a municipiului Târgu Jiu. A absolvit Facultatea de Filologie a Universităţii din Craiova și, ulterior, cursurile Facultății de Drept din cadrul aceleiași universității.

Înainte de anul 1989 a publicat săptămânal epigrame în ”Gazeta Gorjului”, dar şi în publicaţii de umor ori cu pagini de umor, din ţară (”Urzica”, ”Albina”, ”Pentru Patrie”). După anul 1989, încurajat de libertatea de exprimare obţinută prin schimbarea regimului politic, şi-a extins preocupările creatoare, devenind recunoscut: epigramist, poet, prozator, cercetător etnograf şi al aspectelor culturale ale Gorjului. A fost director sau redactor şef al publicaţiilor ”Ager”, ”Hohote”, ”Nomazii”, ”Gazeta de Jiu” (pe care le-a şi înfiinţat) şi redactor la ”Gazeta de Sud”, ”Opinia”‘, ”Observator”, ”Luceafărul la Floreşti”, ”Coloana lui Brâncuşi” (Timișoara) ş.a. A colaborat la peste 40 de publicaţii judeţene şi naţionale, iar în perioada 1992-1996 a colaborat la Radio Oltenia Craiova. Este editor autorizat al Ministerului Culturii, îndeplinind în perioade diferite funcţia de director la editura ”Rahbon” şi de consilier cultural la editurile ”Ager”, ”Scrisul gorjean” şi ”Măiastra”.

Alexandru Doru Şerban văzut de Marian Avramescu

În anul 1995 a înfiinţat Societatea Umoriştilor Gorjeni şi publicaţia ei ”Hohote”. Societatea Umoriştilor Gorjeni este de ani buni în topul centrelor de umor din ţară, dar cel mai mare merit al lui Al. Doru Şerban este acela că la îndemnul său mulţi gorjeni au început să scrie, ajungând epigramiști cunoscuţi astăzi.

A primit în decursul timpului numeroase premii şi distincţii, inclusiv pe cea de ”Gorjean al anului 2010”. A fost iniţiatorul şi fondatorul Asociaţiei Cercetatorilor şi Autorilor de Carte Gorjeni, care, în semn de recunoștință, azi îi poartă numele.

Se stinge din viaţă, dupa o grea suferinţă în data de 26 iulie 2011, lăsând o excepţională moştenire culturală pentru Târgu-Jiu şi jud.Gorj.

RĂSPLATA DEMOCRAŢIEI

Principiul e plăcut de spus,
Însă adesea păgubos:
La critica de jos în sus,
Vin ordine de sus în jos.

Mihai Lungescu

George Corbu
Repere biografice

George Corbu s-a născut la 17 august 1940, în București. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Juridice şi a urmat studii postuniversitare de drept internaţional public. A colaborat la revista „Biblioteca”, iar articolele tipărite formează substanţa volumelor „Istoria bibliotecilor din România. Studii şi cercetări” şi „Bibliotecă, bibliotecar, biblioteconomie. Tendinţe şi dezvoltări româneşti în tehnica de bibliotecă”.

A participat la elaborarea Legii Bibliotecilor din 2002. A prefaţat 140 de volume (din care 125 numai de umor şi epigrame). Este membru al Academiei de Ştiinţe, Literatură şi Arte (ASLA, din Oradea, Secţiunea de Literatură), membru al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Uniunii Scriitorilor din Moldova, şi membru al Societăţii Scriitorilor Târgovişteni.

Este preşedintele Uniunii Epigramiştilor din România (din anul 1995) şi directorul revistei „Epigrama” (din anul 2002). A fost primul preşedinte al Comisiei Naţionale a Bibliotecilor din România.

Este creator de poezie, epigramă (reținem *Epigrame şi fabule* - 1977, *Corbigrame,* vol. I. - 1995, *Ace la purtător* - 2002 (în colaborare), *Corbigrame,* vol. II - 2003, *Nepotisme. Cartea celor doi nepoţi gemeni*, - 2020), istorie literară, antologii literare, traduceri, biblioteconomie și îngrijire de ediții.

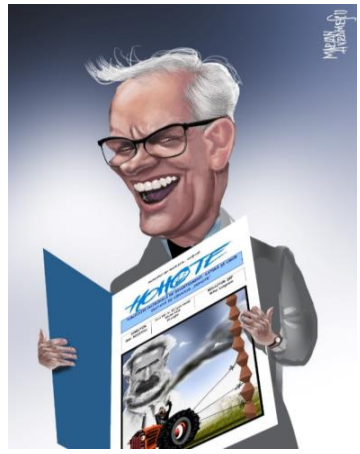

George Corbu văzut de Marian Avramescu

Opinii: *...Îl ştiu de mult şi, cum îl ştiu, aşa a rămas şi azi...: subţire ca un lujer, agil ca un ţipar, grăbit, ... mergând în pas alert pe stradă, cu privirea în jos, fixat parcă definitiv într-o fantasmă necunoscută.* (Eugen Simion)

Ajutându-ne să râdem de defectele oamenilor, deci şi de ale noastre, să le biciuim cu luciditate şi exigenţă, versul său veştejeşte relele, neajunsurile morale, cu umor... (Ion Dodu Bălan)

Mi se pare mai lesne să scrii un volum de epigrame decât să-l prefaţezi pe George Corbu în recidiva Corbigramelor sale. E atâta risipă de duh, de ironie, de bun-simţ critic şi autocritic, încât, citindu-l, te simţi răsfăţat... (Mircea Ionescu-Quintus).

CORBUL

Şters, dispreţuit, umil,
Corbul, ce stârneşte ura,
A-nălţat croncănitura
La valoarea unui stil!

Mihai Lungescu

CAPTIV ÎN LABIRINTUL EPIGRAMEI (2)

de Nelu Vasile

-urmare din numărul 32-

Așadar, acceptasem propunerea lui Alexandru Doru Șerban de a mă ocupa de revista *Hohote*, îmi completasem colecția celor 12 numere apărute deja și voi încheia aici lista epigramiștilor care publicaseră până atunci în ea:

- **Victoria Popp** (ulterior **Saioc**), cea mai rapidă compunătoare de epigrame pe rime date, remarcată mai întâi la emisiunea *Floreta și toroipanul*, susținută la Radio de Viorel Gârbaciu, apoi la emisiunea *Ţara lu' Papură Vodă* susținută la TV de Aura Stoenescu; am publicat-o în *Hohote* seria veche (28 ep.).

- **Doru Mihai Lungescu**, iată prezentarea pe care i-am făcut-o în *Hohote* nr. 20 / noiembrie 2001: „Născut în localitatea minieră Albeni, Gorj … inginer TCM şi jurist. … Inteligent, spontan, abil în dueluri, s-a făcut remarcat în emisiunea *Ţara lu' Papură Vodă*, difuzată vinerea de către postul TV Antena 1 Târgu-Jiu, dar şi la concursurile U.E.R., Calotescu-Neicu, Adrian Becherete…"; numit manager al S.C.MIRFO S.A. Târgu-Jiu, n-a mai participat mulți ani la activitatea de cenaclu, al cărui membru fondator este, a revenit însă de curând, a fost investit ca *Președinte al Cenaclului Hohote* și activitatea de gen a căpătat și mai multă vigoare; în *Hohote* seria veche i-au apărut 78 de epigrame, iar mai nou l-am publicat în revista *Ad Mutrium*; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (2012, cu biografie și 3 epigrame); un careu rebus incluzând epigrama sa *Daruri pentru Nelu Vasile* a fost publicat în *Hohote* seria nouă nr.27.

***

După documentarea cu privire la primele 12 numere ale revistei *Hohote*, am purces la treabă și în ziua eclipsei totale de soare, 11 august 1999, aveam gata tipărit numărul 13. Precizez aici că începând cu nr. 6, când O.J.T.Gorj devenise sponsorul revistei, directorul instituției, Gheorghe Niculescu, care deținea și Gorj Hotel, a dispus ca pe măsuțele din fiecare cameră a hotelului să fie pus câte un exemplar din revista noastră, iar personalul hotelului constata că erau și persoane care la plecare luau revista acasă, spre bucuria noastră, pentru că revista, deși avea preț imprimat pe ea, nu a fost vândută niciodată, nimănui, ci a fost oferită gratuit colaboratorilor, prietenilor și nu numai, fiind tipărită în 300 exemplare.

Numărul 13 al revistei apăruse cu douăsprezece pagini, dar adunasem foarte multe materiale pentru publicare și Doru Șerban mi-a zis să mai facem încă un număr, peste numai două luni, așa că în octombrie 1999 am lansat nr. 14 al revistei *Hohote,* cu opt pagini, la Festivalul Național de Umor *Ion Cănăvoiu*, ediția a VII-a. Am participat atunci pentru prima dată la o astfel de manifestare și am cunoscut oameni de care mă voi lega puternic pentru tot restul vieții:

- Valentin Groza, poet, sculptor, pictor, caricaturist, epigramist foarte valoros; un talent uriaș, cel mai premiat umorist gorjean pe atunci, împreună cu care vom propulsa revista *Hohote* la nivel național, ajutați de...

- **George Zarafu**, președintele juriului festivalului în acel an, venit la Târgu-Jiu cu bunul său prieten...

- **Florian Saioc**, poet de excepție, de profesie tehnician, originar din fostul raion Turnu Măgurele, ca și mine, avea să se căsătorească cu o gorjeancă și să se stabilească în Târgu-Jiu, la fel ca mine, am devenit foarte buni prieteni, iar Florian are deja 94 de ani; l-am publicat în *Hohote* seria veche (27 ep., 4 poezii, o recenzie de carte), *Turburele* (epigrame: sporadic; rebus: un careu și o enigmă), *Ad Mutrium* și în *Teleormanul cultural* (sub genericul "Epigramiști teleormăneni": biografie, 8 ep. și un careu rebus cu titluri de poezii din volumul său *În lume s-a făcut târziu*,); un triplu acrostih FLORIAN SAIOC a fost publicat cu mai multe prilejuri, inclusiv în placheta mea *Acrostihuri*; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 ep.); am multe dintre cărțile sale de poezii, cu autograf, iar în *Biblioteca de umor* am *Imaginara paranghelie*.

- **George Lungoci**, epigramist născut la Alimpești, Gorj, actor la Teatrul Național din Timișoara; ne-a încântat, de fiecare dată când l-am întâlnit, cu recitarea excepțională a poeziei *Clopotele din Sărărie*, a lui Teodor Speranția; am fost buni prieteni (a decedat în 2015, la 91 de ani), purtam lungi discuții telefonice, îndeosebi în august, când eram născuți amândoi; în *Biblioteca de umor* am cartea sa *Epigrame din lumea teatrului*; l-am publicat în *Hohote* seria veche (26 ep.) și *Constelații diamantine* (ianuarie 2020: biografie și 9 ep.); i-am dedicat un careu rebus în *Turburele* (*Un bănățean la cota 90*).

În februarie 2000 am lansat nr.15 al revistei *Hohote*, pe care îl pregătisem împreună cu Valentin Groza; a debutat acum...

- **Alexandru Alexandru**, poet, umorist, iată cum îl prezentam în *Hohote* nr.17/octombrie 2000: „Născut în Teleorman, la 9 octombrie 1941, a copilărit la Siliştea-Gumeşti, fiind un… Moromete autentic, pseudonim pe care-l foloseşte alături de Dan George, Alex Alex ş.a. În timp a devenit, ca şi alţii, „gorjean dupe nevastă" şi ziarist, în prezent redactor-şef la săptămânalul gorjean OPINIA. Ca umorist cochetează cu epigrama, dar excelează în poezia umoristică, „portretele robot" pe care le semnează fiind apreciate recent cu o menţiune la „Mărul de aur" de la Bistriţa….". (după propria mărturisire, a trimis acolo portrete robot la insistenţele „enervante" ale lui Nelu Vasile); în *Biblioteca de umor* am cartea sa, *Anotimpurile parodiei* (mai 2014, *„D-lui N.V. cu toată consideraţia..."*).

***

Marți, 14 martie 2000, la Inspectoratul pentru Cultură Gorj, sala *Titu Rădoi* a fost înființat *Cenaclul Hohote*. După cum rezultă din fotografie, membri fondatori au fost, de la stânga: Victor Târșoagă, Calotă Rodica cu fata și băiatul, Constantin Pănoiu, Marian Dobreanu, Ion Șoldea, Alexandru Doru Șerban, Nelu Vasile, Ioan Popescu-Chebacea, Doru Mihai Lungescu, Vasile Prandea, Gheorghe Adam, Nicolae Giorgi, Valentin Groza, Ion Trancă, Gelu Birău, Nicolae Brelea, Vasile Ponea. Ca președinte a fost ales comandorul Ioan Popescu- Chebacea,

iar ca secretar Nicolae Brelea, o inundație la acesta acasă, peste mai mulți ani, având să distrugă toate documentele cenaclului.

Prin anul 2000, şedinţele *Cenaclului Hohote* se țineau la sediul ziarului săptămânal *Opinia*, uneori în prezența directorului publicației, Emanoil Popescu; o dovadă în acest sens este articolul din ziarul cu nr.427/7-13.07.2000, cu titlul *La hanul cu… umor,* semnat Moromete (alias Alexandru Alexandru): „… marţi, pe o caniculă de să nu dai nici câinele afară din cada cu apă rece… din care cauză au lipsit „adolescenţii" cu părul alb din „Katanga" şi Zambilelor…" (n.a.: Katanga era numele popular al cartierului *9 Mai*, în care locuia Vasile Prandea, iar Zambilelor era numele străzii pe care locuia Constantin Pănoiu, lângă Întreprinderea de Țigarete Târgu-Jiu).

În aprilie 2000 am participat pentru prima dată la o ediţie (a VII-a) a Festivalului de umor de la Turceni, dedicat lui **Alexandru Calotescu-Neicu**, un intelectual de mare valoare, inteligent, poliglot şi cu un ascuţit spirit critic, un inegalabil susţinător al fenomenului cultural din epocă. Moştenise una dintre cele mai mari moşii din Gorj, după căsătorie stabilindu-se în satul Broşteni, comuna Izvoarele, lângă Turceni, conacul său fiind o gazdă primitoare pentru multe personalităţi ale vremii: Nicolae Iorga, Tudor Arghezi, Simion Mehedinţi, Ion Dongorozi şi mulți alţii. Calotescu-Neicu a publicat, în colaborare cu Nicolae Crevedia, două ediții, 1933 și 1934, din *Antologia epigramei românești.*

În *Biblioteca de umor* am cartea sa *Epigrame* (2007), publicată postum de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj, iar creațiile sale le-am promovat în revista *Constelații diamantine* (octombrie 2015: biografie și 24 ep.), în timp ce un careu rebus, incluzând epigrama *Unui volum de versuri* și două criptograme, incluzând epigramele *Consolare* și *Unui magistrat care scrie epigrane*, sunt pregătite pentru a fi publicate în *Hohote* seria nouă și *ACUS* (Sibiu). O caricatură, făcută de Grigore Haidău, îl prezintă pe Alexandru C.Calotescu-Neicu călare pe calul său, numit *Rândunel*.

George Zarafu ne făcuse o promisiune în octombrie 1999, când am lansat nr.14 al revistei, la festivalul *Ion Cănăvoiu*, iar între timp noi îi trimisesem acasă și nr.15, din februarie 2000, iar acum ne-a pus la dispoziţie o selecție de catrene ale mai multor autori, cu referire la olteni, o dedicaţie în versuri a dumnealui adresată revistei *Hohote* şi ne-a asigurat de susţinerea deplină pentru transformarea revistei în una naţională. Cu aceste materiale, în revista nr.16/iunie 2000, am inclus două pagini cu titlul *Nu-i român precum olteanul... / ...nici oltean precum gorjeanul* și am trimis-o tuturor cenaclurilor din țară și la Chișinău, adresându-le rugămintea de a colabora cu noi. Venea Valentin Groza la mine, de regulă la serviciu, după orele de program și am vorbit la telefon cu marea majoritate a epigramiștilor pe care el îi cunoscuse deja pe la festivalurile de umor la care era singurul gorjean participant în acei ani.

Pe măsură ce au venit colaborările de peste tot, ne-am dat seama că putem să facem o revistă cu 20 de pagini, format A4, începând cu nr.17, lansat la Festivalul Național de Umor *Ion Cănăvoiu*, ediția a VIII-a, 3-5 noiembrie 2000, la prezentarea revistei fiind asistat de secretarul și președintele *Cenaclului Hohote*, în sala de la

parter a C.J.P.C.T.Gorj. Semnau în acest număr 85 de autori din 20 de județe ale țării și de la Chișinău.

Am inclus în nr. 17 articolul *Bădie Sandu, iartă-ne!*, semnat de Corneliu Costăchescu, secretarul U.E.R., prin care anunța decesul lui Alexandru Clenciu, un titan al umorului românesc. Acesta fusese unul dintre oaspeții ediției din anul anterior al festivalului gorjean, când, ne-am pomenit pur și simplu cu el la Târgu-Jiu. Îl căutase joi seara la telefon pe George Zarafu, soția acestuia i-a spus că e la festival în Gorj, iar maestrul a plecat vineri pe urmele lui Zarafu, deși ar fi trebuit să se întâlnească amândoi abia miercuri, direct la festivalul de la Slatina.

La ediția aceasta a festivalului, din noiembrie 2000, am cunoscut numeroși epigramiști, oameni de cultură, caricaturiști, membri ai juriului, sau premianți la secțiunile festivalului (epigramă, volum de autor și caricatură); la o parte dintre ei mă voi referi cu alt prilej: Efim Tarlapan, Vasile Larco, George Petrone, Silvia și Marian Popescu, Nicolae Nicolae, Stelian Ionescu; acum îi voi aminti pe:

- **George Corbu**, poet, epigramist, jurist, Președinte al Uniunii Epigramiștilor din România, cu care am o relație de prețuire reciprocă; l-am publicat în *Constelații diamantine* / august 2015 (biografie, 20 ep. și 8 distihuri) și în *Hohote* seria veche (43 ep.), unde au apărut și scurte recenzii ale unor cărți ce-l au drept coautor: *Epigramiști români contemporani*, *Antologia epigramei românești 2007*, *Ace la purtător* (le am pe toate și în *Biblioteca de umor*); în *Turburele* i-am dedicat mai multe creații rebusiste (un aritmogrif, o fantezie, un careu) și i-am publicat sporadic epigrame (5); în *Biblioteca de umor* am și cartea *Corbigrame* (vol.I *"... mult admiratului meu coleg și prieten..., unul dintre cei mai destoinici olteni pe care i-am întâlnit. Cu bucurie și recunoștință..."*);

- **Ioan Toderașcu**, epigramist, fotograf, tehnician; l-am publicat în *Hohote* seria veche (8 epigrame), *Turburele* (epigrame: sporadic; coperți de cărți: 1; rebus: două careuri și 4 enigme: carte de vizită, biverb, rebo, rebo-metagramă), *Labirint* (sporadic epigrame), *Constelații diamantine (*decembrie 2014: biografie și 24 ep.); l-am inclus în *Antologie de umor rural* (43 ep., 3 rondeluri, 1 fabulă), în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 ep.), *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 ep.) și în antologia *Ionii epigramei românești* (8 ep.); în *Biblioteca de umor* am cărțile sale *Submarin pe patru roți* (2010, *"Lui..., un bun prieten, enciclopedist în mai multe domenii și un pasionat de frumos"*) și *Ariciul cu țepi de alint* (2012, *"Dragului confrate..., cel mai activ epigramist-rebusist, sau viceversa, cu admirație pentru tot ce face în domeniul epigramei"*).

- **Gheorghe Suciu**, scriitor, epigramist, tehnician mecanic; l-am publicat în *Constelații diamantine*/februarie 2015 și revista de rebus *Labirint* nr.45/mai 2018 (de fiecare dată cu biografie și 24 ep.), în *Hohote* seria veche (25 ep. și o recenzie de carte) și în *Turburele* (un careu rebus); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 ep.); în *Biblioteca de umor* am cărțile sale *Să ierți, maestre Cincinat!* și *Rapsodii din Țara Bârsei* (2006, *"... cu simpatie"*).

- **Vasile Matei**, epigramist, inginer-geolog; l-am publicat în *Hohote* seria veche (21 ep.), *Turburele* (epigramă: sporadic, rebus: o rebo-metagramă) și în *Constelații*

diamantine (iulie 2013: biografie și 24 ep.); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 ep.); în *Biblioteca de umor* am cărțile sale *Terapia de șoc* (2000, *"Lui..., un miez al epigramei în Târgu-Jiu, care se va extinde cât mai repede în toată țara"*), *Prafuri, pastile și fitile* (2000, *"Simpaticului și istețului epigramist..., cu toată considerația autorului pentru talent și activitate în epigramă"*) și *Ghicitori pentru glumeți și pentru voinici isteți*.

- **Ioan-Țețu Buda**, umorist, inginer minier în Gorj, pentru o scurtă perioadă; în *Biblioteca de umor* am cartea sa *Misterul enigmaticei taine secrete* (2001, *"Epigramistului... ca să aibă pe cine înjura atunci când nu va avea stare în baie, cititul fiind ocupație caracteristică acolo"*).

- **Nicolae Dragoș**, pe care îl cunoscusem întrucâtva la 16.07.1999, când a lansat la Târgu-Jiu cartea *Colivia cu păsări*, iar eu am îndrăznit să-l atac cu catrenul *"Colivii au mulți poeți / Cu papagali, cu sticleți, / Dragoș, întrecând măsura, / Concurează cu natura"*; în 2007 îi cunoscusem însă în amănunțime biografia și activitatea de scriitor, când l-am inclus în dicționarul *Autori gorjeni și cărțile lor*, documentată alături de Alexandru Doru Șerban; am multe dintre cărțile sale, toate cu autograf, iar în *Biblioteca de umor*, pe lângă volumul amintit (*"D-lui..., cu speranta că în jocurile de cuvinte ale cărtii va găsi clipe de bucurie"*), mai am: *Fabule de ieri spre mâine* (2013, *"Pentru omul de spirit, pentru sufletul curat al lui N.V., cu mulțumiri pentru că mă citește și – spre deosebire de mulți alții – mă și citează, ..."*), *Cu ochii-n 4*, *Scrimă în rime și catrene în zigzag* (2016, *"Pentru omul de frumoasă ținută și generozitate, ..."*), *Ultima călătorie a lui Ulise* (2019, *"Cu prietenie, omului de spirit N.V., cu speranța că și în viitor, telefoanele noastre ne vor accepta convorbirile îndelungate, ..."*), *Cuvintele din nou se ceartă între ele* (2021, *"Confratelui întru slujirea cuvântului ales, ..., gândul prețuirii prietenești, (ne)turburate de nici o umbră..."*), *Călătorie incomodă prin Țara lui Papură Vodă* (2022, *"Prietenului... dar și inginerului ce-și pune și azi amprenta rigorei pe faptele sale, ..."*).

După stabilirea domnului Nicolae Dragoș în Gorjul natal, la Glogova:

- i-am fost alături la unele activități culturale în comuna respectivă;

- i-am promovat în diferite moduri activitatea de epigramist, în *Hohote* seria veche (sporadic), *Turburele* (rebus: un careu și un rebo), *Constelații diamantine (*aprilie 2018: biografie și 9 ep.); epigramele *Constatare* și *Sentință la un divorț*, au fost incluse în careuri rebus apărute în *Hohote* seria nouă, respectiv *Satira* (Câmpulung, Argeș); o carte de vizită din 2017, cu adresa *"Sotir Gârda-Lis / Cocoreni"*, îi invita pe rebusiști să afle adevărata identitate a lui Sotir și ocupația sa din ultimii peste 58 de ani (soluția fiind *"Nicolae Dragoș, scriitor"*); un rondel cu acrostihul NICOLAE DRAGOȘ a fost publicat cu mai multe prilejuri, inclusiv în placheta mea *Acrostihuri*;

- la propunerea dânsului, am devenit colaborator al revistei *Ad Mutrium*, pe care o editează semestrial la Motru, Gorj, cu o ținută grafică de excepție, unde, începând din anul 2023 public creații ale epigramiștilor olteni, 3-6 pagini format A4, în funcție de spațiul disponibil în fiecare număr și de tematica aleasă.

-va urma-

Fotografia alăturată e făcută puțin înainte de a împlini 50 de ani și de a apare nr.13 al revistei, de către bunul prieten Ion Elena. Ne întorceam de la Țicleni, prin pădurea Văcarea, el a ales cadrul natural și lângă stejarul respectiv am găsit mânătarca pe care o țin în mână.

22 februarie 2000, Muzeul Județean Gorj *Alexandru Ștefulescu*, de la stânga: Nicolae Brelea, Titu Pânișoară, Alexandru Doru Șerban, Grigore Haidău, Doru Fometescu, Nelu Vasile - membri ai Grupului Spirirual AGER.

de la stânga: Victor Târșoagă, Calotă Rodica cu fata și băiatul, Constantin Pănoiu, Marian Dobreanu, Ion Șoldea, Alexandru Doru Șerban, Nelu Vasile, Ioan Popescu-Chebacea, Doru Mihai Lungescu, Vasile Prandea, Gheorghe Adam, Nicolae Giorgi, Valentin Groza, Ion Trancă, Gelu Birău, Nicolae Brelea, Vasile Ponea

Marian Avramescu

Portret din galeria fondatorilor Uniunii Epigramiștilor din România

UER 35 – NICOLAE-PAUL MIHAIL - NICOMAH

Scriitorul Nicolae-Paul Mihail (3 iulie 1923, Caracal – 19 martie 2013, Sinaia) a fost un creator complex și fecund care a abordat, cu neîntrecut talent, romanul, nuvela, eseul, poezia, publicistica, cronica de artă, scenariul de film. Poemele umoristice și epigramele le-a semnat cu pseudonimul, devenit celebru, Nicomah. Opera lăsată moștenire este impresionantă: 21 de volume din genurile menționate și 11 scenarii de film în colaborare cu Eugen Barbu și Mihai Opriș.

A fost membru al Uniunii Scriitorilor din România (1967), membru fondator al Uniunii Epigramiștilor din România (1990), membru de onoare al acesteia, membru al Societății scriitorilor olteni din Craiova (1995), membru al Asociației Cineaștilor din România (1996), membru a altor societăți și asociații culturale din București, Caracal, Sinaia, Galați. În anul 2010 a devenit membru de onoare al Cenaclului „Nicolae-Grigore Mihăescu – Nigrim” din Buzău. A deținut titlul de Cetățean de onoare al orașelor Caracal și Sinaia.

În preajma zilei de 3 iulie gândul îmi zboară la seniorul Nicomah, pentru a scrie cu pană de dor înmuiată în praf stelar cules de pe aripile îngerilor care i-au ocrotit viaţa şi i-au inspirat bogata, diversa şi remarcabila operă.

Cu lacrimă curată ca floarea de colţ culeasă din grădina Raiului în care a vecuit în volnicie, de pe creasta de cremene a Caraimanului, îmi adun amintirile a mai bine de două decenii, rămase la fel de limpezi ca şipotul de sub Peleş în care

căuta perle de spirit şi ierburi purtătoare de iluminare, ascunse printre pietre şi pe sub maluri de nevăzute rusalce și de Zeul Munte.

L-am iubit pe Nicolae-Paul Mihail cu dragostea pe care magistrul a sădit-o în sufletul discipolului său, aceea pe care a ştiut să o amplifice prin legături sufleteşti unice, greu de egalat. A fost capabil să dea naştere şi să hrănească prietenii exemplare, durabile cât lumea. Bucuria de a fi fost apropiat al unui meșter al scrisului de talia lui Nicomah o păstrezi peste timp, te marchează profund până la capătul cel neştiut al existenţei. Ceasurile de voroavă cu eruditul Nicomah erau cozerii briante, model de matime, jocuri de polisemii, eliberări ale duhului descătuşat din tainele lăuntrului frământat de îndoiala existenței, de aspiraţia la sfinţenie şi la mântuire. Au fost bucurii intelectuale eclatante care exortau, cu revelaţii surprinzătoare precum albastrul brânduşelor ivite pe pajiştile muntelui Furnica din ultima zăpadă dinaintea dezgheţului.

În Panteonul nemuririi păstrez silueta încovoiată de suferinţele vieţii, mereu infatigabilă, sprijinită impozant în baston şi înaintând cu alerteţe, ca lucoare inefabilă pentru sufletul rătutit de smintelile lumii cea plină de păcate. Uneori, mi se pare că Nicomah e una dintre cefeide, că îi simt răsuflarea în curcubeul răsărit pe azurul cerului după o ploaie trecătoare de vară, căzută ca binecuvântare divină pe pământul cel veșnic însetat.

Nicolae-Paul Mihail trebuie înţeles mai întâi în spirit, înainte de a fi căutată semnificaţia scrisului său. Universul său moral, ce depăşea linia orizontului, demnitatea şi bunătatea lipsită de abhoră, miracolul răbdării, izvorau din calităţile fundamentale ale omului simplu, călăuzit pe harta destinului de un instinct fără de greş. A aparţinut atât câmpiei cât şi muntelui, fiind o plămadă făcută din cernoziomul cel plin de roadă al Caracalului, din spice de grâu sfinţit de dansul sânzienelor, din silex desprins din stâncile Bucegilor, din cetină de brad şi răşină aromitoare. A ajuns la vârsta patriarhilor îmbătrânind nemaipomenit de frumos, poseda abilitatea de a înfrunta cu seninătate furtunile vieţii şi de a găsi totdeauna calea ajungerii la liman. Fire chisnovată, cu ascuţit spirit de observaţie, ştia ca nimeni altul când să fie sceptic sau cinic, să râdă moralizator, să surprindă clipa sau ceea ce era abnorm în şlefuiri de vers sau catren. Maestrul impresiona şi impunea prin figura rasată, părul argintiu protejat de o şepcuţă coborâtă „şmechereşte” pe frunte, ochii pătrunzători dublaţi de ochelari, nasul tolstoian, mustăcioara atent îngrijită, papionul negru sau ecarlat ce era nelipsit. Comportamentul era aristocratic, concherant, plin de amenitate, calităţi care certificau absolvirea cu *magna cum laude* a cursului de maniere elegante de la Peleşul Regal lângă care a avut locuinţa timp de mai bine de cinci decenii.

În memoria celor care l-au cunoscut este păstrat ca expresie şi conştiinţă a culturii române şi universale aflată tot timpul pe baricade, pe linia întâi, sub gloanţele neprietenilor.

Omniscient, s-a exprimat în multe feluri, prin grai, prin slovă, prin gesturi, prin zâmbet. Cărturar de şcoală veche, firoscos, căuta aureola sensurilor pancronice în cornul abundenţei limbii şi literaturii române, dar şi în a celei franceze, cu iluminare şi frenezie, expunându-le cu vrajă ce te purta peste ore acronice, pierdute în răsunetul slăvit al clopotului de la Mănăstirea Sinaia care determină aerul să vibreze ca neunde și în armonia cântecelor de slavă ridicate către Dumnezeu.

Cu înzestrare benedictină, a scris cu vocaţie, mult şi inspirat, ca prozator, poet, epigramist, scenarist, eseist, jurnalist. Totdeauna era preocupat de opera în sine, mai puţin de gloria literară. Imaginaţia era fecundă, potrivită subiectelor pe care le aborda predilect – istorice, poliţiste, de aventuri – mănuşă de catifea pentru epigramă, domeniu în care a inventat şi lansat *endograma*.

Nimic din ceea ce este omenesc nu i-a fost străin. Preamărea vinul pe care îl considera *elixir magic, comparabil cu nectarul sau ambrozia zeilor, capabil a deschide perspective dincolo de cele ale logicii, spre orizontul virtual al visului, al inspiraţiei, al elanurilor lirice.* În periegezele la cramele săpate în inima dealurilor buzoiene, în decor agrest care îl făcea să se simtă ca peştele în apă – la Pietroasele, Merei, Năeni, Zoreşti – se credea a fi una cu Burebista şi cu Zamolxes. Era convins că viţa-de-vie şi roadele sale împărăteşti este una dintre cele mai subtile căi prin care spiritul şi materia interferează armonic. Cu fervoare, dovedind o profundă cunoaştere şi înţelegere a subiectului, spunea povestiri despre viţa-de-vie şi despre vin cu farmec inegalabil, pornind „de la Adam cetire”, de la lăuruscă, reuşind a convinge de ineluctabila empatie sădită de Creator în inima făpturilor sale şi că vinurile sunt o permanentă împărtăşanie datorită căreia elanurile şi speranţele omului pot căpăta adânci şi înalte înţelesuri. Excludea cu desăvârşire macmahonul şi, în faţa cupei cu vin de viaţă lungă şi a tradiţionalei locme specifice zonei, găsea motiv de a lăuda virtuţile licorii divine şi pe cele ale băutorilor pricepuţi, de a prezenta cele mai cunoscute şi autorizate soiuri şi de a le însoţi cu rostirea inegalabilă a unor poezii proprii cu subiect dionisiac, neuitând a sublinia că orice exces este pedepsit prin el însuşi.

A cunoscut iubirea şi a cântat femeia ca un adevărat craidon, cu surâs fermecător indus de dulci amintiri cu imagini de almee sau de un ştiut gineceu, cu profunde melancolii, cu miasmă de flori nemuritoare, surprinzând în versuri măiestrite natura ei mirifică, vraja frumuseţii şi a calităţilor, căldura şi sensibilitatea, slăbiciunile şi metehnele. Spirit sagace, ca toţi oltenii pur sânge, a simţit când una dintre ele i-a pus ierburi de dragoste nebună în cafea, încondeind-o într-un poem savuros ce a făcut ani de zile înconjurul ţării.

L-a atras arta şi lumea ce o înconjoară. A pătruns în esenţa ei, a trăit starea de katarsis exercitată de aceasta, a comentat-o în eseuri cu sublinieri de apartenenţă la categoria estetică a frumosului, ca armonie între expresie şi mesaj.

Considera că originalitatea artei trebuie căutată în *situaţie,* în folosirea unei tehnici adecvate pentru prezentarea unui nou punct de vedere. Afirma că scopul artei nu este, şi că nici nu poate fi, noutatea sau bizareria. Ea trebuie să ofere orizonturi noi înţelegerii şi simţirii noastre.

Culoarea preferată i-a fost bleumarinul. Mai precis bleu-jandarm, culoarea uniformei purtate de arma pe care a slujit-o ca soldat credincios, care l-a înălţat la gradul de colonel şi i-a dat onoruri militare la buza sepulcrului în care a fost coborât spre a se ridica la cer. Ca militar credincios al acestei ţări mult încercate de vitregiile istoriei, a fost un mare patriot, a iubit valorile naţiei şi pe cele ale istoriei adevărate, privindu-le în legătură strânsă cu religia ortodoxă strămoşească. Nu întâmplător duhovnicul său, părintele Paisie Fantasiu, este doctor în istorie iar discuţiile purtate şi scrisorile pe care şi le-au adresat au abordat pe larg asemenea teme, doct, separat de cele anagogice, hieratice sau de hristoitie. Se considera naţionalist, în sensul bun al noţiunii, fiind convins de caracterul specific al fiecărui neam, de misiunea particulară a acestuia, de necesitatea păstrării şi dezvoltării însuşirilor caracteristice, de desăvârşirea propriei sale spiritualităţi pe care o considera valoare sacrosanctă. Avea încredere în Dumnezeu, ca ziditor al Țării şi sprijin duhovnicesc al fiilor săi.

La vreme de comind dorul de Nicomah ia formă de vis, de ninsoare cu flori de măr, de cireşe albe și roșii prinse la urechi, de timp cu năluciri întrupate în câmpuri de spice unduind sub suspin de adiere, de vii încărcate de roadă cu boabe de aur, de livezi mirosind a pere pergamute, toate pierdute în neguri lipsite de bucuria revederii, a îmbrățișării și a zâmbetului prietenesc.

Mihai SĂLCUȚAN -Vicepreședinte UER

George Corbu, Nicolae-Paul Mihail, Mihai Sălcuțan

Galeria INVITAȚILOR

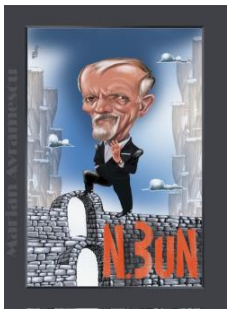

Nicolae Bunduri

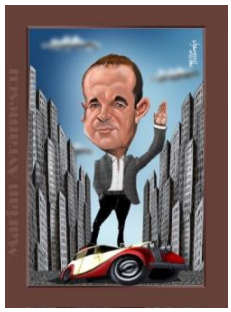

Florin Rotaru

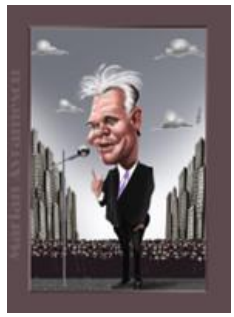

Gheorghe Bâlici

Ioan Toderașcu

Grigore Cotul

Dan Norea

Petru-Ioan Gârda

Laurențiu Ghiță

Daria Dumescu

Mihai Sălcuțan

Mirela Grigore

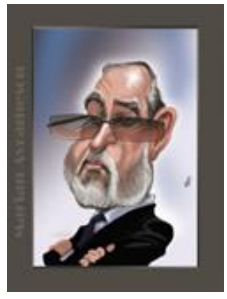

Ion Diviza

Constantin Moldovan

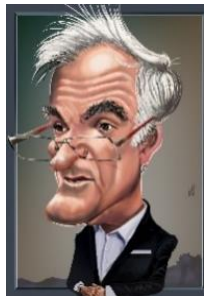

Vasile Larco

Daniel Bratu

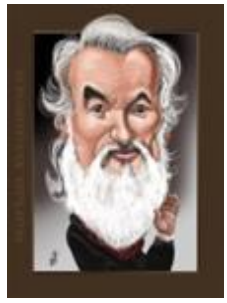

Vasile Vajoga

Valentin David

Lică Pavel

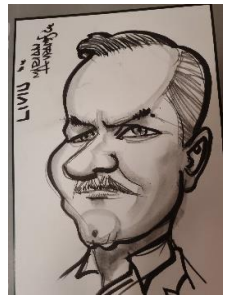

Liviu Gogu

Cătălina Orsivschi

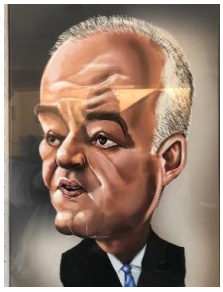

Liviu Kaiter

Florina Dinescu

Viorel Martin

Teodora Pascale

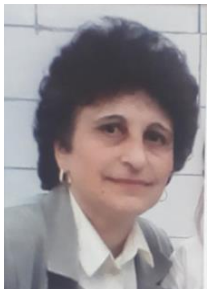

Maria Vulpașu

Vasile Vulpașu

George Ceaușu

Victor Bivolu

Elena Agiu Neacșu

Petre Gigea-Gorun

Ion Micuț

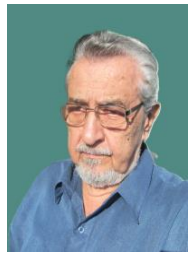

C-tin Bidulescu

Ion Moraru

Nicolae Bunduri

VARA PE LITORAL
Pe plaja-ntinsă, aurie,
Observi, prăjindu-se la soare,
Pe ici, pe colea, o soţie...
Şi zeci de mii de secretare.

SECETĂ DE VARĂ
Stau ţăranii ca pe jar
Că-ntr-o vară ca infernul,
Ploaia a căzut cam rar...
Mult mai rar decât guvernul.

DIVE, VARA LA MARE
Doamne, nu prea tinerele,
Vor pe plajă "aventura",
Dar la mare - pentru ele,
Tare este doar... friptura.

VARA LA MARE
Prin valuri mari cu albe creste
Când vine o furtună grea,
Se pare că TSUNAMI este...
Nimic pe lângă soacra mea.

CANICULĂ MARE
Toate blondele - la mare,
Când hormonii fac explozii,
Vor bărbaţi, dar pe dogoare,
Tari sunt doar... stabilopozii.

CU FAMILIA. LA MARE
La mare, pe furtuni şi ploaie,
Întinşi pe plaja nisipoasă,
Prefer să facă soacra baie...
Când salvamarii sunt la masă.

Ioan Toderașcu

VARA - ANOTIMPUL CONCEDIILOR
Concediul e frumos din cale-afară,
Cu toți ai mei, nici vremea nu e rea,
Și simt în suflet, iarăși, primăvară,
Că-i prima vară fără soacra mea!...

OLTENII ŞI TRECEREA LA ORA DE VARĂ
Mult mai dezgheţaţi la minte,
Nu dau ceasul – ca şi noi –
Cu o oră înainte,
Ci cu unşpe înapoi!

DUMINICA, ÎN SAT, DESPRE SECETĂ
„Zi de zi, pământul crapă!”
Spun țăranii, cu durere,
„Doamne, dă-ne nouă apă!”
Și mai cer un rând de bere!

CONCEDIU INEDIT
Ăsta-i primul an în care
Toți ai casei am plecat
Și la munte și la mare;
Vai, ce week-end minunat!...

MIORITICĂ (ESTIVALĂ)
La apus de soare,
Au ieșit, din mare,
Un băiat și-o fată
...Gata-nsărcinată!

MAMA-SOACRĂ, VEDETĂ LA MARE
Pleacă-n larg, plutind pe spate,
Căci de are vreo virtute
E că știe să înoate...
N-ar mai ști vreo cinci minute!

Laurențiu Ghiță

TRUMPISME
Dorește Trump cu disperare
Să facă-America iar mare,
Dar asta, însă, se aplică
Doar dac-o face-ntâi un pic mai mică!

ÎN GRĂDINĂ AM O FLOARE
După ploaia-ngrozitoare
Ce-a căzut acum un ceas,
În grădină am o floare,...
Că atât a mai rămas!

QED
Când soarele nu mai străbate
Și bezna deplină se lasă,
Sunt negre pisicile toate
Și chiar orice babă-i frumoasă!

TIMPURI NOI
Cum dragostea evoluează,
Ca sentiment pur omenesc,
Azi, când doi tineri se iubesc,
Nici sexul lor nu mai contează!

LA ÎNTÂLNIRE
În mai, când ies cireșele pe piață,
Un singur dor, atunci, vă jur, mai am:
Să am atâția bani, o dată-n viață,
Să îmi permit un kilogram măcar!

STRATEGII
E-un romantic joc, dar indiscret,
Fetelor, când le dedic sonete:
Eu le fac să creadă că-s poet,
Dumnealor să cred că-s încă fete!

Florina Dinescu

SEZON ESTIVAL
Unde calde și domoale
Care poartă gustul sării
Vor să-mbrace fete goale,
Că prea stau la mila... mării!

INVIDIE
Atunci când ritmic orice val
Se-ndreaptă înspumat spre mal,
Mă simt cumplit, ca pe o plită:
Iar se mai naște-o Afrodită?

MÂNDRIE NAȚIONALĂ
Lumea știe, de-astă dată
Tot românu-i plin de fală,
Că-ntr-o țară-așa curată
Și dosarele se spală...

BUGETARUL
Vrea la mare, dar socoate:
Bani nu are de prostii,
Însă a-nvățat să-noate
Singurel... în datorii.

PIAȚA
Varză, ceapă, chiar fripturi,
Mici și roșii, evident,
Precupeți și murături,
Zici că-i noul Parlament...

AM ALES!
Tot poporu-i fericit,
S-a sfârșit de-acum cu stresul:
România s-a trezit!
Nu știm dacă și alesul...

Mihai Sălcuțan

MĂRTURISIRE
La sosirea de la mare
Se disculpă la părinți:
Mușcătura-i de la soare
C-a avut, ca Mimi, dinți!

PE PLAJĂ
La bikini cât o lamă
De privești, cum este datul,
Ai să iei ușor de seamă
Cum se-acoperă păcatul.

MEDITAȚIE PE PLAJA NUDIȘTILOR
La tot bărbatul priceput
Rochița-i moft, ce zic mi-asum,
Că haina Evei de-nceput
Nu-i demodată nici acum!

REPETABILĂ POVESTE
Cu gând tainic, „să agațe”,
S-a dus singură la mare...
Cu feciorul ei, în brațe,
Vine vara următoare!

NEDUMERIRE
În bikini se despoaie
FrumusețI, la mal de mare…
Oare e costum de baie
Sau cumva de vânătoare?

EVOLUȚIE
Pe mal, la Pontul Euxin,
El a făcut întâiul pas,
I-a dat parfum din cel mai fin…
Acum îl duce ea de nas.

Florin Rotaru

CONSECINȚELE CĂLDURII
Căldură asta mare mă omoară,
Mi s-au topit toți banii într-o vară
Și, de o săptămână și un pic,
Mi s-a topit și soața... c-un amic.

DEZAMĂGIRE
Fetițelor nurlii, cu păr bălai,
Nu le-a priit vacanța în Dubai;
Nisipul fin, cafeaua la hamac,
Dar n-au avut semințe de dovleac!

DE LEAC
Cunosc o doctoriţă care,
Când sunt bolnav şi merg la ea,
Mă pune iute pe picioare;
De n-ar afla nevasta mea...

SOŢIA RAC
De când cu ea m-am însurat
Eu nicio palmă nu i-am dat,
C-aşa-i politicos, şi-apoi
Am auzit că dă-napoi.

AMICIȚIE
C-un vechi prieten de pahar
Mă întâlnesc destul de rar
Că s-a-nsurat și-i de-nțeles...
Cu ea mă văd ceva mai des!

OPTIMISM
Iau ziarul și pot spune
Că trăim în vremuri faste:
Veștile ar fi chiar bune...
De n-ar fi atât de proaste!

Ion Diviza

CANICULARĂ
Valul aprig de căldură
A denaturat plăcerea:
Fetele de pe centură
Fac parale doar cu berea!

RECOMANDARE
Pe zăpușeala asta eu socot că
E bine să te hidratezi din gros,
Dar nu în toată ziua doar cu votcă
...Și vinul rece-i tare sănătos!

VECINA MEA PE CANICULĂ
Se duce-n mijlocul grădinii
Ca să-și bronzeze sânii grei,
Ce-i drept, își lasă și bikinii,
Că-i mare fierbințeală-n ei!

ARENDAŞII
De cu zori până-n chindie
Trai frumos, ca de legendă:
Soţul ară pe câmpie,
Ea-şi dă nurii în... arendă.

DIN VINA VEGETARIENILOR
E lumea azi nemulțămită
Că n-are un ciolan, să-l fiarbă;
De unde capră, oaie, vită,
Când ei le lasă fără iarbă!

PESCUIT ROMANTIC
Pe malul lacului minune,
Pescaru-adesea poposeşte:
El are multe locuri bune,
Dar nu le ştie niciun peşte!

Gheorghe Bâlici

SINGUR ȘI APROAPE-AL NIMĂNUI
La mare chiar de este ca în vis,
Singurătatea mai m-ar fi ucis,
Dar cu o domnișoară am aflat
Că-n doi e mai ușor de suportat.

CÂND VINE SOAȚA DE LA ODIHNĂ
Nu sunt de felul meu despot
Și n-o întreb de ce și unde,
Dar pentru că îmi spune tot
Îmi pare că ceva-mi ascunde.

ESTIVALĂ
La mare sau la munte soața ta
Cu altul dacă într-o zi s-a dus,
Tu fii ca filozoful: Nu uita
Că ce ți-i scris în coarne-ți este pus.

DUPĂ STAȚIUNEA BALNEARĂ
C-o soră-naltă de statură
Am „respirat” doar gură-n gură
Și-acum cu soața mă încaier
Căci veșnic nu-mi ajunge aer.

DIVA PE PLAJĂ
La mare portul fetei dă fiori
Cu un bikini cam din două sfori,
De-aceea-n fierbințeli ce îi omoară
Mulți s-ar lăsa să fie... trași pe sfoară.

ESCAPADĂ
Ajuns la mare cu o fată,
Ești fericit ca-n zi de Paște,
Atâta doar că vezi îndată
Ce multă lume te cunoaște.

Daniel Bratu

PREA CALD
E-așa cald, că se usucă,
Până-n scoarță, ariile,
Cum, în palma de duducă,
Se topesc salariile.

SERATĂ LITERARĂ, LA CHIȘINĂU
Azi, pe la-nceputul verii,
Spune versuri blonda Mery.
Nu-nțeleg tot ce citește,
Da-i ceva... Dumnezeiește.

SINCERITATEA SOȚIEI
I-a scris că-i purtată, la mare,
De-un val incredibil, la mal.
Ce-i drept, era-n TIR, în parcare,
Săltând, ca balena, pe Val…

LA MARE
Sirenă i-a fost - nici n-ai crede -
Iar azi, printre dunele nude,
Deși-i mult mai mare, n-o vede,
În schimb, din păcate,-o aude.

PE PLAJĂ
La mare, pe plaja de vis,
Stau moșii c-un plus de burtică
Și-așteaptă, cu suflet deschis,
Una mică.

UNUI IPOCRIT, DE 15 AUGUST
Cum ceilalți, din datini, se-nvață
Cu vremea schimbării la față,
La el e mai greu, să se-nvețe
Cu vremea schimbării la fețe.

Daria Dumescu

CU SCÂNTEI
Priviri mi-aruncase cu ură
Vecinul în mijlocul verii,
Dar eu l-am tratat cu căldură
Că-ndată-a chemat pompierii!

CREDIT POLITIC
Încearcă mulți să mă vegheze
Acum când e căldura mare,
Și, doar ca să mă protejeze,
Vor să mă bage la răcoare.

INTANTANEU ÎN STAȚIUNE
Pe tipa ce-i ieși în cale
Dorind nespus s-o cucerească,
O invită la băi termale,
C-a vrut întâi s-o „aburească”.

CROAZIERĂ ESTIVALĂ
Când el pe mare a plecat,
Îl încercau tristeți subtile,
La fel cum ea s-a ofticat
Aflând că stă doar cin’șpe zile!

BALNEARĂ
Vă recomand la toți Călimănesti;
Al meu s-a răsfățat în băi termale,
Iar ca efecte... uau!... să te crucești,
V-aș spune, dar... sunt confidențiale!

EFECT DE SOACRĂ
E-o canicula nebună,
C-au murit și ciorile;
Vine soacra, stă o lună
Și mă iau răcorile.

Vasile Larco

SFERA CUNOAŞTERII
Aflat-aţi de planete, stele,
De ape, munţi, de toate cele,
De-a fir-a păr ştiţi despre vin…
Dar despre *Larco* prea puţin!

DESTĂINUIRE LA ANIVERSARE
Vreau să rămân cum sunt, de-i cu putință,
Modest, prietenos, un arlechin,
Și să renunț cu mare ușurință
La tot ce-i imposibil să obțin!

ÎN SEMN DE IERTARE
Când moartea-mi va bătea discret în geam,
Că n-am răspuns la telegrame,
La căpătâi în loc de flori să am
Toţi spinii de prin epigrame!

SOLICITARE
La școală, dacă s-ar putea,
Pe lângă alte mici atenții,
Elevilor să li se dea
Și pentru note mici subvenții.

DORINȚĂ UTOPICĂ
N-aș vrea s-ajung pe-nalte creste,
Dar nici să o sfârșesc oriunde,
Trăindu-mi viața sub, vreau peste
Cinci miliarde de secunde!

DE ZIUA MEA
Urările din clipe fericite
La suflet mi-au ajuns și sunt dator
Să fiu, iubiții mei, în viitor
La înălțimea vorbelor primite!

Vasile Vajoga

PE LITORAL
Marea!... Apă, aer, soare...
„Strașnic!” – exclamă Costică
Și-mbătat de-atâta mare,
Mai comandă „una mică”!

INSTANTANEU LA „VRAJA MĂRII”
În localul ce vrăjește
Cu ademeniri viclene,
Am solicitat un pește
Și-a venit. Cu... trei „sirene”!

DIALOG LA O GRĂDINĂ DE VARĂ
-Ospătar, văd că această
Bere ce-o servești la sondă,
Este foarte, foarte proastă!...
-Nu vă contrazic. E... blondă!!

CANICULARĂ
E secetă-ncotro privești,
Încât, remarcă fetele:
Lui Toderașcu din Costești
I s-a uscat știuletele!...

PETRECERE ESTIVALĂ ÎN DELTĂ
O tipă, la bairamul plin de viață,
Se agita cu-atât de mult antren,
Încât crezură cei aflați de față
Că i-au intrat țânțari în sutien!

CU FRAȚII GRIMM LA
O TERASĂ DE VARĂ
Românii schimbă-aici plămada
Poveștii vechi, de la bunici,
Sub titlul: „Halbă ca zăpada,
Având alături șapte mici”!

Grigore Cotul

ESTIVALĂ
Pe plajă, toți, atunci când iese,
Privesc uimiți, cu ochii mari,
Costumul ei din două piese,
Compus din șlapi și ochelari.

IDILĂ
Îi văd pe-ndrăgostiți cuprinși de vrajă,
Cu mâinile plutind ca-ntr-un refren,
Cum el o dă cu cremă pentru plajă,
Iar ea îl dă apoi cu… Voltaren!

COMPARAȚIE
Pe plajă-mi povestea un tip
Venit la mare-n primul an
C-așa întinderi de nisip
Există doar în Bărăgan.

NU HAINA ÎL FACE PE OM
Cum nu am bani s-o-mbrac de gală,
Când lacrimi văd în ochii-i triști,
Să simtă că e specială,
O duc pe plajă la nudiști.

FURTUNĂ LA MARE
Trezit surprins de-a mării vrajă,
Nimic nu-mi pare-a fi la fel:
Hotelul nu era pe plajă...
Iar plaja nu era-n hotel.

CHESTIONAR DE SATISFACȚIE
De-l întrebi: „Cum e la mare?”,
Pe bărbatul însurat,
Îți răspunde la-ntrebare:
„Stau ca prostu’, pe uscat!”

Petru-Ioan Gârda

UNUI SALVAMAR - EPITAF
A salvat, întreaga vară,
Oameni mari, femei, copii
Şi s-a-ntors în sat, aseară,
Înecat... în datorii.

CU NEVASTA PE PLAJĂ
Stau cu soața printre fâțe,
Pe nisip, ca de-obicei:
Eu cu ochii după țâțe,
Ea cu ochii-n ochii mei!

NATURĂ VIE
La nudiști, pe țărm, la soare,
O gagică și un tip:
Ea, întinsă pe nisip,
El, încins, pe... trei picioare.

IPOSTAZĂ
Un moș cu-o june pe cearceaf
(I-aș dedica un epitaf!);
Mă rog în gând să plece tipul,
Să scutur de pe ea nisipul!

UNORA CARE FAC SEX PE PLAJĂ
Fără urmă de ruşine,
Fără haine, fără slip,
Dragostea pe plajă vine
Ca şi unsă... cu nisip.

SALVAMAR CU GHINION
Când a scos-o, speriată,
Ne-ncetat îi mulţumea...
Şi-apoi nimeni, niciodată,
Nu l-a mai salvat de ea.

Constantin Moldovan

”DEȘTEPȚII” PĂMÂNTULUI
Mulți o fac, azi, pe deștepții,
Însă pentru mine-s morți.
Odihnească-se cu drepții,
Sclavi ai propriilor sorți.

Voi lăsa umbra uitării
Peste răi, peste inculți,
Fiind pradă disperării
E păcat și să-i insulți.

Nu pot face înțelegeri,
Nici măcar nu pot glumi,
N-am nevoie de prelegeri
Despre verbul ,,a iubi’’.

N-o să-accept vreo umilință
De la nimeni pe pământ
Și-mpăcat cu-a mea credință
Voi continua să cânt

Și voi scrie mai departe,
Înmuind pana-n simțire,
Închizându-i într-o carte
Pe cei plini de nesimțire.

Nu-i voi mai lăsa să vadă
Niciodată când mi-e greu,
Dar de m-or ,,călca pe coadă’’,
Să-i ferească Dumnezeu!

O urare, de la mine:
Să-și păstreze dinții deși!
Despre morți numai de bine...
Mulți chemați, puțini aleși.

Viorel Martin

PESCUIND LA MARE
Urcat pe pietre, într-un loc,
Tot pescuind la fir întins,
Guvizii n-au mușcat deloc...
Dar ce sirenă bună-am prins!

LA MARE
Ba e soare, **ba e** lună,
Ba e nor, **ba e** furtună,
Ba e ceaţă, **ba e** ploaie...
Totdeauna facem **ba(i)e**!

OF, DRUMURILE!
În țara mea, turistul poate
Să vadă locuri minunate,
Dar nu prea poți să- ajungi la ele...
Că n-ai șosele!

GÂNDUL UNUI DENTIST
Eu nu port niciodată mască
Așa cum cere azi tipicul
La mine vin toți gură-cască...
Și uită uneori și plicul!

PRIETENII MEI
Ieri mă chemau și nu prea rar,
La discotecă și la bar,
Azi ne-ntâlnim mai abitir...
La parastas și cimitir!

TELEFONUL MOBIL ESTE ȘEFUL MEU
Telefonul, măi tataie,
E un șef nenorocit,
Că îl iau și noaptea-n baie...
Să nu sune vreun tâmpit!

Mirela Grigore

VARA LA MINE-N CUPLU
Când este vară, soțul meu ezită
Să stea pe-afară, e mereu stresat,
Nu gradele de-afară îl agită,
Ci gradele maiorului din pat.

ÎNDRĂGOSTIŢI DE MARE ŞI OCEAN
Ea-l copleşea cu daruri şi inele,
Excursii prin Maldive, cu vaporul,
Cu iahtul au văzut şi Labradorul,
Iar dânsul... *naviga prin Dardanele*.

PRACTIC...
Trăim o vară plină de suspans
Şi cei aleși ne mint ca și-nainte,
Iar toamna vine-agale, în balans...
Deci, doar natura, practic, nu ne minte.

AȘTEPTĂRI CANICULARE
De-o vreme scriu – că sunt în stare –
Umor, mon cher, de-am transpirat,
Afară e căldură mare
Și cred că sunt neinspirat.

LA PLAJĂ
Pe soție, prin urmare,
Când o văd, mi-aș trage-un glonț,
S-a *uscat* după picioare
Și-a rămas... tot *tare-n clonț.*

REȚETĂ DE SUCCES PE TIMP DE CANICULĂ
În miezul verii nu am stare,
Căldura e un inamic,
Planific treaba ca atare
Și-aleg... să nu mai fac nimic.

Ion Micuț

EROAREA CELUI DE SUS
Rugăm pe Domnul să discearnă,
Că vara este prea căldură
Și să o dea mai cu măsură,
Iar restul s-o primim la iarnă.

ULTIMA DORINȚĂ
Vrea soacra mea, nerăbdătoare,
Să meargă iar cu noi la mare;
Și eu prevăd un avantaj -
Că-s salvamarii în șomaj.

MĂ CONTRAZICE CINEVA?
Bărbate, n-ai să mergi cu mine,
În vara asta la Mamaia!
Că**,** dacă iarăși stau cu tine,
Ce relaxare este aia?

METODĂ SALVATOARE
Nenorocită întâmplare
Căci soțul mi-a-ncetat din viață!
Iar eu**,** având bilet la mare,
O să-l păstrez un timp, la gheață.

TAIFUNUL
O doamnă, după ce-a mâncat
Și-n mare când s-a aruncat,
A provocat ditamai valul,
De-a inundat tot litoralul!

ULTIMA SPERANȚĂ
Țăranii, speră-n primăvară
Să aibă viața mai ușoară,
Că au verdeață pe răzoare,
Căldură gratis de la soare.

Dan Norea

OCHII CARE NU SE VĂD...
În fiecare vară merg la mare,
Mă-ndeamnă din adâncuri o nevoie,
Merg la nudism cu ochelari de soare,
Căci ochii care nu se văd, au voie.

CANICULĂ
O fetișcană-mi spune: - Sunt fierbinte!
Și-ncepe-ncet de mine să se frece.
Mă-ndepărtez de ea: - Tu nu ai minte?
E-atât de cald încât mă lasă rece!

CHELUL LA MARE
Când intru-n ale mării unde
Şi-not pe fundul mării-alene
Am păru-n ochi. Dar ştiţi de unde?
Sunt firele de la sprâncene!

VACANȚĂ LA MARE
Mă costă pe nevastă s-o îmbrac,
Mă costă pe amantă s-o dezbrac,
Și-atunci, într-un acces de pragmatism,
Le-am dus pe amândouă la nudism.

LA TACLALE, ÎNTRE VECINE
- Afară e căldură mare!
Ştiam c-apare, cum să zic,
Un fenomen de dilatare.
Dar la bărbatu-meu... nimic.

VECINA MEA ȘI TRECEREA LA ORA DE VARĂ
Mi-a zdruncinat din temelii
Părerea că ar fi cuminte,
Nu cere bani, bijuterii
Ci să-i dau ceasul... înainte.

Victor Bivolu

CELEBRITĂȚI ÎN CONCERT
Cea mai mare calitate
A acestor mari titani
E legată de etate:
...Peste șaptezeci de ani.

ÎN ȚARA NOASTRĂ
N-avem regi, avem castele,
Și în multe dintre ele
Stau ai țării îmbuibați,
De justiție... iertați!

ACTUALĂ
Dobitocii și zevzecii
Se concură cu berbecii
Să ne dea democrație
Mie, ție... la felie!

AMBIȚIE
Să se afle-n treabă omul scrie
Proză, teatru chiar și poezie
Animat de o dorință certă;
Numele său... scris pe o copertă!

UNOR DECEDAȚI
Cercetați fiind de stat
Cum că dânșii au votat,
N-au odihnă nici în groapă,
Și nu pot închide-o... pleoapă!

RĂSPUNS LA ÎNTREBAREA:
CE GRAD AM ÎN REZERVĂ?
Stând și judecând la rece
Fala de-altădată-mi trece:
Astăzi sunt doar un soldat
De guvernul meu... uitat!

Petre Gigea-Gorun

COPILUL ȘI BONA SA
Deși sunt cam măricel,
Bona noastră m-a dat gata:
Mie-mi dă țâța-ntr-un fel
Și-n alt fel i-o dă lui tata.

EL ȘI EA, PE O BANCĂ, ÎN PARC
Micșorându-se distanța,
Doar o palmă-i mai desparte,
El, se vrea tot mai aproape,
Ea, că merge... prea departe!

LA MOARTEA UNUI BEȚIV
Bucuria i-a fost mare,
Când a-mbrățișat pământul,
Fiindcă popa, la-ngropare
A stropit cu... vin mormântul!

NUANȚE
Unii umblă mai întâi,
Ca să-și facă-un căpătâi,
Iar alții, fără sfială,
Doar... după căpătuială!

POLITICIENI ȘI ECONOMIȘTI
Soluția-n economie
Acum, desigur, este grea,
Că nu se știe ce se vrea
Dar nu se vrea nici ce se știe!

EL ÎN NOAPTEA NUNŢII
Supărat că n-a fost fată
E, desigur, cusurgiu,
Fiindcă ea nu-i vinovată
C-a găsit-o el târziu.

Elena Agiu Neacșu

ELECTORALĂ
Ieri îşi împărţeau bastoane,
Astăzi toţi se pupă-n bot
Să câştige-n plus un vot
Spre-a rămâne la butoane!

UNUI INFATUAT
Pantofi de lac, joben și frac,
Fudul ca el nu-i altu-n loc,
Ci doar cu duhul e sărac,
Că nu-i și minte la talcioc.

O TRISTĂ REALITATE
Când minciuna-n staniol
Fără de mustrare muşcă,
Umblă adevărul gol
...Puşcă!

UNUI BĂRBAT ÎNŢELEPT
Soața-l toacă, zici că-i moară,
Până dă pe dinafară,
Însă el, bărbat tenace,
...Tace.

DE-ALE CAMPANIEI ELECTORALE
Latră toţi în cor schimbare,
Marea o promit cu sare,
Când la os ajung pieptiş,
Ne privesc de sus pieziş.

PUTEREA EXEMPLULUI
Nu-i o crimă c-o văd beată,
Toți am mai făcut-o lată,
Însă alta este drama,
Fata bea la cot cu mama!

Maria Vulpașu

UN MARE ADEVĂR
Peste adevăr nu sari
Şi merită să-l asculţi:
Erudiţii-s tot mai rari
Idioţii tot mai mulţi.

SEMN DE ÎNTREBARE
Barba mare, părul lung,
Pân' la brâu plete-i ajung,
Toţi se-ntreabă dacă-i om
Sau a coborât din pom!

UNUI GOIE DE BANI GATA
Tinerelu-acesta, Goie,
Scopu-n viaţă să-şi atingă,
Ar avea de-un unchi nevoie,
De la spate să-l… împingă!

EDUCAŢIE
Chiar de nu e cu povaţă
O spun vouă cu tărie:
Meseria se învaţă
Şi acolo-n puşcărie.

CIRCUMSTANŢE
Criticul, la o adică,
Este ca o sugativă,
Cine ungerea-i aplică
Opera-i… superlativă!

CÂND AŞCHIA SARE DEPARTE
Mă-sa, mare profesor,
Tac-su, avocat croit,
Fiul, un rătăcitor
Ce-a rămas… nealtoit!

Vasile Vulpașu

EU AM ALES
De vinuri, droguri şi cafea
Eu n-am ştiut în viaţa mea,
Cât despre dame, ce să spun?
Că nu renunţ la ce e bun!

CUMPLITA POLUARE
Mereu te-ntrebi, nedumerit,
De ce nu-i câmpul înverzit,
Au dispărut păduri, livezi,
Pe „sus" doar uscături mai vezi!

UNOR FEMEI DRĂGUŢE
Am adus la multe spor,
Pentru ele-a fost banal,
C-am avut şi-n casa lor
Numai rolul… principal!

UNA DA ŞI DOUĂ NU
Greu îmi este să mai scap,
Nu c-aş fi grozav sau as,
Dar femei îmi cad pe cap
Şi la multe mai spun… pas!

PROST DAR „COCOŞAT"
Cum nu-i loc de întrebare
Cartea nici nu mai contează,
În politică, se pare,
Numai prostul… avansează!

CÂND TOTUL SE SCHIMBĂ ÎN RĂU
Câmpul nu mai e lucrat,
Crângul este defrişat,
Oamenii-s flămânzi şi goi,
Doar corupţia e-n toi!

George Ceaușu

SPLENDOARE-N IARBĂ...
La umbră în iarba mare
S-a culcat un om voinic,
Dar a aflat cu stupoare
Că-s căpușe... la picnic!

ÎN STUPĂRITUL PASTORAL
Albinele din stupine
Aleargă după nectar
Și stuparii o duc bine...
Se-nvârt pe lângă pahar!

I-A IEȘIT NOROCU-N CALE: NUC UMBROS ȘI RĂCOROS!
Găsind sticla cu răchia
Îngropată la butuc
A uitat să lege via
Și... s-a tolănit sub nuc!

CRIZA-N ROMÂNIA
După mare sunt avid
Să-i văd valul, să-i simt briza,
Iar dacă prind și guvid
Sunt convins, c-am fentat... criza!

LA PLAJĂ
Nu doar briza-ți dă fiori,
Pe căldura infernală
Se găsește una goală…
Să te bage în răcori!

PE ARȘIȚĂ
Nu-i pe boltă nici un nor,
Nu adie-un pic de boare,
Soarele-i un gâde, care...
Ne-a executat ușor!

Lică Pavel

RONDELUL BĂUTORULUI DE VIN
Că-s băutor fără măsură,
De vinuri roșii, mai ales,
Eu recunosc, bine-nțeles,
C-aleg, să torn cu sticla-n gură!

Ficatul însă, o... ”figură”,
C-un semn, mi-a dat de înțeles,
Că-s băutor fără măsură,
De vinuri roșii, mai ales!

Și m-a-ndemnat să dau o tură,
Pe la un medic, să-mi dea ghes,
Să nu mai torn cu sticla-n gură...
De-atunci beau cu paharul... des,

Că-s băutor fără măsură!

SONETUL PUDORII
Ce ipocriți mai suntem azi când, iată,
Vedem pe străzi vreo fată mai mult goală
Și, pudici, ne-ntrebăm dacă la școală
Ea a-nvățat să umble despuiată.

Chiar de ne place-așa, că-i bestială,
Alegem să îi spunem ”deșucheată”,
Uitând că goi am fost și noi odată,
În Rai, unde umblam fără sfială...

Dar, dintr-un măr mușcând, noi, dintr-odată,
Ne-am pus câte o frunză ca veșmânt,
Să nu ne vadă goi și Sfântul Tată...

De-atunci, rămași noi pudici, pe pământ,
Uităm ce știe azi oricare fată:
O frunză oricum cade toamna-n vânt...

Cătălina Orșivschi

VACANȚĂ LA MARE
Eu din vacanță n-o să dau uitării
Baloanele de pe deasupra mării,
Colacii-umflați, bikinii stând să cadă
Și parașutele… pe-autostradă.

GÂNDUL UNUI LEGUMICULTOR
Ba e prea cald, ba plouă tare
Cu grindină și mă-ntreb, oare,
Din pepeni scos, de ce muncesc,
Când eu întruna o sfeclesc?

VARĂ SECETOASĂ
Pământul se sfarmă acum sub picioare
Că-i secetă mare care condamnă
Toți pomii și via, din zare în zare
Și grija m-apasă: ce beau eu la
toamnă?

CALCUL MASCULIN
Când *iarnă* e, eu soaţa-mi plimb,
Că ziua-i scurtă; dar, în schimb,
Plimb *primăvara* – secretara,
Şi-mi iau la mare, *vara* – vara.

LA PRIMĂRIE
Trece *iarna, primăvara,*
Sunt schimbări de-o vreme iar:
Vine secretara *vara*,
Vara domnului primar.

LA MARE
Pe plajă soarele prăjeşte,
Te arde, dar e-o constatare:
La bar acel ce îndrăzneşte
Să meargă, e… prăjit mai tare.

Liviu Kaiter

ȘANSĂ RATATĂ
De ghinioane-n viață m-am lovit
Și baftă n-am avut de niciun fel,
Iar când norocu'-n cale mi-a ieșit,
Nu l-am văzut și… am călcat în el!

LA MARE
Absorbit de-a mării vrajă
Și de slipuri colorate,
Trei culori disting pe plajă
Blonde, brune și roșcate!

PREFERINȚE
Soției mele mult îi plac,
Culori deschise, eu oricând,
Prefer în negru să mă-mbrac,
Dar soacra n-are nici un gând!

MODĂ ESTIVALĂ
Constat că-n modă e pudoare
Și-ar fi absurd să fac sondaje,
Când văd că fetele la mare,
Se-mbracă doar în… tatuaje!

COMPENSAȚIE
Era frumoasă, de tot dragul,
Și îmi zâmbea cu toată fața,
Am hotărât ca s-o trec pragul
Și de atunci plătesc cu viața!

DEPENDENȚĂ
Am stat o săptămână internat,
Într-un spital, cu-o boală virulentă,
Și am ieșit total recuperat,
Dar dependent de-o blondă asistentă!

Liviu Gogu

FAMILIE DE ANTREPRENORI
Vecinii mei au reușit
Și,-n urbe, cert, s-au afirmat:
El multe case-a construit,
Ea și mai multe... a stricat.

DIVIZIUNE CULTURALĂ MODERNĂ
Soarta – când vorbim de carte –
Ne desparte,-n mod firesc:
Cei ce scriu sunt de o parte,
De-alta... cei ce nu citesc.

AVOCAȚII, LA JUDECATA DE APOI
Ei vin la Judecata asta mare,
Dar nu spășiți, cum vine-ntreg poporul,
Ci-având un strașnic plan de apărare:
Întâi, vor recuza... Judecătorul.

CUM SĂ REZIȘTI TENTAȚIILOR... EXTRACONJUGALE
Un crez curat să ai pe lumea asta
Și,-orice ar fi, ispita s-o respingi.
Să-ți spui: „Niciuna nu e ca nevasta!”
Apoi te du, așa... să te convingi.

PROASPĂT CĂSĂTORIȚI...
El, de optzeci trecut ușor
Și ea, puțin de majorat,
Fac haz adesea,-n dormitor,
Când... uită el de ce-a intrat.

DESPRE BUNA VECINĂTATE
Vecinul meu, de lângă casă,
La greu – nici vorbă! – nu mă lasă.
Vecina,-n stilu’-i rafinat,
Mă lasă… când e el plecat.

Ion Moraru

LA GHIȘEUL PRIMĂRIEI
Stând la coadă, într-o rână,
Fac o cerere de mână
Și-mi răspunde,-ntr-un târziu,
Printr-un... deget mijlociu!

MATRIMONIALĂ
Pretinzând că este castă,
Am cerut-o de nevastă
Și mi-a acceptat, să știi,
Sfătuită de... copii!

UNUIA, DUPĂ MAJORAREA PENSIEI
El și-a ridicat, mărită,
Astăzi pensia râvnită
Și, de la ridicătură,
A făcut... vătămătură!

ÎNTREBARE RETORICĂ
Azi avem pe-ntinsul zării,
Găuri multe-n „talpa țării”...
De aceea,-n funcții mari
Sunt atâția... „potlogari”?

LA MATERNITATE
Soțul vrea băiat, îndată,
Soața ar dori o fată,
Dar a fost consens deplin:
S-a născut un... androgin!

DORINȚĂ
Mă rog mereu la Sfinți și Dumnezeu,
Ca-n viață fericit să fiu și eu,
Dar nu exagerat în niciun fel
Precum e... Patriarhul Daniel!

Liviu Zanfirescu

DORINȚĂ
S-au întâlnit pe-un drum „perfid”
În adunările „acide”
Sătul de dragul lui partid
Că ei îi trebuiau... partide?!

UMILINȚĂ
Puternic TU, ostaș român
Cu gradul standard „caporal”
Dârz, patriot, în marș, bătrân
Ești azi... balast electoral!

DIN NARATIV ÎN LIRIC
Ideea mi-a venit la țanc
Chiar dacă nu-i de pus în ramă:
Să fac să iasă dintr-un banc
O poantă nouă-n epigramă?!

TREZIRE
Să povestesc nu mai aveam cuvinte
Mă apăsa mereu aceeași vină
O să m-arunc cu capul înainte!
Însă mi-a zis: nu-i apă în piscină.

ADAPTARE (E PREA ADAPTATĂ)
Un singur G e la femei
E greu să-l cauți, să-l distingi
De-aceea zic că-i cu temei
G-5!

CATRENE PATOGENE
În diverse ierarhii
Scară fiind inteligența
Nu mai poți nici prost să fii
E prea mare concurența.

Constantin Bidulescu

REVISTA HOHOTE

Rar aşa păstor la stână,
Era bine să rămână,
Viaţa e o încântare
Iubind turma de mioare,
S-a dovedit bun element
Trecând apoi în Parlament.
Acolo-s deputaţi cu bani

Hotărâtor şi foşti ciobani,
Obezi cu ceva osânză
Hoţi ce nu fac nicio brânză
Ori alţii ce-o fac... de oaie
Tot ca ăştia sunt o droaie
Ei ca mielul te jupoaie.

ACTUALĂ
Ai bani, mergi în Egipt,
N-ai bani, privești reclame.
Ai bani, mănânci pui fript,
N-ai bani... nu-ți este foame.

DESPĂRŢIRE AMIABILĂ
Ea casa cea mare
El automobil
Şi la fiecare...
Jumate de copil.

PRESA
Presa este şi a fost de când se ştie
Câinele de pază în democraţie,
O parte care latră, dar nu muşcă,
Iar alta având gloanţe n-are puşcă.

Valentin David

ADAPTARE LA MEDIU
Pe centură, sub pădure,
Vezi un fenomen ciudat:
Și peștoaicele mature,
Ies s-agațe pe uscat!

CRUDA REALITATE
La o babă, pe-nserat,
Moșul, fără garderobă,
Duce câte-un lemn uscat...
Dar nu este jar în sobă!

CUI PE CUI SE SCOATE
Purtând turban, bărbos, uscat,
Fachirul n-are-o soartă fastă:
Pe-un pat de cuie stă culcat...
Bătute toate de nevastă.

TRANSFORMARE
Nu am vrut să cred nici mort,
Însă faptu-i demonstrat:
La Constanța, lângă port,
Umblă peștii pe uscat!

COLAC DE SALVARE
Fiind un marinar versat,
Pe val, pe mal sau pe amantă,
Să nu rămână pe uscat,
Ascunde sticle pline-n geantă!

SECETĂ
Am băut și ultimul pahar,
Vinul din butoi s-a terminat
Și se-aude-un scârțâit bizar…
Creieru-mi se-nvârte pe uscat!

NELĂMURIRE
Am o mulţime de motive
Să fiu confuz şi derutat,
Căci ofiţerii-s sugative...
Şi-şi spun armată de uscat!

PÂINE LICHIDĂ
Fiind complet deshidratat
Și ars de sete, permanent,
La pâine eu am renunțat...
Fiindcă vinu-i aliment!

LEGILE LUI MURPHY
Cu datorii și contul gol,
În câmp, săpând cu burta goală,
Am dat în fine de petrol...
Gustând din apa minerală!

PENITENȚĂ
Precum cămila cea pribeagă,
Trecând al vieții crunt pustiu,
Stau fără apă ziua-ntreagă...
Când am o sticlă cu rachiu!

POLITICĂ SAHARIANĂ
Toți cei votați în buletine,
N-or să vă facă, lucru cert,
Vreodată un pustiu de bine...
Ci spun doar vorbe în deșert!

FATA MORGANA
Vreau, simțind Sahara-n gură,
Setea a-mi astâmpăra:
Bâjbâi, chiar de-i beznă-n șură,
După jumătatea mea.

Teodora Pascale

LA CUMPĂNA VIEȚII

De ce m-ai înzestrat cu-atâta har,
Tu, Mag pervers - îți spun pe nume, Soartă,
Apoi m-ai șters din a Poemei Cartă
Și ai făcut din visul meu, coșmar?
A mai rămas o mână de cenușă
Din pomul cu metafore de ieri;
Mă lepăd azi de vechile poveri,
E timpul să ridic a ta mănușă.
Nu voi lăsa tărâmuri de mister
Iscate din tăceri și necuvinte,
O lume de suave simțăminte
Să piară, ca nălucile-n eter.
Cu lacrimi de tristețe și de sare,
La mine-n suflet plouă, visceral,
Sunt gata să înfrunt al vieții val,
Să înțelegi că nu-s o oarecare!

IRIȘI

Doar o clipă în plus lasă-ți ochii să doarmă,
Sunt în lacrima ta, nu risca să mă pierzi,
Te-am vegheat de năluci și-a coșmarelor larmă,
În Infern am căzut pentru irișii verzi.
Trupul gol îți dezmierd, mă strecor prin celule,
Tu, un vortex nebun, mă atragi, mă supui,
Ori încerci să-mi rescrii ale vieții formule,
În matrice de vis inima să îmi pui.
Ești oceanul de foc ce-mi inundă trăirea
Și în tine mă pierd, ca un val răzvrătit,
Nu știam că-i așa de frumoasă iubirea,
E carnală și grea, un supliciu dorit.
Chiar de pare ocult, nu se poate descrie,
Dar chimie avem, sunt metalul tău rar,
Sau golemul de lut ce așteaptă să-nvie,
Pentru tine, păstrat sub un tainic altar.
Te mai rog doar atât, nu-ți întoarce privirea,
Timpul trece, tăcut, ne abate din drum,
E un gest nebunesc că sfidăm nemurirea?...
Te implor, nu pleca, sunt prea singură-acum!

DIN VIAȚA DE CENACLU

Întâlnirea membrilor Cenaclului “Hohote” – 15 mai 2025

Joi, 15.05.2025, la Restaurantul Antique din Târgu-Jiu, în aceeași atmosferă primitoare și veselă cu care ne-am obișnuit deja, a avut loc ședința membrilor cenaclului "Hohote", a treia din acest an.

S-au trecut în revistă faptele comise, evenimentele, reușitele, premiile obținute, dorințele sau regretele membrilor cenaclului de la ședința precedentă din martie 2025 și până la data prezentei întâlniri.

Au fost felicitați cei care au participat și cei care au obținut premii importante la festivalurile de umor din țară:

- Doru-Mihai Lungescu a obținut Premiul I la Festivalul Național de Umor ”Liviu Oros”, desfășurat în martie 2025 la Deva, la Secțiunea Epigramă, iar Premiul II a fost obținut de către epigramistul Janet Nică, membru al cenaclului;
- Calotă Rodica a obținut mențiune la Festivalul Internațional de Satiră și Umor „Mărul de Aur” desfășurat la Bistrița;
- La Festivalul Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare” desfășurat în mai la Buzău, Doru-Mihai Lungescu a obținut Premiul II, iar Nică Janet din Ostroveni-Dolj, Premiul III;
- În prima zi a festivalului de la Buzău, Uniunea Epigramiștilor din România a decernat premiile sale umoriștilor care s-au remarcat pe parcursul anului 2024. Titlul de ”Epigramist al anului 2024” a revenit epigramistului Doru-Mihai Lungescu. Ne simțim mândri și onorați de faptul că Mihai Lungescu este colegul nostru.

Președintele cenaclului a prezentat numărul 32 al Revistei ”Hohote” apărut într-un format de o calitate excepțională și faptul că mulți prieteni umoriști au început să trimită materiale pentru a fi publicate în revistă și propune o mobilizare a membrilor cenaclului Hohote pentru ca în numărul următor să fie și câteva pagini alocate duelurilor dintre membrii acestuia. Mihai Lungescu ne-a informat că la ședința Uniunii Epigramiștilor din România de la Buzău s-a vorbit despre revista ”Hohote”, care a fost apreciată. Revista atinge și alte genuri umoristice cum sunt rondelul, sonetul sau proza umoristică și are o grafică de asemenea specializată pe umor.

Domnul Nicolae Dragoș, poet și jurnalist, s-a declarat onorat de faptul că face parte din acest grup minunat și de faptul că revista "Hohote" a "crescut" atât ca număr de pagini și ca valoare. A vorbit și despre Concursul de Poezie pentru elevii de liceu, "Nicolae Dragoș", ediția a VII-a, 2025, de la Motru, un reper cultural pentru tinerii pasionați de poezie, din licee și colegii.

Domnul doctor Doru Fometescu a amintit despre activitatea din cadrul revistei „Gorjul Medical” și a citit din creațiile proprii.

Au citit din creațiile dumnealor și alți colegi din cenaclu: Gheorghe Filiș, Gabi Roșianu, Luminița Săceleanu, Mihai Lungescu, Grig Dobreanu. Domnul Gigi Bușe și-a făcut intrarea în Cenaclul Hohote cu un catren, exprimându-și dorința de a ajuta cât mai mult activitatea cenaclului.

Domnul Mihai Lungescu a făcut o prezentare scurtă a Festivalului de creație umoristică pentru elevi “AI. C. Calotescu Neicu”, ediția a XIV-a, Turceni, 2025 unde a fost invitat ca președinte al juriului și unde a descoperit tineri talentați.

S-au făcut propuneri pentru conținutul noilor rubrici ale revistei “Hohote”, au fost discutate și au fost numite persoanele care le vor pune in practică.

S-au înmânat diplomele aniversare U.E.R. - 35 tuturor membrilor cenaclului prezenți și Antologia "Epigramiștii noștri", de către președintele cenaclului.

Au fost primiți în cenaclu epigramistul Petre-Ioan-Florin Vasilescu (PIF) și ziaristul Gigi Bușe.

S-au purtat discuții referitoare la cele două festivaluri de umor din Gorj, "Ion Cănăvoiu" și "Hohote la Masa Tăcerii" de la sfârșitul anului 2025.

În încheiere au fost sărbătoriți Mihai Lungescu și George Drăghescu, zilele de naștere fiind în apropierea zilei în care s-a desfășurat ședința.

Vinovații principali ai acestei întâlniri, Laura și Mihai Lungescu, au întreținut atmosfera cu un vin bun și un tort delicios. 🍷🎂🎉

Luminița Săceleanu

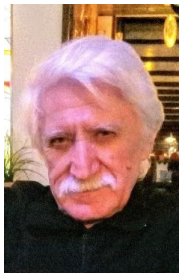

Să-i urăm bun venit în CENACLUL HOHOTE Domnului Petre-Ion-Florin Vasilescu

Mă numesc Petre Ion Florin Vasilescu, născut la Târgu-Jiu, la 6 martie 1946.

Umblat prin țară: școala primară la Ștei, județul Bihor, liceul (Carol I) la Craiova, iar facultatea (Institutul de Cultură Fizică) la București. Domiciliat în Craiova, căsătorit, am moștenitoare două fiice.

Pensionar cu vechime, membru al Cenaclului Epigramiștilor Olteni (la îndemnul prietenului Grig M. Dobreanu) membru al UER și al Uniunii Scriitorilor Europeni (din cauza mea!)

Obosit de o carieră lungă și fructuoasă ca antrenor de atletism și profesor de educație fizică, în anul 2013 am participat la Festivalul „Ion Cănăvoiu”, știut de toată lumea! Am primit un premiu pentru fabulă și nu m-am mai putut opri din scris până zilele trecute...

Am publicat până acum patru cărți de epigrame, catrene, fabule, iar pe birou așteaptă să ajungă la tipar alte două volume de poezie umoristică, respectiv sonete și rondeluri.

În zece ani, am colindat încă odată țara în lung și-n lat, după aventurile de neuitat trăite la concursurile sportive, acum ca scriitor, premiat la festivaluri de epigrame și alte minuni! Am avut bucuria de a participa la asemenea evenimente (cel puțin o dată) la Târgu-Jiu, București, Iași, Cluj-Napoca, Vaslui, Gura Humorului, Bistrița, Botoșani, Buzău, Alba Iulia, Slatina, Rm.Vâlcea, Câmpulug-Muscel, Strehaia... Sunt inclus într-un mare număr de antologii, ziare și reviste din țară sau străinătate : „Scârț”-Iași, „Hohote”-Târgu-Jiu, „Epigrama”, reviste din Israel, Canada, SUA.

Pasionat din fragedă tinerețe de grafică și sculptură, am activat și pe acest tărîm. Am luat premiu pentru caricatură la festivalurile de la Târgu-Jiu și de la Slatina.

Onorat de primirea mea în Cenaclul „Hohote”, trăiesc o imensă bucurie ca, măcar sufletește, să revin printre prieteni, în orașul unde, acum aproape optzeci de ani, am văzut lumina zilei! Vă mulțumesc tuturor și vă urez sănătate, inspirație la scris și rezultate bune la cocursuri!

PIF Vasilescu

Să-i urăm bun venit în CENACLUL HOHOTE Domnului col. (rtr.) Gheorghe G. Bușe

Gheorghe G. Bușe s-a născut la data de 27 aprilie 1957 în satul Racovița, comuna Polovragi, județul Gorj, fiind primul copil al Elenei și Gheorghe C. Bușe – veteran de război.

Urmează cursurile Școlii primare din satul natal (1964-1968) iar apoi clasele V-VIII la Școala Generală Polovragi, județul Gorj (1968-1972). A continuat studiile la Liceul Militar „Dimitrie Cantemir" din Breaza (1972-1976) și ale Școlii Militare de Ofițeri Activi de Geniu din Râmnicu-Vâlcea (1976 – 1979).

Ca ofițer activ a lucrat la Detașamentul de Construcții Rovinari, județul Gorj/ Direcția Lucrări Miniere (1979 – martie 1990), apoi la Brigada de Artilerie Antiaeriană din Târgu-Jiu (1990 – ianuarie 2001).

După ieșirea la pensie, la doar 45 de ani, pentru ca România să intre în NATO, maiorul în rezervă Gheorghe Bușe activează în cadrul Filialei Gorj a A.N.C.M.R.R., fiind secretar executiv al acesteia timp de șapte ani, iar din 10 iulie 2014 este secretar executiv al Filialei Gorj a Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria", calitate în care se ocupă de organizarea multiplelor evenimente ale asociației și de administrarea site-ului „Cultul Eroilor Gorj". La 1 decembrie 2009 a fost înaintat la gradul de locotenent-colonel, iar la 1 decembrie 2021 la cel de colonel.

Atras de scris și cu înclinație certă spre această îndeletnicire, domnul Gigi Bușe devine redactor la revista „Gorjul Eroic" (2015), iar ulterior este numit redactor-șef al acesteia (2016). De asemenea devine colaborator al cotidianului local „Gorjeanul" (din anul 2016), precum și redactor (2018-2019), iar ulterior redactor-șef al publicației on-line „Universul Olteniei". Din august 2019, devine Director al Departamentului Cultul Eroilor al ziarului independent Informația de Strehaia iar în iulie 2020 domnul Gigi Bușe devine membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, Filiala Gorj-Mehedinți, care din toamna anului 2022, poartă numele marelui gazetar Jean Bărbulescu. În primăvara anului 2025 a fost numit redactor-șef al revistei acestei filiale intitulată „Cronica Olteniei", al cărei prim număr a fost lansat la 10 iunie 2025. Din anul 2024 până în prezent este redactor-șef la publicația on-line „Universul".

Referitor la cărțile scrise, de domnul Gigi Bușe, amintim monografia *„Gorjeni la datorie”* (vol. I – 2008; vol. II – 2011) și *„Gorjul Eroic – cartea de aur”* (vol. I – 2020) în calitate de coautor *și „Veteranul de război, plutonier (rtr.) Bușe C. Gheorghe, tatăl meu, eroul meu – Povestiri din război*” (2021) în calitate de unic autor. În colaborare cu fiica sa Izabela Dorina Burcea a publicat în anul 2023 *„Dicționarul de regionalisme din Gorj*” și *„Dicționar de arhaisme și regionalisme din Gorj”*, primele dicționare de acest fel din Județul Gorj.

Mai menționăm faptul că domnul Gigi Bușe este căsătorit cu Ecaterina (oct. 1981) și împreună au două fete: Steliana-Elena și Izabela Dorina.

GALERIA UMORIȘTILOR GORJENI

Calotă Rodica

Janet Nică

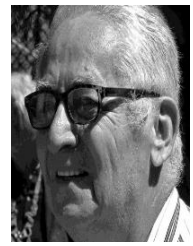

Ion Butulescu

Nicolae Dragoș

Luminița Săceleanu

Geo Filiș

Grig M. Dobreanu

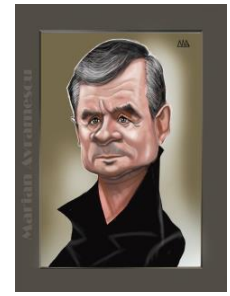

Doru-Mihai Lungescu

Gabi Roșianu

Cornel Munteanu

Doru V. Fometescu

Nelu Vasile

Iolanda Mirea

Antonia Prunariu

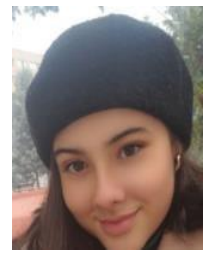

Alexandra Surupăceanu

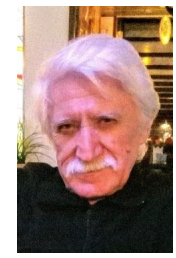

PIF Vasilescu

Luminița Săceleanu

VINUL LEAGĂ ȘI DEZLEAGĂ
Vinul nostru n-are lege
Astăzi, mai ceva ca ieri,
Știe limba să dezlege
Când au loc negocieri.

UNUI PETRECĂREȚ
Ai prieteni și petreci,
Cu paharul te întreci,
Încingând mereu grătarul,
Îți dai peste cap cântarul.

ORIGINALITATE LITERARĂ
Purtat ușor de fantezie
Timid, el scrie-o poezie,
Neînțeles rămâne-n veci
Căci a ieșit doar un ghiveci.

EPIGRAMIȘTII
Pe-acasă nu sunt mulți în epigramă,
Iar viața-i comedie, sau e dramă,
Toți vor să dea o formă vorbelor,
Iar cei mai buni nu sunt pe craca lor.

EPIGRAMA, ÎNCOTRO?
Nămol există și de bună seamă
Nu moare epigrama, dar mi-e teamă,
Că încercând să dea de-o poantă bună,
Epigramiștii o să-l descompună.

CITITOR PASIONAT
Riguros ca un ceasornic,
Soțul meu, un tip statornic,
Studiază și-n taxiuri
Doar bilete de pariuri!

Rondelul Hohotitorilor
Exuberanți, la glume iscusiți,
Cu penele muiate-n călimară,
Umorul și satira reformară
Un grup de umoriști neobosiți.

La treabă iute ei se înhămară
Și veteranii, dar și cei sosiți,
Exuberanți, la glume iscusiți,
Cu penele muiate-n călimară.

Un lider și colegi ne-au fost ursiți,
Mai toți prin țară se cam afirmară
Și calea spre succes mereu urmară
De parcă ar fi fost cumva vorbiți,

Hohotitori, la glume iscusiți.

Lui Mihai Lungescu
EPIGRAMISTUL ANULUI 2024
A fost și încă e pe val,
Nu pierde niciun festival,
Producătorul vinului -
Epigramistul anului.

Grig M. Dobreanu

POLITICA LA VÂRSTA A IV-A
Buna mea vecină vine
Înspre seară pe la mine,
Mai vorbim de-o Uniune,
Ne luăm o tensiune...

DIVIZAREA MUNCII
Sfatul către Simion
Aruncat de globaliști:
Dacă n-ai un milion
Nici nu meriți să exiști.

PUNCTE DE VEDERE
Pentru cei haștag/rezist
Un român din masa mută,
Totdeauna e fascist,
Dacă zice: „Doamne-ajută!”

SOLUȚIA ELITELOR
Voi nu vedeți cum țara moare.
Dar știți că n-avem bani de pâine.
În Europa cea de mâine,
Dați cu parfum peste sudoare.

UNUI ARTILERIST
VORBA LUI CĂNĂVOIU
Tot încerci un proiectil
Și-ți răspund politicos:
Tu ai capsă, ai trotil...
Ce păcat că n-ai focos!

SĂ NU DEA DUMNEZEU CEL SFÂNT...
(DE CE AM VOTAT...INVERS)
E plină țara de creanțe
Poporul altă șansă n-are;
Nu mai trăim pentru speranțe,
E vorba doar de răzbunare.

POLUAREA MUREȘULUI ȘI TISEI
Ardeleanul nostru-i faur
Ce cunoaște procedura:
Pentru el extrage aur,
La vecini le dă cianura.

ȘI CE DACĂ?
E destul aur sub munte
Și sub apă e mult pește,
Avem aur și sub frunte,
Dar... *la ce ne folosește?*

PĂCATELE TINEREȚII
Femei și vin, la tinerețe,
Mii de păcate-aveam în minte;
Și unicul – la bătrânețe
Păcat – că-mi mai aduc aminte.

SOLUȚII...
Politicieni de AUR
Ne-aduc vorba strămoșească:
„Limba noastră e-un tezaur”!
Vin iar rușii s-o păzească?!?

AGRICULTORII ROMÂNI
Voi ați întrat în Europa
Și ne-ați împins în Evul mediu
A mai rămas doar un remediu
Să ne ajute... taica popa?!?

VREMURI NOI...
Când comunismul era-n muguri
Schimbasem armele în pluguri;
De-aici se naște controversa:
E vremea pentru viceversa?!?

Calotă Rodica

ORIENTARE
Carieristă, cochetă,
S-a lansat ca o rachetă,
Drept care, precum vedeţi,
Propulsată-i de… racheţi.

NELAMURIRE
-Să ştiţi că eu, de mă mărit,
Fac mulţi bărbaţi nefericiţi!
O-ntreb şi eu, nedumirit :
-Păi… cu câţi vrei să te măriţi?

ALEGERI
Decât să hoinăresc prin lume
Şi să rămân fără un leu,
Mai bine beau, că-s bun de glume…
Se-nvârte lumea-n jurul meu.

NOAPTEA NUNTII
Mireasa a decis destinul,
Se face nunta în condiţii :
Dar, deocamdată, cu vecinul,
De teamă face… repetiţii.

PARTAJUL
Toate treptele, cu drag,
Impreună le urcară:
Ea a pus picioru-n prag;
El, bagajele, la scară…

TRADITII VIRTUALE
Soţii găseau avantaje
În scene minuscule;
Acum ţipă în mesaje:
Îşi scriu cu majuscule.

DUPA BUGET…
Aşa-mi vine câteodată
Începând cu-o candidată:
Ce n-aş da să pot, pe blat,
Să bat lumea-n lung şi-n lat!

SCHIMBAREA
Un psiholog i-a spus că are
Nevoie mare de-o schimbare;
El a răspuns că ştie asta
Şi va schimba urgent nevasta.

MARTURISIRE
Îndrăgită de moguli,
Fata i-ar fi explicat
Că e primul ei bărbat,
Ăia vechi au fost… masculi.

RENOVARE
Pe bulevarde la plimbare,
Se tot holba, la ele, gloata:
Bunica s-a tunat şi pare
Mai tânără decât nepoata.

IMPOSTURA
Cel ce-a beneficiat
De-amor, la prima vedere,
Spune c-a sfârşit… nu-n pat,
Ci la prima demachiere.

ACOPERIRE
Pe-un prelat sora, decentă,
L-a acoperit o dată;
I-a fost sfetnic, confidentă
Şi prelată!

Doru-Mihai Lungescu

DE GUSTIBUS…
Nici frumoasă, nici banală,
Nici cu minte, nici dementă,
E soția ideală;
(Dar cu zestre consistentă!)

DEGEABA
Visez la dragostea-i curată,
Dar e zadarnic să insist,
Că e femeie măritată;
(Și-n plus… amantu-i karatist!)

PRAGMATISM
Prestând amorul în abuz,
S-a pricopsit o fată-n Turda,
Deși fudulă de auz;
Dar n-a făcut nimic… de-a surda!

NECORELARE
M-a tot împins un pui de dor,
La mândra și, să vezi absurdul,
Am dat de-o namilă-n obor;
Așa că m-am retras. (Cu SMURD-ul!)

DE CE M-AU NUMIT "POET"?
Pe multe fete, pas cu pas,
Când n-a ținut o anecdotă,
Cu Eminescu le-am atras;
(Dar nu mai mult de o bancnotă!)

CA ȘI ASTĂZI…
În trecut aveam pe luncă
Scriitori cu înclinații:
Noi ne tânguiam de muncă,
Ei trudeau… la reclamații!

GREU DE ALES
Treabă grea cu măritatul,
Nu se-ncheie săptămâna
Că vecina rupe patul;
Iar îi *cere* unul mâna!

LA BRUXELLES
Cu avuții la o masă
Ne-a adus un singur gând:
Să le spunem ce ne-apasă,
Doar că… încă stăm la rând!

SE POATE ȘI ALTFEL
Unul, cu nimic deștept,
Chiar lipsit de conduită,
Ține-n viață drumul drept…
C-a știut s-o dea cotită!

NOSTALGIE FEMININĂ
De-o anumită primăvară,
Îi amintește-adeseori,
Velința veche de la țară
Și băiețelul drag… din flori!

MINIȘTRI FĂRĂ CARTE
I-am votat cu tot disprețul,
Și, la rândul lor, tiranici,
Ne-au lovit cu ,,trenulețul";
Bănuiam că-s doar mecanici!

SCOP
America, prin tot ce face,
Acorduri, lobby, taxe, burse,
Susține ,,lupta pentru pace";
(În gând cu lupta pe resurse!)

Gabi Roșianu

UN CUPLU LA MARE
Marea plină de savoare,
Le oferă multe-n dar:
Ea - se prăjește la soare,
El - cu prețurile-n bar!

MĂSURI ANTICRIZĂ
Criza care-aduce lipsuri,
De la noi o să cedeze,
Guvernul când va lua măsuri,
Ca averea să-și dubleze!

O NOUĂ SFÂNTĂ
Pe acest plai ne-am dus ursita,
Păstrând credința din străbuni,
Azi trebuie sfințită mita,
Că-i făcătoare de minuni!

ROMÂNII ȘI PESCUITUL
De veacuri ca să viețuim,
Înghițim deseori gălușca,
Și-n ape tulburi pescuim,
Mereu numai... plevușca!

SOLUȚIA ÎMBOGĂȚIRII
Drumul de la sărăcie,
E scurt pân' la bogăție,
Cu o mică precizare,
Să treci pe la guvernare!

VARA
Vara cu luciri de soare,
Nu te mai reține-n curte,
Chiar dacă-i dogoritoare,
Fustele devin mai scurte!

BANII N-AU MIROS
Pentru unii potentați,
Vorba asta-i cu folos
Banii lor nu au miros,
Mai ales când sunt spălați!

OLTEANUL UN OM DARNIC
Olteanul, omul plin de zel,
Îți dă și praz, deși e brand,
Chiar și cămașa de pe el,
Că-i luată de la second-hand!

NUDISTA LA MARE
Goală s-a expus la soare,
Și pe față, și pe spate,
S-a-mbăiat apoi în mare,
Să se spele de păcate!

TÂNĂR MODEST
Modest, cinstit, om învățat,
Vrea mâna unei domnișoare,
Dar mama fetei s-a mirat,
Ce multe neajunsuri are!?...

POETUL
Asemeni aștrilor solari,
Ca și Apollo poartă liră,
Dar muzele îl ocoliră,
Prestau numai pe dolari!

IUBITEI
Când mă privești cu-atâta foc,
Iubita mea, alene te dezmierd,
Și-n ochii tăi adânci mă pierd,
Să nu mă mai găsești deloc!

Geo Filiș

TĂIERI PENTRU REFACEREA BUGETULUI
Crescând taxe și accize,
Va fi iarăși hărmălaie;
După... și-alte analize,
Oare ce-o să ne mai taie?

NĂPASTA SENECTUȚII
Că era noapte sau nămiez,
La mândre dam ce știți cadou;
Acum, tiptil, mă-ndepărtez,
De ce se-ascunde sub furou.

DUPĂ ALEGEREA PREȘEDINTELUI
Cu dive noi și noi flăcăi,
Cum halca încă e ispită,
O nouă ceată de lingăi,
Să pupe-n dos e pregătită.

ÎN ȚARA AFLATĂ SUB INUNDAȚII ȘI LA ANANGHIE
Din cei ce-o țin doar în scandaluri,
Cam cin' să-ți spună de nu știi:
Se-noată mai ușor prin valuri,
Sau mai ușor prin datorii.

SPRE A MĂRI PRODUCTIVITATEA
(s-a modernizat și cea cu glugă și cu coasă)
Purtând glugă nu căciulă,
Dând ocol la orice casă,
Renunțând la vechea sculă,
A trecut la motocoasă.

NU ȘTAMPILA E DE VINĂ, DACĂ MINTE E PUȚINĂ

Ei, fraților, mai e un pic de timp,
Și-i implorăm pe zeii din Olimp,
Dar și pe dom' Becali, mare ștab,
La Athos, cotizant, că e nabab,
Din somn să scoale iute ăst popor,
Ajuns, cu voia lui, nătâng ciopor,
Chemat curând, din nou la mica urnă,
Așa cum cheamă bacii marea turmă,
Să-nfigă-n Cotroceni, pe jilțul scump,
Pe cel ce-n pieptu-i poftele irump,
Spre-al așeza la mult prea buna halcă,
Plătită de-un popor cu palma-n falcă!
Și pe acei, ce-atâtea zeci de ani,
Au asistat cum hoarde de șnapani,
Ce, dirijând cu grijă prăvălia,
Au dat altora țara, cu felia.
Și cum poporul e artist în toate,
Flămând, înfrigurat și rupt în coate,
A mai ales, pereche ca să-i fie,
C-o portavoce,-un șef de galerie,
Cu toții știind, că nu e prima oară,
Cam cine-i face cuib la barza chioară.
Și uite-așa, ca-n noaptea cu strigoi,
Ca un blestem ce-a pogorât pe noi,
Plimbați pe la cabinele de vot,
Ca mielul la tăiere, de-ăi de pot,
Strigăm spre Simion, ca-n stadioane:
Georgică, lua-te-ar dracu, ne e foame!
De n-o fi el, ci zămbărețul Dan,
Cu părul creț ca mielul de-Astrahan,
Vom face plecăciuni, știindu-i fala,
Că mațele nu știu ce-i integrala,
Nici ecuații simple, exerciții,
Să nu murim de foame ca tâmpiții.
Cu mâna noastră, totul când creăm,
Avem mereu, exact ce meritățm!

Cornel Munteanu

SE POATE ȘI AȘA
Asta este realitatea,
El ocupă un post greu,
Chiar făcându-și facultate,
Înainte de liceu.

BARBA
Să o spun nu prea-ndrăznesc,
Deși mi se pare-un joc;
Pentru ce s-o bărbieresc,
Dacă tot crește la loc.

ȘEF
Un fost șef de galerie,
Un căpos și un perfid,
A ajuns șef de partid.
Și ce mare șmecherie?

CANDIDAT FĂRĂ ȘANSE
Omu-i rușinos, nu fură,
Nu se ceartă și nu-njură.
Șefii l-au evaluat
Și l-au și eliminat.

COLABORARE
Când au rezultate slabe,
Doctorii nu prea ezită,
Pe bolnavi să îi trimită
Să se cate și la babe.

DESCÂNTEC
Ca să meargă pe picioare,
Se duce la vrăjitoare;
După ce i-a descântat,
Nici cel'lat n-a mai plecat.

FAPTĂ SĂNĂTOASĂ
De doua vicii mă las:
Să mai scot fumuri pe nas,
Și să torn tării pe gât,
Deocamdată doar atât.

ȘPRIȚUL
După cum prea bănuiți,
Vinu-i bun, dacă-l faci șprițț.
Dar crâșmarii pe la noi,
Ne fac șprițul în butoi.

BĂTRÂN LA MEDIC
-Ce te supără mai tare?
Îi pune prima-ntrebare.
-D'apăi cred că-n vremea asta,
Cel mai, cel mai, tot nevasta.

CÂND O VĂD
Jumătate dezbrăcată,
S-o văd toată nu mi-e greu:
Jumătate ea-mi arată,
Restul îmi închipui eu.

ALTE VREMURI
Bine faci, bine găsești,
O zicală așa spune.
Sigur că te păcălești,
Că trăim în altă lume.

Nicolae Dragoș

PSEUDONIMUL COROANEI
Coroană e ce ţine geru-n loc
Şi ai prin ea mare noroc...
Căldură emanând destulă,
Şi-a schimbat numele-n căciulă.

MĂREŢUL SOCLU
A vrut să facă din cadavre
Soclu măreţ, nu sunt palavre...
„Altfel, n-aş fi putut – mi-a spus –
Pe toţi de a-i privi de sus.”

LA... ODIHNĂ
Sunt „la odihnă” menajaţi,
O mână de... emancipaţi:
Ieri, autori de mânării,
Azi, rentieri în puşcării.

RUGĂ CREŞTINEASCĂ
Trecând, de la 80, cinci ani,
Mi-au mai plecat dintre duşmani...
Doamne, pe cei rămaşi, i-ajută
Să mă-ntâlnească la... o sută.

DUPĂ VOTARE
Dintre cei mulţi, ieşiţi din urnă,
Oricine ar putea să vadă
Că nu au fost aleşi din turmă,
Şi-s selectaţi dintr-o cireadă.

STUPEFACŢIE
Acceptă greu un Nimeni, de la noi,
Părtaş unor idei conservatoare,
Să rumege ideile mai noi,
Deşi-i fruntaş între rumegătoare.

FIŞĂ AUTOBIOGRAFICĂ
Cu Nicolae Dragoş de-o viaţă lungă lupt
Să îl întrec, războiul îl duc neîntrerupt...
Oricine va învinge, gândesc că va fi bine,
Ori eu pe el, ori el pe mine.

UN DIRECTOR SOCRU MARE
Frumoasa fabrică, modernă, arătoasă,
O botezase mândru şi-o alinta „mireasă”...
Unui străin bogat i-a arătat-o,
Acestuia, plăcându-i, pe loc a cumpărat-o.

EPITAFUL
Inscripţie la greci pe piatra de mormânt,
Francezii prin surâs i-au destinat alt drum,
Să poată cei ce dorm de-o viaţă sub pământ
Să simtă, la subsol, miresme de parfum.

U.E. DATĂ-N JUDECATĂ
De greieri, declarată vinovată,
E U.E. dată-n judecată,
Că a-nceput o vânătoare,
Pândind pe muzicanţii de culoare.

GENEROZITATEA GREIERELUI
Mi-a devenit furnica de ani destui amică,
Nu-i port, mă jur, măcar un gram de pică,
Şi-o recomand cu sinceră căldură:
E bună, în meniu, pentru friptură.

SFIOŞII
Ca guvernanţi, nu doar din întâmplare
Au fost părtaşi la marea demolare,
Maeştrii-s azi pe alţii să-i acuze,
Sfioşi cum sunt nu ştiu să-şi ceară scuze.

Nică Janet

ROMÂN DE VIŢĂ VECHE
Ca român, de vechi renume
Şi celebru-n patru zări,
TREI CULORI cunosc pe lume...
La alegeri, TREI CĂRĂRI.

REVOLUŢIE FONETICĂ
În comunism, spre-a defini
Un adevăr şi-a-l lumina,
Am fost tîmpiţi cu "î" din "i",
De-acum, vom fi cu "â" din "a".

NEDUMERIRE
Stau, adesea, şi discern
Şi mă-ntreb ca prostu-n vânt:
Cum să cadă un guvern
Care este la... pământ?

METEODEMOCRAŢIE
Tunet mare, de se-ndoaie
Brazii peste plai străbun:
Ori a bubuit a ploaie,
Ori guvernu-a tras un tun!

DUPĂ BUGET
Jandarmeria bate rău,
Aici, pe plaiuri carpatine,
Dar la Paris, pe plaiul său,
Jandarmeria bate bine!

ROMÂNUL
Românul nu s-a afirmat
Şi încă-l trage-n urmă ciorba,
Dar cel puţin, e "om plimbat",
Căci toţi, prin timp, l-au dus cu vorba.

ŞCOALA, DEFINIŢIE
Pe la noi şi-n alte părţi,
Şcoala este, de departe,
Un local cu multe cărţi,
Dar, cu mai puţină... carte!

DE ANUL NOU
Cum colindam, în mod decent,
Din casă-n casă-n pas vioi,
Ne-am pomenit în parlament,
Pocnind, din bici, pe lângă boi!

MANIFEST
Români, aici, majoritari,
Purtând istoria în piepturi,
Am vrea să fim minoritari,
S-avem, şi noi, mai multe drepturi!

CERTITUDINE
Un reporter ştim că are
Microfonu-n mâna lui,
Dar şi el, oricât de mare,
E la mâna ştim noi cui.

EFECTELE LECTURII
Elegant, bogat şi fin,
E parlamentar isteţ,
C-a-nvăţat mesajul din
„Căţeluş cu părul creţ".

DUMIRIRE TARDIVĂ
De ce moneda noastră-i LEUL,
M-am întrebat un timp, apoi,
Am priceput, căci am liceul:
Păi, nu e JUNGLĂ-aici, la noi?

PIF Vasilescu

O REȚETĂ A NEMURIRII
Pe aripi largi de vis, în tinerețe,
Zglobiu, îndrăgostit și optimist,
Te înăcrești treptat la bătrânețe
Și uite-așa... devii epigramist!

ZICĂTOARE REEVALUATĂ
„Râde-un ciob de oala spartă”-
Dar o face cult, cu har,
Lax, prolix, produs de artă...
Că e critic literar!

AUT CAESAR, AUT NIHIL...
Se-nfig în fruntea țării agramații,
Corupții, hoțomanii, impostorii,
Ne fac de râs prin lume, îngălații -
Că par mai respectabili trădătorii!

APĂRARE LA PROCES
Cu sâni imenși, vopsită și păroasă,
Cu glas dogit și chip de carnivoră,
M-a înșfăcat, bușindu-mă în casă!
Puteam să bănuiesc... că e minoră?

DOI JUDECĂTORI LA O CAFEA
Colega, mă cam ramolesc,
Alzheimer cred că mă așteaptă,
Că uite, nu-mi mai amintesc:
Am dat eu vreo sentință dreaptă?

O AFACERE PROFITABILĂ
Dorind familia să o salvez
De sărăcia asta-ngrozitoare -
Cu orice interlop m-asociez
Să stau în locul lui la închisoare!

POVESTEA VORBELOR
Aflând că în infern stăpâni îs dracii,
Românul, mucalit de felul lui -
Trăind cu soacra-n casă, ca săracii,
A născocit pe... mama dracului!

E IMINENT MARELE CUTREMUR
Prezic savanți cu vorbă-aleasă:
Cumplit seism ar sta să vină!
De spaima lui nu dorm acasă,
Ci mai la deal... cu o vecină!!

UN TÂNĂR BUGETAR
Aștept, dorind cu sufletu-mplinit,
Prin zilele ce curg în calendar,
Pe-aceea ce m-ar face fericit...
Cu un talon de pensie lunar!

LA UN CONCURS DE EPIGRAME
S-a dus umorul frust de altădată,
E-atât amar prin țară și tristețe,
Că și la epigrama premiată -
Un râs homeric... e-o impolitețe!

PRECUM ÎN CER, AȘA ȘI PE PĂMÂNT
Ca-n Raiul jinduit de toți bătrânii,
Tărâm îndestulat, dezmierdător,
Trăiesc în desfătare și românii -
Dar selectiv... doar prin aleșii lor!

DREPTATE, OCHII PLÂNȘI VOR SĂ TE VADĂ
Cam douăzeci de ani m-am tot târșit
Cu-o moștenire-n săli de judecată,
Dar azi, zâmbi Dreptatea, în sfârșit:
Posed legal... o sapă și-o lopată!

Ion Butulescu

COCOȘ
E „cocoș” la băutură,
Că pe vrute sau nevrute,
Te aleargă-n bătătură…
Cum te prinde cum te... pupă!

„DERBEDOCRAȚIE”
Un prieten definea,
Vremi de jaf și de hoție,
Ce mai bine s-ar chema…
Drept... DERBEDOCRAȚIE!

DE CE NU DIVORȚEZ
Soața nu o părăsesc,
Chiar de-amar mă cicălește,
Că mai bună, nu găsesc,
Iar la fel... nu-mi trebuiește!

VIȚEI MATURI
Ceaușescu, vrând șeptel,
Nu tăia niciun vițel;
De-asta țara astăzi are,
Boi cornuți, la guvernare!

RUGĂCIUNE
Rog pe Domnul, Dumnezeu,
Că oricum ne-o duce criza,
Să ne înghițim mereu,
Și să ducă... hipofiza!

ADEVĂR MINCINOS
Vreau a face cunoscut,
C-am mințit iubitele,
Numai când m-am prefăcut,
Că le cred... minciunile!

IUBIREA CA AMINTIRE
Ca o mândră de-a lui tata,
Când mai vizitez din „foste”,
Zic și eu când „treaba”-i gata:
„Măi tataie... bogdaproste!”

PARLAMENT sau: PARLER=a vorbi și MENTIR=a minți
Vorbele redau fidel,
Propria-i identitate,
Dar mi-e teamă că mă-nșel…
Criză de sinceritate!

METAMORFOZARE POLITICĂ
Puterea spune cu dreptate:
„Doar asta ROMÂNIA!” poate.
Opoziția cu eternul:
„Doar atât poate GUVERNUL!”

BACHUS (Dionisos) ȘI MORALA CREȘTINĂ
Cum se știe din scriptură
Un Cristos, cu har divin,
Prin miracol, la friptură,
Apa transforma în vin,
În zori, de ziuă când se crapă,
Un naș îi cere respectuos,
Nevestei un pahar cu apă,
Dar nu din „Cana” lui Cristos!

Iolanda Mirea

CONTROL ANPC
Multe feluri de mâncare
Sunt pe rafturi la vânzare,
Fripturi, pește și ficat,
Servite cu S.O.S. stricat.

UNUI POLITICIAN
Pentru pensie-am muncit,
Nu ne-mpingeți la cerșit.
Soluția dumnealui:
„Puneți-vă pofta-n cui”.

Aşchia nu sare departe…
Cântă cucu sus pe plai,
Căutând un fiu niznai,
Și-i răspunde-n tril surata:
Fiul seamănă cu tata!

DE ZIUA PENSIONARILOR
Chefuri, dans și voie bună,
Le petrec toți împreună,
Antreuri, vinuri, bucate
Din pensii… recalculate.

CÂNTEC
Stă românul cam năuc
Sub o creangă grea de nuc,
Cântă ca un guguștiuc:
- Eu de-aici unde mă duc?

FAMILIALĂ
Liniște-i și armonie
La cafele, lângă sobă,
De când fac economie:
Ea vorbește, el aprobă.

CÂNTEC…
Doar o carte a comis
Într-o viață searbădă,
Așteptată ca un vis,
Cântec trist de lebădă.

LADA DE ZESTRE
După nuntă, fandosita,
A primit, normal, trusou,
După cum i-a fost ursita:
Patul, masa și un… bou.

FEMEIA, CHEIA VIEȚII
O enigmă e femeia,
Ca o ecuație,
Descuiată doar cu cheia,
Numai prin... relație!

PIF Vasilescu

Nelu Vasile

SUDOKU LITERAL

A C D E G H R S U

a d

		U				A		
C			A		H			D
	A	E				C	R	
	G	R				E	D	
	D	C				H	U	
G			D		A			H
		H				D		

c b

A B D E I N O R U

a d

I		B				D		A
A								R
	R		U		A		I	
				A				
		D				E		
				O				
	O		D		N		B	
D								I
N		I				R		U

c b

Cele nouă litere date în ordine alfabetică, se vor înscrie în grile încât să nu se repete pe linii, pe coloane, în pătratele 3x3 cu contur gros și nici pe diagonalele mari a-b și c-d. Pe diagonalele rasterate veți citi numele a doi umoriști gorjeni:

Doru V. Fometescu

MEDICINA...
Medicina, crezi, nu crezi,
ar putea fi o minune...
pe lângă tehnici cu dovezi,
să aibă și... compasiune !

Medicina, bat-o vina,
speră, crește în rețele,
însă nu simte pricina,
că omul e prins de stele!

Medicina, fără țară,
urcă spre eternitate
cu o vârstă milenară...
l-a uitat pe Hippocrate!

ANTIDOT
Într-un timp arid și șui,
iată-ne la adăpost...
chiar de sunt vrăjmași destui,
scutul e... Papa Prevost!

NEDUMERIRI
Spune că-i independent
dispus să facă dreptate;
însă la decizii-i lent
chiar cu"guvernul" în spate!

ILUZIE
Iluzia de-a te-nălța
peste real și om umil,
pare să fie pricina
unui precoce... infantil!

TE-NALȚI ȘI POGORI
În vâltoare de ispite
ori în vifor de ambiții
vocile nu-s auzite...
și triumfă robotbiții!
Plăcerea unor elite
și pe-alocuri neofiții!

Te înalți și iar cobori
în bezna unui labirint bizar,
dar nu abandonezi,
te prind fiori
în drumul sinuos, imaginar...

NODUL GORDIAN
medicului Mircea D.
Consimți la nodul gordian;
s-au dus anii roditori,
se împuținează ban,
"mori de boli sau mori de... doctori?!"

Chiar de faci parte din clan,
te desparți de creditori,
finalul trece în van,
mori de boală și de doctori...

Nostalgii curg prin ecran,
s-au dus anii eufori,
ceva, pierdem, an de an,
câte boli aspiră... doctori?!

Cu bosoni de tip oltean,
germinăm speranță vie,
tăiem nodul gordian
ca umbra să întârzie...

PAGINA DEBUTANȚILOR

Ranya Stăiculescu

DOCTORIŢA ESTERA
Doctoru-i cel care îţi prescrie
O tămăduitoare doctorie;
Când eram de câţiva ani, aflaţi,
Toţi musafirii erau vaccinaţi...
O, meseria asta nu-mi dă pace,
Rezultarul e că tare-mi place:
Iubesc halatul alb şi să ascult,
Ţin să vindec pacienţii, mult,
Aşa că... doctoriţă mă voi face.

PROFESOARA DENISA
Profesorul este cel care poate
Respect să ne înveţe-n societate:
O meserie grea, dar şi tentantă,
Foarte complexă însă fascinantă.
Eu am avut bunici educatori
Şi teste corectam adeseori:
O liniuţă roşie trasam,
Atunci când o greşeală întâlneam.
Receptivă sunt la orice sfat,
Aşa voi fi un dascăl respectat.

GIMNASTA MARIA
Gimnastica e viaţa mea:
Iubind mişcarea, m-a iubit şi ea,
Mai mult decât orice, sunt graţioasă,
Nu lenevesc, nu sunt bolnăvicioasă;
Am note bune, iau doar „Foarte Bine”,
Sunt pricepută şi la limbi străine;
Toţi mă dau exemplu-n comportare,
Aşadar, sunt o gimnastă mare!

POLIŢISTA ANISIA
Pe cetăţeni, să-i apăr mi-aş dori,
O meserie mi s-ar potrivi...
La cea de poliţist am reflectat,
I-am spus şi tatei şi-a încuviinţat.
Toată familia îmi înţelege
Iubirea şi respectul pentru lege;
Studiez cu sârg, mă antrenez,
Toată comunitatea s-o salvez,
Astfel de infractori s-o protejez.

Sperietori bodyguard -Liviu Stănilă

Antonia-Maria PRUNARIU

OTRAVA DIN FARFURIILE NOASTRE

Auzisem, mic copil, de ape ce pătimesc,
Deșeuri radioactive ce-n tăcere-o otrăvesc.
Nu știam dacă există vreo cale de scăpare,
Sau de suntem pradă într-o luptă fără de salvare.

Dar aud de pești cu plastic ce le-ajunge în stomac,
Păsări ce dispar, cu groază, plutind pe al morții lac,
Nu-ndrăznesc să caut scuze – nu există așa ceva,
Iar dacă ar fi invenţii, să le nege cineva!

De ce distrugem tot pe o planetă-augustă?
De ce ne sabotăm, cu mintea noastră-ngustă?
Nu doar că suntem orbi și lacomi fără frâu,
Dar transformăm resurse în bani, ce negru râu!

Delfini respiră aer cu microplastic fin,
La fel și noi – pedeapsă, e crudul nostru chin.
Fire subţiri ca părul le umplu pieptu-ncet,
Dispar ecosisteme , iar vina-i… un secret.

Soluția? Fă aze din plastice topite,
Dar trebuie sortate şi-apoi refolosite.
Poliamide – lanțuri ce se-află în bucate,
Cu știință și voință, salvăm scumpa cetate.

Termoplastice sunt multe, fiecare cu rostul său,
Cu simboluri clare, pe care le putem ști, nu-i greu:
Acrilic, ABS, nailon și PLA,
Cu PBI și PES, lista se va continua.

PLA, din porumb, e uşor compostabil,
Nu dăunează vieții, e biodegradabil.
PBI-ul e tare, nici focul nu-l doboară,
Echipamente-l poartă, în spațiu și pe afară.

PC-ul e comun, dar are BPA –
Sub soare-ngălbenește, și asta-i partea rea.
PES-ul, polisulfona, rezistă, ce să zic,
Tratamentului termic, oxidativ, chimic.

Oceanul e, în viitor, al nostru magazin,
Cu viață și speranță, nu doar cu plastic plin.
De-aceea e nevoie de cursuri și de plan,
Să învățăm sortarea, să nu murim în van.

Cercetătorii vin cu știința lor curată,
Ne-nvață cum să facem alegeri de durată.
Așa, din polimeri ne facem prieteni buni,
Și nu din Terra noastra o casă de nebuni.

Iar dacă reușim, să-l salvăm cât e viu
Oceanul, chip albastru, rănit, tăcut, pustiu.
Să-l readucem iarăşi în gloria lui vastă,
Căci fără el, viața devine o năpastă.

Alexandra Surupăceanu

LABORATORUL CELEST

Tot cerul e-un laborator:
Gustăm din faguri de lumină;
În plopul nopţii, foşnitor,
Sunt stele-aprinse din stibină.

Pe geamul crud al naltei bolţi,
Eu desenez cu ochii minţii
Luceferi mici, cu beznă-n colţi...
Ah, becul... mi l-au stins părinţii!

Dar pleoapa de mătase rece,
Începe-a tresări cu sârg
Şi prin grădină-ncep a trece
Umbrele astrelor în pârg.

Abia am aţipit... şi tot
E-nmiresmat de gânduri moi,
Iar luna nouă-mi dă un cot:
-Hai să dăm noaptea înapoi!

Să ne jucăm cu pielea oarbă,
Un joc ce nu se va sfârşi,
Iar visul molcom să ne-absoarbă
Cum noaptea se absoarbe-n zi!

Vis cu Maica Domnului

Am visat cum se desprinde
Din omătul hainei Sale,
Mâna Maicii şi ne-aprinde
Toate lămpile în cale:

De smarald şi ambră, coapte,
Flăcări curg pe sfântul umăr;
Roiuri aurii de şoapte
Cad, de-a valma, fără număr.

Nu-nţeleg ce vrea să spună,
Lumea pare-n beznă dusă,
O sămânţă de furtună
Pare vorba-n brazdă pusă:

Pruncul strâns la piept şi-l ţine,
Învelit în negru soare;
Deşi soare-n el conţine
Ochiul Maicii Sfinte doare.

-Nimeni n-o să-mi poată smulge
Pruncul, să-L ucidă iar!
Strângem, când Ea-ncepe-a plânge,
Râuri de mărgăritar.

Alien beer -Liviu Stănilă

ACASĂ LA BRÂNCUȘI

Parcul Coloanei Infinitului în pericol de a fi desființat în anii 1950-1955

Instaurarea comunismului în România a însemnat materializarea unui proiect utopic, de construire a unei societăți perfecte, cea socialistă, care, în final, a eșuat lamentabil. Obsesia noilor lideri ,,de partid și de stat", majoritatea cu doar 4 clase absolvite, a fost de a șterge din memoria colectivă și de a distruge orice urmă a regimului anterior ,,burghezo-moșieresc". Statui, busturi și alte monumente artistice de o valoare inestimabilă au fost demolate în acest efort de rescriere a istoriei în toate orașele României și înlocuite cu creațiile proletcultismului de inspirație sovietică. În acest elan al demolării și al distrugerii se înscrie și inițiativa autorităților comuniste din Târgu Jiu de desființare a parcului și implicit a Coloanei Infinitului.

Inaugurat în anul 1938, parcul nu a fost întreținut corespunzător, fiind deposedat de gardul de lemn și arbori, ulterior a fost transformat, în anii războiului, în teren de sport și instrucție. La degradarea parcului a contribuit și faptul că în apropriere se ținea târgul săptămânal, devenind, cu timpul, un izlaz plin de gropi și gunoaie. La data de 30 octombrie 1952 Sfatul Popular al orașului Târgu Jiu înaintează Regiunii Craiova proiectul parcelării terenului din zona Coloanei Infinitului. Sfatul Popular Regional restituie proiectul pentru a fi completat, deoarece memoriul justificativ ,,este prea scurt"... nu arată nimic despre studiul geotehnic al terenului și... lipsește avizul institutului ce întocmește planul de sistematizare a oraşului1. Sfatul Popular al orașului Târgu Jiu reface proiectul și îl înaintează spre aprobare la 19 decembrie 1952. La data de 6 aprilie 1953 Sfatul Popular Regional restituie 2 exemplare din proiectul înaintat și copia după avizul negativ al Comitetului de Stat pentru Arhitectură și Construcții, care nu aproba parcelarea terenului din jurul Coloanei Infinitului deoarece: „1. Terenul propus pentru parcelare este actualmente ocupat de o grădină publică; 2. Accesul din oraș la parcelare se face prin traversarea la nivel a liniei ferate Târgu Jiu Petroșani; 3. În interiorul orașului există cuartale întinse aproape neclădite, folosite în scop agricol, ele sunt mai indicate pentru folosirea în scop de locuințe; 4. Fostul institut de proiectare a construcției, care se ocupă de sistematizarea orașului, a făcut Sfatului Popular propuneri de care nu s-a ținut seama."

La 9 iulie 1953, Sfatul Popular al orașului Târgu Jiu înaintează din nou documentația la C.S.A.C. Bucureşti, care la data de 18 iulie 1953 răspunde că își menține avizul negativ: ,,Terenul propus pentru parcelare, situat între str. Tudor Vladimirescu, Vasile Roaită și șoseaua națională nr. 23... este necorespunzător....

Constatăm că, deși prin adresa menționată mai sus v-am recomandat să studiați amplasarea acestor locuințe pe cuartale neclădite din interiorul orașului, azi folosite în scop agricol, nu v-ați conformat, iar planul de parcelare și documentația înaintate sunt aproape identice cu cele trimise anterior. ”Fără a ține seama de aceste ordine, Sfatul Popular Târgu Jiu înaintează o documentație Consiliului de Miniștri prin care obține exproprierea parcului prin Decretul nr. 51/1955. Parcul urma să fie împărțit în loturi de casă, atribuite, ca o compensație, cetățenilor care deținuseră proprietăți la sud de Baza Tubulară și fuseseră expropriați. Din fericire, aceste planuri nu s-au materializat, prin ordinul nr. 15414 din 1 noiembrie 1956, C.S.A.C. oprește construirea de locuințe în parcul Coloanei, singura casă construită, cea a lui Voicu Ion urmând să fie demolată. Mai mult, Sfatul Popular al Raionului Târgu Jiu instituie o comisie pentru a stabili abaterile săvârșite de Iancu Drăghici, președintele Sfatului Popular al orașului Târgu Jiu, Popeangă Petre, secretar, Aristică Negomireanu, șeful Secției Gospodărie Comunală, Grigore Șarapatin, planificator și ing. Grinea Ion. În ,,Nota explicativă” înaintată acestei comisii, Iancu Drăghici încearcă să se disculpe, sub motivul că la acea dată nu mai exista ,,nici un parc în jurul Coloanei Infinitului ci pur și simplu un teren maidan plin de gropi și islaz.” Deci Sfatul Popular al orașului Târgu Jiu nu a desființat un parc… ci un maidan întrucât parcul a fost distrus înainte de 1944. La întrebarea comisiei: ,,Ce v-a determinat de a ridica din jurul Coloanei Infinitului bordurile de ciment și ce destinație le-ați dat?” tovarășul Drăghici a aruncat vina pe fosta conducere a orașului, care în anul 1951 ar fi ridicat bordurile și pavelele din jurul Coloanei Infinitului pentru a fi întrebuințate la pavarea bulevardului ,,Ilie Pintilie”, deoarece… începuseră a fi furate de diverși cetățeni”. La întrebarea de ce nu a amenajat parcul, în urma dispozițiunilor primite în 1953 de la Comitetul de Stat pentru Arhitectură și Construcții și a tolerat ,,...a se confecționa cărămizi și a staționa familiile nomazilor zile întregi, contribuind cu caii ce-i posedau la degradarea terenului”, răspunsul edilului șef a fost că ordinele C.S.A.C. nu amintesc nimic despre refacerea parcului ,,ci numai după 4 august 1956 odată cu preluarea schiței de sistematizare de către Secția Arhitectură și Sistematizare Craiova s-a cunoscut că trebuie refăcut acest parc. Cum se vor crea posibilități financiare în cadrul bugetului se va trece la refacerea parcului Coloanei Infinitului”.

Lipsa banilor, veșnica scuză a autorităților din toate timpurile și de toate nuanțele politice, este principalul motiv invocat de edilul orașului pentru starea proastă în care ajunsese parcul. Nu știm dacă tov. Drăghici a fost sancționat în vreun fel pentru neglijența, ignoranța și incompetența de care a dat dovadă, nu putem decât să respirăm ușurați că dorința sa de a înlocui parcul cu un cartier de locuințe nu s-a îndeplinit și astăzi putem să ne bucurăm de un parc modern în jurul unei capodopere, care, de curând, se regăsește pe lista monumentelor UNESCO.

Un document ilustrativ pentru incompetența și dezinteresul autorităților comuniste îl reprezintă petiția adresată Președinției Consiliului de Miniștri de cetățeanul Dumitru P. Vasile, în etate de 42 de ani, de profesie șofer auto, în care se plângea de starea deplorabilă în care ajunsese orașul Târgu Jiu, inclusiv parcul Coloanei: ”(…) În fața Fabricii de Confecții a fost un parc frumos ca de 10 ha între șoseaua națională și str. Tudor Vladimirescu, acest parc l-au făcut primarii burgheziei în 1939, iar tovarășii noștri din 1948 până acuma care conduc orașul l-au distrus, lăsând țigani lăieți să taie copacii din parc, care acum este un teren pustiu, părăginit, chiar funcționari ai statului ca inginerul Negomireanu au dus acasă din parc lemne de foc. Monument artistic coloana eternă făcută de artistul Brâncuşi cu un rând de piatră (…) acest parc și rândul de piatră l-a distrus și l-a lăsat în paragină pe motiv că era făcut de burghezie, apoi a dat voie la nomazi să staționeze aici și ca să distrugă orice urmă de parc, a cedat terenul lui Groza și la alții ca schimb, Groza a încasat mii de lei pentru plațuri de casă și acum sfatul după ce a stricat totul și a încurcat lumea, voia să oprească oamenii să nu construiască că i-a venit poftă să facă iar parc. Această zăpăceală și neglijență poate avea la bază gheșefturi cu bani și combinații urâte că orice președinte de sfat cât de puțină cultură ar avea nu putea să lase să se distrugă un bun obștesc cum a fost parcul eroilor. Cerem ca parcul să fie refăcut imediat și cerem ca vinovații care au condus orașul Târgu Jiu din 1948 până azi să fie trimiși în judecată pentru distrugere de bunuri publice prin neglijență și rea voință. Cerem la conducere un alt membru de partid dacă nu se poate fără partid, dar să aibă grijă de curățenia și buna gospodărie a orașului.”

Anii ’50 ai secolului trecut au rămas în istoria României ca ,,deceniul greu”, perioadă în care a fost distrusă elita politică, intelectuală și economică a țării și a fost instaurat un regim totalitar, străin de sufletul și aspirațiile poporului român. Din fericire pentru orașul Târgu Jiu și locuitorii săi, Coloana Infinitului a supraviețuit și a devenit un simbol al orașului și un motiv de mândrie pentru toți românii.

Gigi BUȘE

Dumitrașcu Alyssa, clasa a VII-a, Șc. Gimnazială „Ion Grigoroiu” Lelești

EN GARDE!

Marian Avramescu

HOHOTITORII ÎN DUEL

LUNGESCU-EPIGRAMISTUL ANULUI

LA UER
Un amic, sătul de drame,
Îmi șoptea, strunindu-și chinul:
Nu-i grozav în epigrame!
Cel mai bun la el e... vinul.
Grig Dobreanu

PARȚIAL ARE DREPTATE
Marine,-s mulți invidioși,
Dar vinul meu, de calitate,
L-am cumpărat din banii scoși...
Cu epigrame premiate!
Mihai Lungescu

ȘI TOTUȘI
Maturat cu flori de obligeană
Vinu-acela, bun de căpătâi,
Încă de la prima damigeană
Ți-a adus, pe masă, premiu-ntâi.
Grig Dobreanu

NU E DE LA VIN
Această bârfă se repetă,
Iar lumea-i foarte rea de gură,
Păi, tu, ai devenit vedetă…
Când te-ai lăsat de băutură!
Mihai Lungescu

POSIBIL
Eu știu că lumea-i rea de gură,
Dar, m-am lăsat de beutură
Nu că mi-ar fi cerut ciroza,
Ci doar că m-am certat cu Groza.
Grig Dobreanu

TE POT AJUTA SĂ-ȚI REVII
Eu te-aș putea, Mărine, scoate
Cu-amicii mei la un pahar,
Dar multe poante-s rafinate,
Iar tu... ești cadru militar.
Mihai Lungescu

AȘA E
Băut-am chestii rafinate,
Chiar într-un cadru mai aparte.
Nu pot să ți le spun pe toate,
Că, de armată ești departe...
Grig Dobreanu

RECUNOSC, DAR...
Părerea-ți nu mă umilește,
Ești colonel, eu caporal,
Un lucru însă ne unește:
Avem neveste general!
Mihai Lungescu

CINE-I ȘEFUL
Sunt calm și nu îmi iau avânt
La critici repetate.
Ba, chiar am ultimul cuvânt:
Da, mamă. Ai dreptate!
Grig Dobreanu

LA MINE E DIFERIT
Nevestei mele minunate,
De ani, în clipele confuze,
Când, neatent, mai am dreptate,
Îi cer întotdeauna scuze!
Mihai Lungescu

PESCARULUI GABI ROȘIANU
Ți-o fi la pensie pe plac,
O coadă tânără ce saltă,
-Și motivezi că ești pe lac-,
Dar nu lași epigrama baltă!
Mihai Lungescu

CUM PRIND "FÂȚE"
Atunci când ,,fâța" coada saltă,
Iar inima în piept tresaltă,
Se lasă lesne pescuită
Că vede pensia mărită!
Gabi Roșianu

POVEȘTI…
Te dai rotund, dar lumea știe,
Că "pescuiești" pe datorie.
Iar una se plângea: "Vicleanu',
E mai zgârcioabă ca Dobreanu"!
Mihai Lungescu

SOLUȚIA SALVATOARE
Pe datorie nu mai vor,
Dar mă-împrumut, așa mi-e firea,
Și o să fac din nou amor,
Nu ca Dobreanu cu ,,privirea" !
Gabi Roșianu

HALAL SOLUȚIE
Te împrumuți fără-ncetare
Și faci amor doar cu parale,
Că altfel nu se ține tare?
E cazul să o lași mai moale.
Grig Dobreanu

SPRE LĂMURIRE
Nu mi-e rușine, ca matale,
Să fac amor și pe parale,
Iar ca să vezi cât sunt de tare,
Te-aștept c-o damă la testare.
Gabi Roșianu

SOLUȚIE MODERNĂ
Chiar mă ataci fără-ncetare.
Propun (mă ierte Prea Înaltul)
Ca să vedem care-i mai tare
Să ne-„nțepăm” unul pe altul.
Grig Dobreanu

ACCEPT
Cum între noi nu e război,
Iar ca să nu apară drame
E bine pentru amândoi,
Să ne-nțepăm în epigrame!
Gabi Roșianu

AI DREPTATE
Ne-am tot stuchit ca două mâțe,
Duelul nu știu de se-aprobă,
Plecând la pescuit de fâțe,
Ajungem pe un banc de probă...
Grig Dobreanu

LUNGESCU UMBLĂ CU ȘOALDA
Degeaba-ncearcă să ne-ațâțe,
Te sfătuiesc, cum ești un domn,
Să nu te mai gândești la fâțe
Și să te profilezi pe somn.
Grig Dobreanu

CE VIS FRUMOS
(despre Grig Dobreanu și Gabi Roșianu)
Desigur, sfatul ți-am urmat
Și-n prima noapte am visat
Că tu și Gabi, împreună,
Ați scris o epigramă bună!
M. Lungescu

ÎNTREBARE
Întreb și eu, așa mi-e felu’,
-La urma urmei nu-i o dramă-,
Pe unde-o fi Vasile Nelu...
Și pofta lui de epigramă?
M Lungescu

RĂSPUNSUL ÎMPRICINATULUI:
Mă tem că nu-i așa o dramă,
Purtat de griji și de nevoi
El nu mai scrie epigramă,
Deși... cu gândul e la voi!
NEVA

EI AȘ!
Auzi ce scuză de vulpoi:
“Purtat de griji și de nevoi!”.
Păi cum așa? Mărin susține
Că te-a acaparat… (În fine!)
M Lungescu

CINE SE ASEAMĂNĂ...:
Dobreanu, cu al său talent,
Ca bun amic și confident,
Știe că sunt acaparat
La fel cum... nici el n-a scăpat!
NEVA

LUI NEVA
Talentul meu a scăpărat
Și îndoieli nu mai încap
Când Neva e acaparat,
E dus, chiar până peste cap!
Grig Dobreanu

LUI GRIG DOBREANU
Faptul că ești preocupat,
E de-nțeles, dragă Marine:
Ți-e ciudă că-s acaparat
Acolo unde o duc bine!
Neva:

SPRIJIN PENTRU NEVA
Cum epigrama-i genul greu,
Cu rimă, iamb sau cu troheu,
El i-a găsit un debușeu:
O-ncrucișează-ntr-un careu!
Gabi Roșianu

EPIGRAMISTULUI-PESCAR ROȘIANU:
Cu-al său troheu nu e de șagă,
Că după ce îl pescuiește
Și-i pune sare din desagă,
Ca tarama îl pregătește.
NEVA

SATISFACȚIE
Recunosc, muncind din greu,
Am, pe lângă un troheu,
Satisfacția deplină,
Că, de pește, traista-i plină !
Gabi Roșianu

EPIGRAMISTULUI PESCAR GABI ROȘIANU
Adeseori ne povestește
Că sare n-a prea presărat,
Iar peștele ce îl prăjește
L-a cumpărat deja sărat!
Grig Dobreanu

UNUI PESCAR:
Traista plină nu contează;
Taramaua sugerează
Că peștele tău, confrate,
E de proastă calitate!
NEVA

PEȘTE DE CALITATE
NEVA vrea să mă ațâțe,
Și-are uneori dreptate,
Pește prind, de calitate,
Doar când pescuiesc la ,,fâțe" !
Gabi Roșianu

SFATUL COLEGILOR HOHOTITORI CU PRIVIRE LA "VĂRSAREA DE TALENT"
Mi-au zis colegii: "În duel,
De-l faci pe Nică inamic,
Să nu-l înțepi în nici un fel,
Că s-ar vărsa… mai mult nimic!"
Mihai Lungescu

ALTĂ PRECIZARE
De m-aţi împunge, evident,
Deşi vă ştiu, de fel, stângaci,
N-am ce să vărs, căci n-am talent,
În schimb, să ştiţi că-s plin...de draci.
Janet Nică

Dl. NICĂ JANET ÎI ARE COLEGI ÎN CENACLUL HOHOTE PE DOCTORII MUNTEANU ȘI FOMETESCU
În Hohote, cu-atâția vraci,
Adică sprijin permanent,
Maestre, să te plângi de draci,
E o dovadă de talent.
Mihai Lungescu

MEMBRILOR CENACLULUI „HOHOTE", REVIZUIRE DE PROIECT
E lucru clar şi evident
Că numai dracii au talent
Şi, să avem duel de soi,
Eu vin cu soacra mea la voi.
Nică Janet

ADICĂ MAMA SOȚIEI DUMITALE E DRAC?
Ți-am cunoscut nevasta-n toamnă,
Părea timidă și cu trac,
Puteam să jur că e o doamnă
Și, nicidecum… un pui de drac!
Mihai Lungescu

INTERVIU LA CEAS ANIVERSAR

Dialog pe tema umorului între actorul George Drăghescu şi Rodica P. Calotă
G. D: -Cum aţi defini epigrama?
R.C: -Aş defini epigrama în mai multe stiluri:

Alchimic-œnologic:
METAMORFOZE
Epigrama, la-nceput
Pare-a fi un Cabernet,
Însă... după ce-ai băut,
Simți cum vinu' dă-n oțet!

Cartezian:
PROCEDURA
Cei ce-s paralizaţi de soartă
Să recunoască nu se-ndură
Că epigrama nu e artă,
Ci, mai degrabă, procedură.

Muzical:
Epigrama-i un cvartet
Te-nalţă vocea de **soprană**;
C-un **alto** cam timid faci pasul,
Apoi, cu forţă suverană,
Te-a spart, la temelie, **basul**...

Sportiv:
Marcatorul
Mai negru ca un sobol,
Urmărind meciul, în bar,
Strigă disperat: E goool!
Arătând către... pahar.

G.D: -Credeţi că umorul poate schimba ceva în societate?
R.C: -Da, umorul poate schimba ceva în societate: societatea umoristului, desigur. Umorul e cea mai serioasă „neseriozitate". Devine imposibil să respiri în preajma prostului. Nu pentru că are patru sau şapte ani de şcoală e prost, nici pentru că nu conduce vreo companie sau pentru că nu are abilităţi tehnice, mai recent computaţionale, ci pentru că nu are umor. Bine, exceptăm persoanele bolnave, cum preciza, odinioară, Caragiale. Dacă nu se poate schimba cu umorul, se încearcă şi cu alte substanţe mai mult sau mai puţin interzise, dar, evident, distructive, chiar dacă împătimiţii nu recunosc. Diferenţa este că acolo unde umoristul vede jumătatea plină a paharului, alcoolicul o vede pe cealaltă:

PERSPECTIVE
Multora le crapă buza,
Dar, dacă nu-i faci hatârul,
Nu cu lira vine Muza,
Ci de-a dreptul cu satârul.

CO-RECTITUDINE
Un tânăr spune cu emfază:
-Scriu cu atenţie, talent...
Dar un jurat îi reproşează:
-Să nu mai fii aşa... atent!

SĂRBĂTORIȚII CU VÂRSTA ROTUNDĂ - DINCOLO DE BORNA 65

Constantin IORDACHE – 90 (n.19.09.1935)

DEFINIŢIE
Epigrama-i piatră tare
Şi încearcă fiecare
Mai modest sau mai savant
S-o transforme-n diamant.

PĂCATUL MINCIUNII
Cel de Sus şi-arătă mila
Că greşirăm cu ştampila:
A dat ploi nenumărate
Să ne spele de păcate.

APARENŢA
Gingăşia din priviri
N-ai putea să n-o admiri.
Îţi surâde blând în faţă,
C-aşa-i ea… de suprafaţă.

PROMISIUNE CONJUGALĂ
Cred că ştii asta, Mărine,
Te iubesc numai pe tine,
Chiar şi-atunci când voi fi babă,
Numai tu să-ţi vezi de treabă...

DEVOTAMENT
Cu cinste şi cu bunătate
Şi-a înzestrat copiii toţi;
Continuă şi-acum cum poate
Dând „supliment” şi la nepoţi.

Mircea-Aurel CIUGUDEAN – 85 (n.25.06.1940)

UNUI STUDENT PLIMBĂREŢ
Şi-a plimbat un an şi-o vară
Chipul său fermecător,
Cucerind o Anişoară,
Dar pierzând un... anişor.

TOAMNĂ UNIVERSITARĂ
Probe dificile
În aceste zile,
Sunet de mobile...
Scârţâit de pile...

PENSIONARILOR
Să vă ajute nu e cine,
Uitatu-v-au toţi la necaz;
Vă-ntreabă doar de sunteţi „bine”:
Enel, Calor şi Eon gaz.

JUSTIŢIA, AZI
Reclamantul are, parcă,
Avocat mai bun, de soi,
Probe şi dovezi de marcă;
Dar pârâtul – Euroi.

INTRARE ÎN UE (PARAFRAZĂ)
La UE care-a răsărit
E-o cale-atât de scurtă,
Încât şi noi am nimerit
Mergând, târâş, pe burtă.

Ştefan BUZĂRNESCU - 75
(n.21.04.1950)

DE CE SCRIU EPIGRAMĂ MEMBRII UER
Azi, când nu ne mai e teamă,
Spunem lumii, ca să ştie:
Pentru că trăim o dramă,
Vrem mai multă comedie!

UNUI MEDIC BIOENERGICIAN
Mâna lui - un laser fin -
Nu are egal, parol!
Doar m-a pipăit puţin
Şi mi-e portmoneul gol!

ARMONIE CONJUGALĂ
Se ajută şi se-nvaţă
Zi de zi şi ceas de ceas,
El, la ducerea la piaţă,
Ea, la ducerea de... nas!

UNUI FOST...
A fost om mare la "servici"
(Spunea bunicul, chiar şi tata),
De-aceea reconfirm aici,
Că Ics a fost... A fost şi gata!

"GÂNDEŞTE LIBER!"
Sunt dascăl universitar;
Vecinul meu e măcelar;
El nu "gândeşte" ca şi mine,
În schimb rezistă mult mai bine!...

Valeriu CERCEL – 75
(n.04.05.1950)

PRIETENUL (DEFINIŢIE-EPIGRAMĂ)
Este persoana-aceea care,
După tradiţii româneşti,
Când ai necazuri, supărare,
E prima ce... o bănuieşti.

CELEI MAI BUNE SOACRE DIN LUME
Cât ar fi ele de acre,
Una, totuşi, dintre soacre,
M-a iubit şi n-a fost rea:
Soacra lu'... nevastă-mea!

VIS DE FUMĂTOR
Dac-ar fi fumatul, frate,
Precum sexul, ne-am lăsa
La o vârstă când am vrea
Şi nicicum nu se mai poate.

MÂNDRIE ROMÂNEASCĂ
Io v-o spun a doua oară
Ca să mă-nţelegeţi toţi:
Ţara care n-are hoţi,
E cea mai săracă ţară!

SCRIITORUL (DEFINIŢIE)
Cea mai bună meserie
Este cea de scriitor,
Fi'ndcă-aduce bani, se ştie,
Orişicărui... editor!

Doina MICLEA – 75
(n.06.05.1950)

UNUI EPIGRAMIST ÎNCREZUT
Epigramele au rostul
Ca prin poante sclipitoare
Să se regăsească prostul
Care stă cu ochii-n... soare.

LANSARE LA O CARTE SCUMPĂ
O fi o carte de valoare
Întrevăzându-i viitorul
Și are-o mare căutare
Când ți-o oferă autorul.

ALUZIE LA ACTUALITATE
Au trecut și trec guverne,
Toamna ploile își cerne
Și așterne-n România
Peste tot doar... sărăcia.

CERCETARE LA CEI DE SUS
Din câţi sunt azi la guvernare
Şi de popor nimic nu-i doare,
Prea mulţi penali şi prea mulţi hoţi
Şi, din păcate, liberi toţi.

CE NE DORESC
NOUĂ, PENSIONARILOR
Ne ameninţă mai marii
Că-n buget e-o lipsă mare;
Vor ca toţi pensionarii
Să dispară din... dosare!

Ananie GAGNIUC - 70
(n.08.01.1955)

VOLTAIRE, DESPRE UN BIET CONDEIER
Acest Gagniuc e genial -
Talentu-i înnăscut -
Exprim regretul meu total
Că nu l-am cunoscut!

GICĂ PETRESCU, LUI PĂSTOREL
„Ia mai bea un păhărel!”
I-a cântat lui Păstorel,
Care s-a răstit urât:
„Cum aşa, numai atât?!”

OPERAŢII ARITMETICE
N-a ştiut ceva s-adune
Pe copii i-a înmulţit
Îi scad zilele şi-apune
Cu nimic de... împărţit.

BEAT CUI
A ţinut chefuri în lanţ
Şi-l zări-i pe-un drum de ţară;
Nu l-am ridicat din şanţ,
Era... prea din calea-afară!

GENERALUL IARNĂ
Norii-ncep din nou să cearnă
Este frig, îngheţ, ninsoare,
Gerul - şi-n această iarnă -
E-o problemă... arzătoare!

Vasile BÂRZU – 70
(n.20.05.1955)

DANTESCĂ
N-are Dante nici o vină,
Dacă azi, la noi, guvernul,
Prin scumpirea de benzină,
A dezlănţuit… „Infernul”.

PRIN SPITALE
Reflectăm într-o clipită,
Graşi şi slabi de ne privim,
Câtă lume-i chinuită
...de regim.

DESTIN
Ce înseamnă, bunăoară,
Soarta asta șugubeață:
Ea cântatu-i-a-ntr-o seară,
El -în strună,-ntreaga viață!

CLIP HIBERNAL
Să vezi la dumnealui tupeu!
Când ninge-afară monoton,
Cum stă la bloc doar în maieu,
Peste palton.

EPIDEMICĂ
Dermatologii, sută-n mie,
În pragul marilor îngheţuri,
Nu au în stocuri alifie
Pentru erupţia… de preţuri!

Nicolae ZĂRNESCU – 65
(n.02.05.1960)

„CÂINII LATRĂ, URSUL MERGE”
La noi, de-a lungul şi de-a latul,
Istoria-şi urmează cursul:
Electoratu-i cu lătratul
Şi-aleşii ţării plimbă ursul.

ALEGERE
Prieteni, asta e scânteia
Ce-n veci în minte-o să-mi rămână:
De-i tânără, iubesc femeia,
Iar ţuica, dacă e bătrână.

VACANŢĂ
Un timp cu plajă şi cu soare,
În care, undeva, la mare,
Copilul se distrează bine,
Iar mama-nvaţă limbi străine!

PROVERB MODERN
O revelaţie mă paşte
Şi fac lumină aşadar,
Prietenul îl poţi cunoaşte,
Când bea mai mult de un pahar.

EPITAF UNUI RAC
A fost purtat cu jale mare,
Când a plecat el dintre noi;
E singurul moment în care
N-a mai putut să dea-napoi.

Prezentare de Nelu VASILE

AMINTIRI CU ȘI DESPRE UMORIȘTII GORJENI

Că la Gorj te duci și vii...

De Mihai SĂLCUȚAN

Nu știu cine a avut inițiativa dar și acum, după ani și ani, îi ridic osanale, că tare fain a fost! Din capul locului vă spun că este vorba de acea ediție a Festivalului Național de Epigramă „Ion Cănăvoiu” în care am vizitat „Cheile Sohodolului”. O minunăție de rezervație naturală, în nordul comunei gorjene Runcu, măiestrită lucrare a râului Jaleș (Sohodol), cu forme diversificate de relief - doline, canioane, lapiezuri, avene, peșteri, abrupturi stâncoase. Niciunul dintre participanți (printre care mă număram și eu), nu avuseserăm ocazia de a ne purta pașii în acel areal, cunoașterea era limitată la imaginile din filmul „Mărgelatul” eclipsate, într-o oarecare măsură, de interpretul rolului principal, inegalabilul actor Florin Piersic.

La debarcarea din autocar ni s-a făcut un instructaj de protecție a… membrelor, să nu punem mâna sau să călcăm pe *Vipera ammodytes*, mai laic vorbind pe vipera cu corn, pe *Euscorpius carpathicus*, adică pe scorpion și nici pe *Scolopendra cingulata* (călugăriţa), creaturi cu mușcătură veninoasă ce viețuiesc ascunse pe după pietre și a căror otravă urcă în corp, spre deosebire de băuturile alcoolice care circulă în sens invers. Nu promovez aici principiul vaselor comunicante, sunt chestiuni total diferite, menționarea urmărește un scop moralizator!

- Stimabile, l-a abordat pe ghid un confrate cu pronunțat spirit zefliu, vorbește și dumneata în limba maternă, noi știm de năpârcă, de scorpie, de scolopendră sau cârcăiac. Dacă ni s-ar fi spus că vom avea parte de o prezentare doctă, mi-aș fi luat pixul și carnetul de notițe!

- Poate sunt colegi interesați de zoologie, o știință cât se poate de interesantă, care doresc să capete cunoștințe superioare nivelului comun, dacă tot au bătut lungul drum al Gorjului până aici, a venit răspunsul în același diapason ușor sarcastic.

- Nu sunt convins că este așa, dar treacă de la mine! Spuneți-ne, aria de răspândire a râsului carpatin se întinde și prin părțile astea, a întrebat cu șiretenie umoristică confratele ce nu voia să facă pasul în spate.

- Sigur că da! Felina o întâlnim mai sus, în pădurile de la munte, iar râsul-râs caracterizează personalitatea gorjeanului ce permanent face haz de necaz, care are dorinţa de a se bine dispune în fiecare zi, de a râde cu poftă când este cazul. Când se află într-o stare sufletească bună, are cutezanţa de a ieşi în arenă pentru a se confrunta cu omul rău, de a lupta cu mâinile goale împotriva celor cu sufletul gol, de a-i arde de glumă când alţii îl ard la propriu, de a spune verde în faţă ceea ce gândește.

- La mine, adunarea!, s-a auzit glasul tunător al colonelului Grigore Marian Dobreanu, președintele cenaclului gorjean, lăsați discuțiile pentru mai târziu. De aici mergem pe jos, nu vă împrăștiați de grup, ați înțeles de ce, nu mai repet.

După un timp, când ne-am săturat de umblat și de fotografiat, am făcut un binemeritat popas pentru a ne odihni picioarele și a ne liniști sufletele răvășite de copleșitoarele priveliști care ne tăiaseră răsuflarea.

Amfitrionii noștri au umblat la bagaje și au scos la vedere bucate pentru a ne omeni la *brunch*, pe limba englezilor masa dintre micul dejun și prânz, obicei cât se poate de sănătos pe care îl avem și noi, românii, fără a-i da o denumire pompoasă. Mâncare să fie!

Confratele George Drăghescu s-a grăbit să distribuie „Ceașca de cafea”, care nu este nicidecum licoarea la care te gândești cititorule, ci un minilunar cultural, literar, artistic în care se găsește și epigramă, mai precis o publicație atât de mică încât încape lesne în buzunarul de la cămașă. Esențele tari se păstrează în sticluțe mici!

Vedeta binevenitei gustări a fost mălaiul spoit ca la Gorj, adică turtele, puse în valoare de șunca și cârnații afumați aferenți, delicatese culinare „ca la mama acasă”. Colegelor curioase să afle rețeta li s-a explicat că sunt tradiționale în zonă, că se fac cu făină de mălai amestecată cu făină de grâu, zahăr, ouă, bicarbonat de sodiu, iaurt și sare, că se prăjesc în tigaie și că pot fi mâncate ca desert și atunci se pune deasupra dulceață sau smântână, sau ca pâine, varianta propusă nouă, servită cu un dărab de slană sau cârnaț.

Nea Nicu Brelea, decanul de vârstă al bundului gazdă, considerând că nu e bine să stăm cu gâtlejurile uscate și cu ochii în soare, s-a prezentat în fața obștii epigramatice cu un bidon de vin de culoarea bujorului de câmpie atenționându-ne, cu blândețea care îl caracterizează:

- Este din via mea, l-am făcut cu propriile mâini, e sută la sută ecologic, fără tratamente chimice, beți cu toată încrederea. Vedeți cum îl drămuiți că mai mult nu am adus, și apoi, nu uitați că băutura este un vrăjmaș declarat al omului!

- Așa o fi, i-a răspuns fără a sta pe gânduri Valentin Groza, dar de ce nu spuneți că în Biblie scrie, negru pe alb, că trebuie să ne iubim dușmanii?

Noi, apreciind înțelepciunea și inspirația maestrului, cu admirație și recunoștință sinceră pentru purtarea de grijă, am purces la degustarea băuturii divine cu cele mai mari pahare aflate în dotare, deși ne-am dat seama că erau pregătite pentru apă. Colegul Nelu Vasile, cunoscut și ca bun creștin practicant, a mirosit băutura, i-a privit în zare culoarea, a plimbat-o cu dexteritate prin cerul gurii și, la finalul examinării, s-a pronunțat în deplină cunoștință de cauză:

- Fraților, suntem onorați cu un vin de împărtășanie, consumați-l fără reținere și rugați-vă la Tatăl Ceresc să aveți parte în fiecare zi de o asemenea licoare!

Am înțeles cu toții ce a vrut să spună, era cât se poate de clar: cu ajutorul vinului oferit cu generozitate de nea Nicu, noi nu făceam nimic altceva decât să ne pregătim pentru sfânta euharistie, să primim iertare pentru păcatele făcute și a face loc altora noi!

De gustărică nu vă mai spun, a avut o la fel de mare trecere, s-a epuizat cu repeziciune competițională. În timp ce comesenii se lingeau pe degete, deși primiseră șervețele la discreție, cu avânt generat de starea de bine a așternutului asigurat stomacului și exaltare indusă de gustul și tăria sângelui Domnului, m-am adresat organizatorilor:

- Pe drum am văzut mai multe păstrăvării, bine ar fi ca la anul să ne delectați cu acest inegalabil pește ce înnobilează apele noastre. Prin părțile mele se prepară celebrul vârzob, păstrăv afumat în cetină de brad. Dacă voi îl veți prefera fript pe jar, mă ofer să prepar o cremă de mujdei cum n-ați mai avut parte, aceasta fiind o inspirată alegorie a usturoiului de Râmnicelu, inegalabil în aromă și calități, îl aduc eu de la Buzău. Pentru pregătirea unui ceaun de mămăligă, care să întregească fericit armonia mirosurilor și a gusturilor, am să las pe un alt voluntar!

Din autocar răzbăteau versurile cântecului interpretat de Maria Tănase: „Că la Gorj te duci și vii/ Doru' n-are căpătâi”...

Am tresărit brusc, trezit din reveriile bahico-gastronomice, crezând că este vorba de Doru Lungescu, dar mi-am revenit instantaneu, conștientizând că prietenul nostru nu era născut pe vremea cântăreței și că, spre lauda lui și a colegilor săi, a scos cu brio festivalul la căpătâi! **Buzău, 9 aprilie 2025**

Târgu Jiu și Coloana umorului

De Vasile LARCO

De orașul Târgu Jiu mă leagă interesante și vechi amintiri literar-umoristice de peste trei decenii. Cândva descriam în versuri acest mirific ținut, poezie publicată în cartea mea.,,Un popas pe aripa timpului” în anul 2009: ,,Pocnind din praz pe lângă Jiu/ Nici urmă de tristețe,/ Cu bravi olteni, din tată-n fiu,/ Aprinși de frumusețe./ Privești *Coloana* lui Brâncuși,/ Vezi *Peștera muierii*,/ Cum varsă lacrimi celor duși/ Pe *Scaunul* tăcerii./ Treci pe sub *Poartă*, stai la *Masă*/ Ca sus, pe cer, o dublă stea/ Perechea: mire și mireasă/ Sărutul dragostei să-i dea./ Dar tot mai sus în raiul-dor,/ Când dă în suflete dezghețu’/ Își toarce-al cântului fuior/ Prin flori Maria Lătărețu./ Ce-n salbă toate le adună/ Pe-acest sfințit tărâm gorjean,/ O! Bătrânețe, noapte bună!.. / Nu dau pe tine nici un ban!”/

Marele istoric român, profesor universitar, enciclopedist, poet, dramaturg, critic literar și gazetar, Nicolae Iorga, spunea că ,,mai sunt români care nu au fost niciodată în Iași, deși n-ar trebui să fie niciunul”.

Eu, actualmente ieșean de aproape șase decenii, care am fost de nenumărate

ori în Târgu Jiu și prin împrejurimi, impresionat de acest minunat ținut, spun că nu ar trebui să fie și nici un român care să nu privească de aproape operele brâncușiene: Coloana Infinitului, Masa Tăcerii, Scaunele, Poarta Sărutului, apoi Peștera Muierii, Cheile Sohodolului, Runcu etc. Dar sunt de remarcat și toți gorjenii, mă refer acum doar la cei pe care i-am cunoscut și cu care am avut legături literare, satirico-umoristice în decursul multor ani prin intermediul Centrului Cultural pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Gorj: domnul Popescu (nu-mi amintesc prenumele; *n.r.: Constantin*), apoi domnii Viorel Gârbaciu, Ion Cepoi, fost director al Centrului, mulți scriitori locali, caricaturiști, artiști etc. Îmi amintesc de serile literare organizate de regretatul Viorel Gârbaciu la etajul superior al hotelului Gorj din Târgu Jiu, cu ușile și ferestrele deschise înspre undele radio, emisiune în direct cu ascultătorii, de multe ori pe teme satirico-umoristice, spre deliciul celor care ne ascultau și care, încă nu dormeau la acea oră târzie. Am păstrat și caricatura pe care mi-a desenat-o regretatul caricaturist gorjean Aurelian Iulius Șuță - Șai, om remarcabil, întotdeauna vesel și talentat povestitor de bancuri. De neuitat rămân și excursiile făcute cu autocarul spre Cheile Sohodolului, vale străbătută de apa Jaleșului (Sohodolului), spre Peștera Muierii, electrificată, lungă de peste 3 kilometri, pe 4 niveluri, apoi spre Runcu, localitatea de baștină a regretatului poet și epigramist Ion Cănăvoiu. Festivalul anual de satiră și umor din Târgu Jiu, poartă numele regretatului poet și epigramist, Ion Cănăvoiu, plecat mult prea devreme în lumea celor fără de dor. La acest Festival anual participă scriitori de literatură satirico-umoristică din toată țara, inclusiv din Republica Moldova, tematica fiind foarte diversă: epigramă, fabulă, poezie și proză umoristică, precum și concurs de carte de umor. Temele pentru concurs erau diverse, din care nu lipseau și madrigale ,,Brâncuși". Iată două

I **MĂIESTRIE**

Brâncuși, pe bănci, întâia oară,
Sculpta, iar arta să-și transpună,
A construit și o vioară,
Dar piatra i-a cântat în strună.

COMEMORARE BRÂNCUŞI

Ca pentru-un *Sfânt* vom ține post
Și-om pune-ntruna flori în glastre,
Să nu uităm de cel ce-a fost
Părintele sculpturii noastre!

Desigur, viitorul este construit de prezent, de valorile actuale și mă refer tot la activitățile literare satirico-umoristice. Aleatoriu numesc acum pe distinșii umoriști: Mihai Lungescu, Marian Grigore Dobreanu, Nelu Vasile, poetul Nicolae Dragoș, actorul George Drăghescu etc. Tuturor acestor nominalizați, enumerați aici le urez sănătate și voie bună împreună cu toți cei dragi sufletului! La buna și la apropiata revedere! Fiind cu gândul spre două frumoase melodii populare tradiționale pot spune:

Se împletește foarte bine slova / Umorului de-o vreme, an de an,
Anume: ,,Trandafir de la Moldova" / Cu alta ,,Muica m-a făcut oltean".

Iași, 16 mai 2025

LANSARE DE CARTE

CEAȘCA DE CAFEA

Așa cum ne-a obișnuit de ani de zile, actorul, poetul și, mai ales editorul George DRĂGHESCU a ținut să onoreze ediția nr.25 a Festivalului Internațional de Literatură „TUDOR ARGHEZI” cu un bogat mozaic de texte și fotografii înmănuncheate sub denumirea generică „CEAȘCA DE CAFEA”.

Ajuns la numărul 259, miniculturalul literar și artistic „Ceașca de cafea” debutează cu un portret al poetului Tudor Arghezi în odaia de lucru, continuă cu două desene inspirate executate de maestrul Grigore Haidău, apoi presară, după un „INTEROGATOR” semnat Tudor Arghezi, poeme și texte de Aurel Pantea, Robert Șerban, Dante Alighieri, Adrian Alui Gheorghe, Andrei Novac, Ștefan Augustin Doinaș și, iar, Tudor Arghezi cu „Versuri din caietul albastru”.

O minunată scrisoare trimisă dlui Gheorghe Grigurcu din îndepărtatul Heidelberg la 1 decembrie 1986 de către scriitorul Mircea Iorgulescu, alături de portretul lui T. Arghezi văzut de Florin Isuf și un portret sculptură în lemn realizat de George Babici, continuate de o pagină cu desene din manuscrisele lui Arghezi și, ca o încununare, câteva fotografii cu participanții la ediția 2024 a Festivalului.

Acesta ar fi rezumatul, destul de sumar,
al minunii editoriale care se numește
„CEAȘCA DE CAFEA” nr. 259.
A consemnat **Grig M. Dobreanu**

CRONICA OLTENIEI

Începând cu 10 iunie 2025, Filiala „Jean Bărbulescu” Gorj – Mehedinți a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România are propria revistă. O revistă de cultură, educație și atitudine civică, sub denumirea de *„CRONICA OLTENIEI”* , al cărei prim număr a fost lansat la Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu Jiu.

Evenimentul a marcat și împlinirea a 135 de ani de la nașterea lui Jean Bărbulescu, patronul spiritual al Filialei, fondator al ziarului „Gorjanul” în 15 martie 1924, așa cum a prezentat jurnalistul și redactorul șef al revistei, Gigi Bușe.

Președinta Filialei, Adina Andrițoiu a decernat diplome aniversare și de recunoaștere a activității profesionale pentru Dumitru Prună, fost redactor-șef în perioada 1995 – 2007 la Gorjeanul (83 de ani) și Vasile Crăciun, redactor principal și secretar de redacție la cotidianul județean Gazeta Gorjului în perioada 1987 – 1993, care la 1 iulie 2025 a împlinit 80 de ani.

A urmat proiecția video-documentarului *„Tudor Vladimirescu -Istorie, Revoluție și Legendă”*, partea a treia, realizat de profesorul, poetul și jurnalistul Dan Șalapa.

La finalul reuniunii domnul Mihai Lungescu, președintele Cenaclului „Hohote” al epigramiștilor gorjeni a făcut următorul comentariu: *„O revistă trebuie să corespundă unor criterii speciale. Mai întâi să răspundă simțului tactil, iar revista dumneavoastră este foarte plăcută la atingere, ceea ce înseamnă că îndeplinește acest criteriu, după aceea simțului vizual, respectiv estetic. Caracterele scrisului sunt bine alese, spațiul este foarte judicios folosit, fotografiile sunt clare. Este o revistă de calitate și vă felicit! (…). Am pregătit o epigramă pornind de la numele revistei,* ***Cronica Olteniei****. O cronică la zi tenace/ Va prinde bine peste ani,/ Că de la Deveselu încoace/ Se nasc olteni americani. Vă doresc succes în continuare!”.*

Articole revistei sunt semnate de jurnaliștii Cornel Șomîcu, Maria Vulpașu, Vasile Vulpașu, Paula-Cristina Vasiloiu, Tiberiu Grigoriu, Laurențiu Ștefan Szmekovics, Ion Elena, Lucian Gruia, Lucian Șerban precum și de autorul acestor rânduri. Articolele sunt grupate pe secțiuni: „Avem revista noastră”, „Omagiu lui Jean Bărbulescu”, „Din activitatea filialei”, „Personalități gorjene și mehedințene”, „Publicații ale vremii din Gorj și Mehedinți”, „Articole din Gorjeanul lui Jean Bărbulescu”, „Actualitate”, „Ordinul Steaua României la Gorj”, „Cultură”, „UZPR Central”, „Aniversări”, „Memento” și „Componența Filialei Jean Bărbulescu a UZPR”.

Echipa redacțională este formată din jurnaliști experimentați: Adina Andrițoiu – director; Gheorghe (Gigi) Bușe – redactor-șef, Teodor Abagiu-Sachelarie – redactor-șef adjunct, Gheorghe-Viorel Surdoiu – secretar de redacție, Mariana Al-Saleh – consilier editorial și redactorii Zoia Elena Deju, Daniel Șalapa, Cornel Șomîcu, Maria Vulpașu, Vasile Vulpașu, Victor Troacă, Ion Elena, Florian Copcea, Lucian Șerban, Paula-Cristina Vasiloiu, Laurențiu-Ștefan Szmekovics și Mihai-Tiberiu Grigoriu – care asigură și tehnoredactarea revistei.

Victor Troacă – UZPR – Filiala „Jean Bărbulescu”

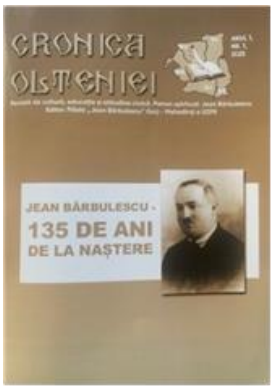

CU UMOR DESPRE FESTIVALURI

Festivalul de Creaţie Umoristică pentru elevi "AI. C. Calotescu-Neicu" ediţia a XIV-a, Turceni 2025

Marți, 8 Aprilie 2025, s-a desfășurat Festivalul-Concurs de Creaţie Umoristică pentru elevi "AI. C. Calotescu-Neicu" ediţia a XIV-a, în organizarea Primăriei, Consiliului Local și Casei de Cultură din Turceni, în parteneriat cu Liceul Tehnologic, cu trei secțiuni. Juriul, format din Doru-Mihai Lungescu -președinte și Haidău Grigore, Vladu Margareta, Rișcă Raluca, Alexandrescu Ion -membri, a stabilit următorul clasament:

-Secțiunea EPIGRAMĂ:

-premiul I -Alexandroiu Ștefania-Alesia;

-premiul II -Lambu Mădălin-Marian;

-premiul III -Cauc Alexandra-Gabriela;

-mențiuni -Ionișcu Daria, Șofei Marius și Gîlceavă Mihai.

-Secțiunea INTERPRETARE GRUP:

-premiul I -"Gaițele", reprezentant grup Lambu Daria Steliana;

-premiul II -"Gelozia e o boală" reprezentant grup Bușe Constantin Marian;

-premiul III -"Ghinionistul" reprezentant grup Șofei Marius;

-mențiuni -"N-am găsit o altă rimă", "Prostia omenească", "La școală", "Revedere cu năbădăi".

-Secțiunea INTERPRETARE INDIVIDUALĂ:

- premiul I -Bețliu Patricia-Diana-Maria;
- premiul II -Simion Andreea-Nicoleta;
- premiul III -Merișor Ana-Alexandra.

Elevilor, profesorilor coordonatori și membrilor juriului li s-au oferit diplome.

Alexandroiu Ștefania, Clasa a VI-a S
Prof. coordonator Olteanu Gigi-Mirel

Lambu Mădălin-Marian, Clasa: XIII-C
Prof. coordonator Belgun Luminița-Mihaela

BACALAUREAT MODERN
Pe vremuri BAC-ul era greu,
Dădeai din cap și din stilou,
Acum cu NET și BLUETOOTH nou
Îl iei oricât ai fi de bou.

PE DATORIE
M-am îndatorat pe viață
Și acum nu mai fac față
Nu mai am nici o speranță
Nici iarna nu fac bani gheață.

UNUI ȘEF LINGUȘIT
Toți îl laudă de zor
Că-i deștept și muncitor,
Dar când pleacă din decor
Toți se plâng că-i DICTATOR!

ȘOFERUL
Traficul e infernal
Am dat iarăși în canal
Pe rovinietă îmi vreau banii
La zebră aștept cu anii.

Cauc Alexandra-Gabriela, Clasa a XII-a C
Prof. coordonator Belgun Luminița-Mihaela

ELECTORALĂ
Românul nu-i educat,
Dar s-a pus pe numărat
Încercând s-aleagă țar,
Nevorbind gramatical.

SUVERANISM
Președinte noi n-avem
Toți dau vina pe sistem
Așteptăm un ajutor
Dar să vină din popor.

Gîlceavă Mihai, Clasa a XII-C
Prof. coordonator Belgun Luminița-Mihaela

LĂCOMIA
Inflația este mare
Și se simte-n buzunare,
Dar ministrul iar tresare
Că taxă pe aer... n-are!

ARMATĂ
A venit șefu' la noi
Plin de apă și noroi
Să ne cheme la război
Da' să mergem numai noi.

Șofei Marius, Clasa a VI-a, Strâmba-Jiu
Prof. coordonator Olteanu Gigi-Mirel

ALBINA ZIARISTĂ
Albina ne arată clar
Că-n viață-i bine să muncești
Dar și să-nțepi e necesar...
Când nu primești ce îți dorești.

PROMISIUNI ELECTORALE
În campanie zice multe
Și face planuri mărețe...
Când ajunge "la butoane",
Ne dă mere pădurețe!

Ionișcu Daria-Andreea, Clasa a X-a A
Prof. coordonator Trașcă Elisabeta

ION CREANGĂ
Spunea povești cu tâlc și haz,
La umbră, pe-un butuc din iaz.
Azi, dac-ar scrie "Capra" iar,
Ar fi podcast sau serial.

MIHAI EMINESCU
Stătea sub tei, cu gândul dus,
Visând la dor și la apus...
Azi, teiul e pe instagram
Și versul, scurt... ca un program.

Laura Lungescu

”LAPTELE DE PUPĂZĂ” ȘI VIȘEU DE SUS

Între 26 și 28 aprilie 2025, s-a desfășurat cea de- a XXIII-a ediție a Festivalului Național de Satiră și Umor ”Zâmbete în Prier”, eveniment găzduit de Casa de Cultură din orașul Vișeu de Sus.

Sâmbătă după amiază, umoriști din toată țara au fost primiți cu multe grade în horincă, la Pensiunea ”Potcovaru”, de către distinsa gazdă Silvia Grad.

Duminică, începând cu ora 10, s-a desfășurat festivitatea de premiere a câștigătorilor, admirabil gestionată de Lucian Perța, sufletul Festivalului maramureșean și Ileana Horj directoarea Casei de Cultură. Nu a lipsit nici de această dată dl. Vasile Coman, primarul orașului și dl. Marius Andreica, viceprimar. Am fost martori la un regal de epigramă, parodie, gazel și pantum, susținut de către premianții Florin Rotaru, Laurențiu Ghiță, Vasile Larco, Dorel Lazăr, Mihai Haivas, George Eftimie, Constantin Moldovan, Janet Nică, Valentin David, Ion Mamaische, Vasile Gădălin, Cornel Rodean, Grigore și Adela Cotul, Grigore Chitul, Mihai Lungescu și alții. Au fost înmânate diplome, pupeze dospite și sticle transparente cu ”lapte de pupăză”. După masa de prânz, gazdele au organizat o excursie, în căruțe, pe Valea Vinului, cap compas fiind casa părintească a d-nei Firuța Perța. Valea Vinului este împânzită de izvoare de ape minerale cărora oamenii locului le spun borcuturi. Aproape fiecare izvor are alt gust, ceea ce este minunat. Am deprins ”bătuta vinului” la borcuț, am chefuit câmpenește și am admirat o minunată colecție de caricaturi, din casa părintească, (în rolul principal Lucian Perța), și bogata bibliotecă a familiei. Ghizi și reporteri de-a lungul traseului ne-au fost Cătălin, Alina și Eva Perța. Atmosfera a fost animată de Maria Cristina Șimon, prezentă pe toată durata festivalului. Seara, la masa festivă, ne-a încântat auzul vocea tinerei interprete Rebecca Danci, participantă la concursul ”Românii au talent”.

Luni dimineața ne-am luat rămas bun de la organizatori, pornind spre casele noastre. Felicitări organizatorilor!

Laura Lungescu

LA BUZĂU S-A TRĂIT VESEL!

În organizarea Centrului Cultural și Educațional „Alexandru Marghiloman” al municipiului Buzău și a Cenaclului umoriștilor „Nicolae Grigore Mihăescu - Nigrim”, în perioada 9-11 mai 2025, s-a desfășurat Festivalul **„Cât e Buzăul de mare”,** ediția a 26-a, cu motoul „SĂ TRĂIM VESEL”, într-un cadru dominat de verdele crud al naturii și de albul florilor de castan.

Vineri, în jurul prânzului, în holul hotelui Pietroasa din centrul Buzăului, invitații au fost întâmpinați cu căldură de membrii cenaclului gazdă, în frunte cu președintele Mihai Sălcuțan și au primit mapele de prezentare a festivalului.

După dejun ne-am reunit în Sala de conferințe a hotelului, la „o cafea Marghiloman”, am socializat alături de conducerea UER, am făcut schimb de cărți și reviste. Cadrul sonor a fost asigurat de Imnul Festivalului, Imnul Buzăului și de antrenanta melodie „Dacă vesel se trăiește” a Trupei „Zurli”.

La ora 16 și 30 de minute, președintele Cenaclului Nigrim, Mihai Sălcuțan, a deschis lucrările tradiționalei dezbateri „Cu umorul nu e de glumit”. Momentul a căpătat o și mai mare importanță urmare împlinirii a 35 de ani de la constituirea Uniunii Epigramiștilor din Romania (10 august 1990).

Președintele UER, George Corbu, a marcat importanța aniversării prezentând istoria, activitățile de referință, numele epigramiștilor care au dat forță epigramei în această perioadă, reușitele, nereușite și, s-a referit la obiective viitoare. În aceeași impecabilă matrice a oratoriei, a descris Antologia ”EPIGRAMIȘTII NOȘTRI”, lucrare ce grupează peste 200 de epigramiști români în viață, apărută în Seria „EPIGRAMA 2000” - nr. 43 a Uniunii Epigramiștilor din România și a adresat felicitări antologatorilor Florin Rotaru și Constantin Tudorache.

Vicepreședintele Mihai Sălcuțan, a subliniat necesitatea cunoașterii istoriei uniunii de către generațiile tinere și nevoia de unitate a membrilor săi.

Cu argumentație individuală potrivită, președintele George Corbu a decernat premiile UER, după cum urmează:

- Titlul de EPIGRAMIST AL ANULUI 2024, Doru-Mihai Lungescu;
- Premiul OPERA OMNIA, Constantin Tudorache;
- Premiul special al Președintelui UER, Valentin David;
- Premiul pentru devotament în organizarea și susținerea mișcării epigramatice, Mirela Grigore și Marius Coge;
- Premiul revistei EPIGRAMA, Nicolae Bunduri;
- Premiul pentru longevitate artistică, Corneliu Berbente;
- Premiul pentru cercetarea și valorificarea umorului local și de altă dată, Ștefan-Cornel Rodean.

A urmat prezentarea făcută de directorul festivalului, Mihai Sălcuțan, într-o manieră didactică fără cusur, a succesiunii evenimentelor festivalului și au fost înmânate

diplomele aniversare UER - 35 membrilor Cenaclului Nigrim: Victor Bivolu, Mihail Cuțulencu, George Eftimie, Mirela Grigore, Liviu Gogu, Dumitru Hangu, Mihai Sălcuțan, Laurentiu Turcu și Constantin Voicilaș.

Au urmat felicitari, ședințe foto, schimburi de opinii între participanții veniți din toate colțurile țării: Marian Avramescu, Gheorghe Bălăceanu, Daniel Bratu, Maria Chirtoacă, George Corbu, Marin Coge, Loredana-Florentina Dalian, Valentin David, Gheorghe Dănăilă, Mihai Haivas, Doru-Mihai Lungescu, Sanda Nicucie, Radu Păcurar, Ștefan-Cornel Rodean, Gheorghe Șchiop, Mihai Teognoste, Violeta Urdă-Cuțurencu, Vasile Vajoga, Vasile Corneliu.

Caricaturistul Marian Avramescu a înmânat directorului Centrul Cultural și educațional „Alexandru Marghiloman”, doamna Florina-Diana Potîrniche, un portret în acuarelă al marelui om politic Alexandru Marghiloman. La masa de seară maestrul a imortalizat câteva chipuri, reușind, ca de obicei, să smulgă zâmbetele modelelor caricaturizate și ale privitorilor.

În dimineața zilei de sâmbătă a fost vizitată Casa Memorială „Vasile Voiculescu” din Comuna Pârscov, unde poveștile din viața „Poetului-doctor” sau a „Medicului fără de arginți” au ieșit la lumină prin vocea caldă a muzeografei Cristina Țintă. Informațiile prețioase au fot deseori completate de vastele cunoștințe ale lui Mihai Sălcuțan, admirator al scriitorului, susținător al casei memoriale și al Bibliotecii Județene „V. Voiculescu”. Loredana-Florentina Dalian ne-a încântat cu recitarea uneia dintre poeziile poetului, iar Daniel Bratu și Mihai Lungescu au intervenit cu epigrame ad-hoc. Vizita s-a încheiat cu o sesiune de fotografii pe pridvorul muzeului și la bustul scriitorului, operă a artistului plastic Oscar Han.

La ora 16, holul Sălii Mari a Consiliului Județean a devenit neîncăpător. Spectatorii buzoieni au luat cu asalt standul de carte cu ultimele volume publicate de unii dintre umoriștii participanți, cărora le-au solicitat autografe. În același spațiu generos, au putut admira expoziția de pictură organizată de maestrul Marian Avramescu, dintre care se remarca imaginea în acuarelă a Palatului Comunal din Buzău.

Spectacolul de Gală, intitulat „Să trăim vesel”, a fost prezentat de fermecătoarea Alexandra Panaete. Rând pe rând, au urcat pe scenă și au citit din creațiile epigramatice proprii, fiind aplaudați la scenă deschisă de un public admirabil, iubitor de umor, epigramiștii buzoieni, președintele UER și președinții de cenacluri din țară, premiații UER și câștigătorii concursurilor de epigramă și de epitaf din cadrul festivalului.

Laureații actualei ediții a festivalului au fost:

Secțiunea EPIGRAMĂ, cu temele „Tot răul spre bine” și „Nici prea-prea, nici foarte-foarte”:
-Locul I -Vajoga Vasile, Iași;
-Locul II -Lungescu Doru Mihai, Târgu-Jiu;
-Locul III -Dănăilă Gheorghe, Smârdan, jud. Galați;
Mențiuni: -Șchiop Gheorghe, Porumbacu de Jos, jud. Sibiu;
-Haivas Mihai, Iași;
-Păcurar Radu, Cluj-Napoca.
Secțiunea EPITAF, cu temele „Alexandru Marghiloman” și „Cafeaua Marghiloman”:
-Locul I -Nicucie Sanda, Holboca, jud. Iași;
-Locul II -Urdă Violeta, București;
-Locul III -Janet Nică, Ostroveni, jud. Dolj;
Mențiuni: -Bolobițe Elena, Fălticeni, jud.Suceava;
-Bazga Toader Dorel, Maieru, jud. Bistrița Năsăud.

Gala Laureaților a fost încununată de recitalul susținut de compozitoarea și interpreta Paula Seling, într-o atmosferă plină de veselie și de emoții, la care sala plină până la refuz a fredonat melodii celebre alături de marea artistă.

La final a fost invitată pe scenă doamna Liliana Sbârnea, prefectul județului Buzău și domnul Gabriel Ilie, directorul cancelariei prefecturii, spectatori fideli ai festivalului buzoian și ai celui similar din Râmnicu Sărat, care au apreciat interesul publicului pentru umorul de bună calitate.

La ieșirea din sală, în același hol înțesat de picturi si cărți, nelipsitele poze între prieteni și-au ocupat, din nou, locul între amintirile festivalului.

Seara, la masa festivă, am avut parte de un moment inedit de iluzionism realizat de umoristul ieșean Vasile Vajoga, iar Marian Avramescu ne-a pus chipul pe hârtie (în stilul său caracteristic) lucrând cu dăruire la „frumoasa deformare” (dacă se poate spune așa!) a trăsăturilor celor prezenți. Am „trăit vesel”, până spre miezul nopții, când ne-am amintit că a doua zi urmează să pornim la drum.

Duminică dimineață, după micul dejun, am primit mulțumirile organizatorilor prin vocea lui Mihai Sălcuțan și ne-am îndreptat spre casele noastre, mai bogați în amintiri și cu dorința de a reveni la ediția viitoare.

Felicitări organizatorilor!

Laura Lungescu

CRONICA FESTIVALULUI NAȚIONAL DE LITERATURĂ UMORISTICĂ SCÂRȚ-UMOR IAȘI EDIȚIA A V-A, 06-08 Iunie 2025

Am ajuns într-o zi de vineri, toridă (n-ai fi zis ca e doar inceputul lunii iunie), după ora prânzului, la pensiunea Casa Copou, bine camuflată de trandafiri și iasomie cu miros îmbietor. Am fost primiți cu mare căldura (depășind-o mult pe cea din termometru), de minunatele gazde Sanda Nicucie, Daria Dumescu, Daniel Bratu și Vasile Vajoga. Am revăzut cu drag, prieteni din toate zonele geografice: Ioan Toderașcu, Mirela Grigore, Loredana Dalian, Marian Avramescu, Valentin David, Silvia Horga, Grigore și Adela Cotul, alături de juniorul Cristi, Radu Păcurar, Petru Brumă, Lică Pavel, Ion Diviza, Gheorghe Bâlici, Constantin Moldovan, Alexandru Hanganu, Mihai Frunză, George Eftimie, Florian Abel.

După schimbul de imbrățișări, câteva impresii de călătorie și savurarea gustoaselor sarmale pregătite de gazde, ne-am îndreptat spre restaurantul Berăria Veche. Ne așteptau bucate alese, așezate cu mare grijă și o atmosferă extrem de plăcută. Seara a fost presărată cu povești și cu multă amabilitate din partea gazdelor. Ne-am retras ușor spre pensiunea noastră, cu dorința de a ne odihni, dar tot am mai zăbovit pe terasa pensiunii, poveștile fiind interminabile.

Sâmbătă ne-am trezit cu gândul la plimbarea din Parcul Copou. Ghid ne-a fost poetul și ”iluzionistul” Vasile Vajoga, înarmat cu informații despre originea parcului, evoluția sa în timp și despre prezența lui Eminescu aici. Am zăbovit cu drag, preț de câteva minute bune, pentru reculegere și fotografii.

Preluați de la pensiune cu microbuzul gazdelor, la ora 11 ne-am deplasat la Galeriile ”D. I. Grumăzescu”, pentru festivitățile de premiere și de lansare a noului număr din revista ”SCÂRȚ”. Laureații celor două secțiuni au fost:

Epigramă: Locul I: Florin Rotaru; Locul II: Laurențiu Ghiță; Locul III: Liviu Gogu; Premiul special ”Ion Bolocan”: Radu Păcurar; Mențiuni: Gheorghe Bâlici, Nicolae Bunduri și David Valentin. Au absentat motivat Laurențiu Ghiță și Nicolae Bunduri.

Poezie: Locul I: Doru-Mihai Lungescu; Locul II: Lică Pavel; Locul III; George Eftimie; Premiul special ”Ion Bolocan”: Mențiuni: Gheorghe Bâlici, Florian Abel, Petru-Ioan Gârda, David Valentin, Ion Diviza, Petru Brumă și Constantin Moldovan. Au absentat motivat Florin Rădulescu și Petru-Ioan Gârda.

La reușita evenimentului a pus umărul maestrul Marian Avramescu, provocat de chipurile zâmbitoare ale participanților.

După nelipsita poză de grup și felicitările reciproce, am parcurs frumoasa zona pietonală către restaurantul Corso, pentru masa de prânz. Am revenit la pensiune pentru o mică, dar binemeritată pauză.

Pe seară, cu același mijloc de transport, am pornit spre Dealul cu Spini, la proprietate excepționalelor gazde Lili și Oleg Spânu, care ne-au primit cu pâine, sare și palincă. Într-un decor magnific, greu de redat în cuvinte, am contemplat natura, am cântat alături de Daniel Bratu și chitara lui fermecată și ne-am ospătat cu bunătățile pregătite de gazde și de organizatori. Climatul a fost animat de două concursuri la temă, iar neobositul Marian Avramescu (salvat de atacul unei căpușe, devenită ulterior subiect de epigramă, de către amabila Petronela), a reușit să caricaturizeze o bună parte din participanți, cu o măestrie și o viteză de invidiat, chiar cu riscul pierderii mijlocului de transport.

Duminică dimineața, după somnul adânc (recomandat în invitație), micul dejun pregătit cu mare grijă de amabilele doamne Sanda si Daria, schimbul de impresii și îmbrățișări, am plecat fiecare spre casele noastre, încărcați de amintiri frumoase.

Felicitări gazdelor, prietenilor acestora și tuturor participanților!

La bună revedere în 2026, la Editia a VI-a!

Laura Lungescu

CONTINUITATE

Fetele din luncă m-au crezut poet,
Bun de pus la rană și, încet-încet,
La atâtea versuri, câte-am împletit,
Una după alta s-au îndrăgostit.

Sub coroana unui parfumat cais,
Noaptea și iubirea lunecau în vis,
Murmurau în iarbă, greierii stingheri:
"Domnișoara asta, nu e cea de ieri!"

După ani de zile, -vai ce pocinog-!,
Le deschise mintea un ginecolog:
"Versurile-n sine au avut lipici,
Pus de Minulescu… și-o să fiți mămici!"

Asta da rușine, satul m-a hulit,
Din poet ajuns-am un neisprăvit.
Dar să vezi procese, câte au urmat,
De paternitate și de plagiat…

Gata cu visarea, gândul mi-e la bani,
Am atâtea slujbe și plătesc de ani,
Pensia legală pentru cinci băieți,
Ce, de-o bună vreme, se doresc… poeți!

Doru-Mihai Lungescu

LUNCA-I PLINĂ DE NEVOI
ȘI-S PUȚINI POEȚI CA NOI

Un poet, la noi pe glie
Și-a propus acum o vară,
O frumoasă poezie
Despre țară. Care țară?

Cu miros de crizantemă
Zburdă-n juru-i siluete,
Iată cea mai bună temă:
Despre fete. Care fete?

Sunt români plecați în lume,
Prin urmare, bine-ar face
Să lanseze trei volume
Despre pace. Care pace?

Cum e jaf la drumul mare
Și bugetele-s betege,
Se impune-o abordare
Despre lege. Care lege?

Ce să vezi, de o vreme scrie,
Zi și noapte, cu ardoare,
Despre lene și prostie;
Sfinte Doamne,... dă-i răbdare!

Doru-Mihai Lungescu

ÎNTÂLNIREA EPIGRAMIȘTILOR DE LA BRĂILA

Vineri 20 iunie 2025, Grand Hotel Orient din Brăila, primea oaspeți pentru o suită de evenimente culturale în strânsă legătură cu orașul de pe Dunăre:

-35 de ani de la înființarea Uniunii Epigramiștilor din România;

-lansarea antologiei ”Epigramiștii noștri”, o imagine a epigramei românești contemporane;

-100 de ani de la nașterea celebrului caricaturist Matty Aslan;

-lansarea albumului de caricatură ”Una pe noapte”, de Costel Pătrășcan.

Spre seară, au pus la cale scenariul manifestării, pentru următoarele două zile, gazda Costel Pătrășcan alături de invitații George Corbu-Președinte UER, Florin Rotaru- Vicepreședinte UER, Constantin Moldovan-redactor șef al revistei Epigrama și invitații Ion Diviza, Gheorghe Bâlici, Petru-Ioan Gârda, Radu Păcurar, Daniel Bratu, Sanda Nicucie, Cătălina Orșivschi, Dan Norea, Ionuț-Daniel Țucă, Liviu Kaiter, Liviu Gogu, Grigore și Adela Cotul, Ioan Toderașcu și Mihai Lungescu.

Sâmbătă dimineața, la ora 10, în drumul spre ”Muzeul Umorului”, frumosului grup de mai sus i s-a alăturat Președintele Uniunii Scriitorilor din România, Dl. Varujan Vosganian.

În sala primitoare, moderatorul Alexandru Bichineț a invitat la microfon organizatorul, -Costel Pătrășcan-, apoi, rând pe rând oaspeții: Varujan Vosganian, spirit cald, educat, modest și plin de umor, fermecător prin muzicalitatea vocii, George Corbu, pedant și plăcut în egală măsură, Florin Rotaru, neutral dar cu umor persuasiv, Constantin Moldovan și toți ceilalți umoriști prezenți. Cu toții au primit Premiul I, trofee și plicuri de diferite culori și mărimi ce conțineau -ca și sticlele dăruite puțin mai târziu-, aer vesel. A urmat masa de prânz, o mica pauză de odihnă și am revenit la Muzeul Umorului pentru spectacolul de gală.

Într-o ordine aleatorie (știută doar de Alexandru Bichineț!), în aplauzele unui public numeros și cu un dezvoltat simț al umorului, a început a doua rundă a recitalului epigramatic. La scurt timp a intrat pe scenă trupa Lockdown Band cu muzică bine aleasă pentru gusturile spectatorilor. Seara s-a încheiat cu o proiecție de caricaturi comentate, moment creat de caricaturistul-organizator Costel Pătrășcan. Cina festivă, tortul aniversar, dansul și schimbul de impresii au pelungit sărbătoarea după miezul celei mai lungi zi din an.

Duminică dimineața am luat la pas Brăila, văzând frumoasele clădiri de patrimoniu, portul, străzile cu diferite conotații istorice, pe ritmurile chitarei lui Daniel Bratu, imortalizați permanent de profesionistul în arta fotografiei, ”Todo”. Îmbrățișările lungi si pozele de final au pus punct unui minunat moment aniversar!

La Mulți Ani Uniunii Epigramiștilor din România!

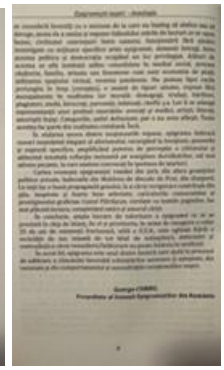

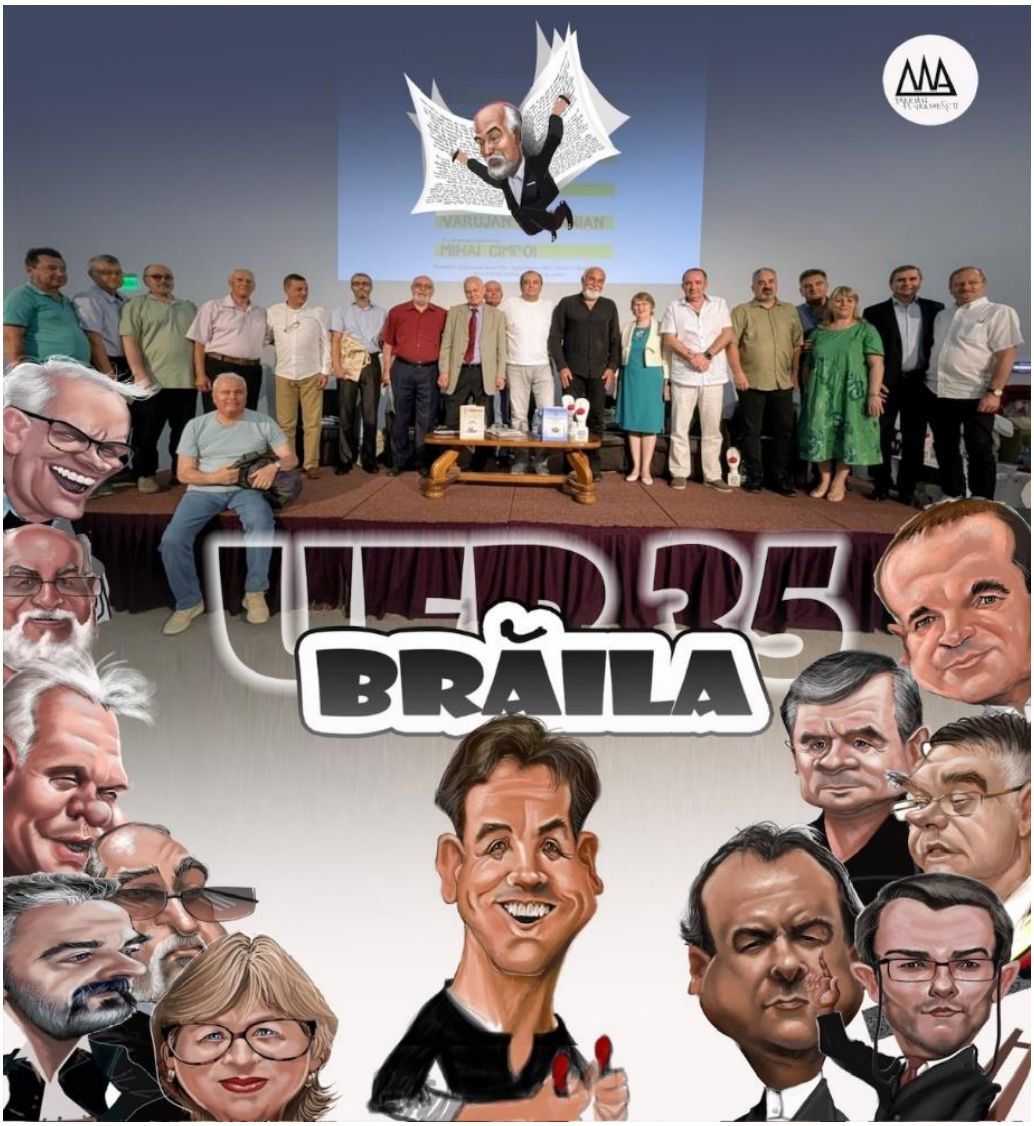

Laura Lungescu

Janet Nică

DESPRE EPIGRAMĂ. CU TOATĂ DRAGOSTEA! O NOUĂ TEORIE ASUPRA EPIGRAMEI

-eseu-

Se pare că despre epigramă s-a spus totul sau aproape totul: epigrama este o specie a genului liric, beneficiind de o poantă care, prin ironie, critică , ia în derâdere, vicii omenești. Punct! Lupta a luat sfârșit. Apele sunt liniștite, nu mai ciripește nicio rândunică, nu mai privighetorește niciun papagal. Vocile înalte ale umorului și-au spus cuvântul, fenomenul a fost statuat, semnat și parafat. S-a spus, pe un ton savant, ”Noapte bună, copii!” și, de atunci, somnul este la putere. Dar, câteodată, insomnia deschide ochii și zorii unei revelații aduc o nouă lumină. După vocile ”nemuritorilor” și conform teoriei literare, versificația este semnul de necontestat al lirismului, prin cantabilitate. Puncte forte ale lirismului, conceput ca artă a limbajului, sunt eul liric, subiectiv, și crearea de lumi imaginare, cu ajutorul metabolelor artistice, metaplasme, metataxe, metasememe și metalogisme, toate acestea fiind ”abateri”, ”devieri” fonetice, lexicale, gramaticale, semantice și logice, de la normalitatea discursului cu sens denotativ. S-a demonstrat că epigrama întrunește aceste condiții și, deci, a fost cazată în țarcul genului liric. Ca semn distinctiv al speciei, ca stea în frunte, deși se găsește în ultimul vers, epigrama posedă o ”poantă”, care n-a fost definită, până acum, decât metaforic. Dincolo de definiția ”oficială”, și epigrama a fost ”fixată” ca specie lirică, tot metaforic: cenușăreasă a literaturii, strănut literar, flautul dulce al literaturii, pom cât bradul, vertebră a spiritului, căsuță dintr-un fagure de miere, un moft, un șut, o bâzdâganie, un fault, o muscă pe căciulă, un plici, pilulă, țeapă, caricatură și încă o sută de metafore, care mai de care, mai isteață. Toate aceste adevărate ”sentințe” referitoare la dimensiunea minusculă a epigramei, au venit de la înălțimea unui spirit gonflat de absolut, conform căruia, dinozaurii sunt mai importanți decât țânțarii, neștiind, în grandomania lui, că virușii produc pandemii.

Dacă, de la nivelul teoriei literare, totul este clar, în ceea ce privește epigrama, să vedem cum ”se vede” de la înălțimea filosofiei artei. Privind de sus, poate că se vede mai bine. Poezia modernă, așa cum a fost concepută de către Poe, Baudelaire, Mallarmé, Valéry, s-a vrut intelectualizată, sugestivă, muzicală, atemporală, subiectivă, artă pentru artă, artă pură, ermetică, simbolică, metaforică, estetică, non-narativă. Pentru Poe, un poem lung era un nonsens. Narativul ar fi adus în poezie aspecte extraestetice, sociale, morale, religioase, culturale, istorice. La drept vorbind, modernismul chiar a înregistrat o bună producție de astfel de poezie lirică.

Totuși, trebuie amintit că, în sectorul liric, s-au născut cele mai multe capodopere poetice, în care predomină narativul. Se pot aminti, în treacăt, la noi, ”Zburătorul” de Ion Heliade Rădulescu, ”Noapte de decemvrie” de Macedonski, ”Călin Nebunul (file de poveste)” și ”Luceafărul” de Mihai Eminescu, ”Aci sosi pe vremuri” de Ion Pillat, ”Balada vechii spelunci” de Al. Philippide, ”Nunta Zamfirei” de George Coșbuc, ”Riga Cripto și lapona Enigel” de Ion Barbu, ”Flori de mucigai” de Tudor Arghezi, ”La lilieci” de Marin Sorescu. Lirismul pur îl izolează pe poet într-un turn de fildeș, îl face, morfologic, ”parte de vorbire”, îl ”călugărește”și îl stafidește sub umbrela metafizică a narcisismului. Intuind că poezia este pentru oameni, pentru societate, unii poeți s-au folosit de narativitatea care, prin sintaxă, dă coerență și complexitate discursului, făcându-l comestibil și potabil. Ca atare, narativul, specific genului epic, a polenizat lirismul pur, făcându-l hibrid. La rândul său, versificația, marcă specială a genului liric, s-a mutat, și nu de ieri, cu arme și bagaje, pe plaiurile genului epic, în balade, în fabule și în poemele eroice.

O observație interesantă se poate face în legătură cu eul liric, nucleul genului liric. Acesta s-a cultivat, cu predilecție, în sine și pentru sine, fără referent exterior. Dacă epigrama ar aparține genului liric, ar trebui să ”beneficieze” de asemenea statut: să-și închidă ușile și ferestrele, să se uite în propriul sân și să fie oarbă la ceea ce se întâmplă în jur. Or, eul creatorului de epigramă este, în totalitate, îndreptat spre exterior, spre lumea reală, înconjurătoare, întocmai ca în genul epic. Eul epigramistului este obiectiv, vorbește, întotdeauna, ”despre” altceva și despre altcineva. Se știe că genul liric ”posedă” imagini artistice vizuale, cromatice, auditive, olfactive, tactile, dinamice, statice, figuri de stil, simboluri, dar nu are, în inventar, personaje. Epigrama, prin esența sa, este legată, visceral, de persoane, de activități și de fenomene sociale personificate, și de personaje, mărci indispensabile genului epic. Eul epigramistului este narator obiectiv, expune povestea cuiva, demască o gravitate falsă, o ipocrizie înscăunată oficial. Sintagmele ”unui” sau ”unuia”, ”unei” sau ”uneia”, ”unora”, ”lui X”, ”lui Y”, se văd la un număr covârșitor de epigrame. Deci, fără un ”personaj” exterior, de cele mai multe ori, real, un text nu ar putea fi numit epigramă. Motiv capital de a include epigrama în genul epic. Am văzut că genul liric are referent interior, nu exterior, am văzut că epigrama are referent exterior, nu interior, exact ca genul epic. Creațiile lirice nu au personaje, epigrama are personaje, deci îndeplinește statutul genului epic. Prin lupa filosofiei artei, se costată încă un lucru interesant. Genul liric, neavând, teoretic, fir narativ, temporal, deci schimbător, ci numai stări interioare, simultane, nu cunoaște acțiune, desfășurare, punct culminant, deznodământ.

Deci, epigrama nu are ce căuta pe aici. Epigrama are ceea ce se numește ”poantă”. Poanta nu locuiește în acareturile lirismului. Poanta are naționalitatea epicului, pentru că înseamnă, dincolo de toate definițiile metaforice, ruptură. Iar ”ruptura”se întâmplă acolo unde ceva ”devine”, unde ceva ”se schimbă”, pentru că există acțiune. În genul liric nu se întâlnește fenomenul”acțiune”. În genul epic, deci și în epigramă, există acțiune. Ne-o spune poanta, care este ruptură, explozie, spargere, eliberarea unei tensiuni. Lirismul idealizează, urcă, transcende. Epigrama nu transcende, ci se aplică pe fapte reale, viciate de către personaje viciate. Epicul epigramei trage în jos, critică aspecte sociale”grave” care, de fapt, sunt corupte și, de aceea, trebuie să fie demascate, printr-un râs gradual, nu nimicitor, ci corector. Lirismul insistă pe valori estetice, epigrama insistă pe valori etice, morale, de aici, milenarul ”ridendo castigat mores”. Asta nu înseamnă că epigrama nu iradiază valori estetice. Valorile etice sunt grânele bogate ale epicului. Deci, și prin predilecția pentru etic, epigrama este copilul genului epic.

În concluzie, nici măcar prin prozodie, criteriul esențial, după care s-a făcut încadrarea epigramei în genul liric, epigrama nu are sânge de rudenie cu acest gen, întrucât prozodia cochetează firesc, de multă vreme, și cu genul epic, după cum am văzut, în baladă, în fabuă și în poemul eroic.

În numele teoriei artei, unii reprezentanți, nu întotdeauna, îndeajuns de răbdători, prin repede înainte, bazându-se pe un mijloc formal, pe prozodie, pe cantabilitate, au plasat epigrama în genul liric. Miopismul lor s-a oprit în anticamera teoriei artei, neavând curajul sau răbdarea de a explora, metodologic, ținuturile fenomenului. Printr-un efort de gândire a gândirii, sau de regândire a gândirii, filosofia artei, cu zvon de perspectivă și de totalitate, plasează epigrama în genul epic, deoarece aceasta întrunește toate cerințele legitime ale acestui gen. Mult lăudata simultaneitate, care tronează în regatul liricului, râmâne o iluzie ieftină, întrucât limbajul omenesc este, visceral, narativ. Fără narativitate, poezia s-ar reduce la exclamație și la interjecție. În limbajul omenesc, simultaneitatea naturală sau fictivă nu poate fi exprimată decât narativ, succesiv. Retorica generală a descoperit narațiunea și în sisteme non-lingvistice, anume, în benzi desenate, în fresce, în columna traiană, în vitralii, în teatru, în cinematograf.

Dacă unii contestă narativitatea epigramei, referindu-se la minuscula ei dimensiune textuală, le aduc la cunoștință că, după gramatica naratologiei, o povestire minimală se dezvăluie în celebra sintagmă :”veni, vidi, vici”. Dar, în urma acestor constatări, unii își pot închipui că e o blasfemie să schimbi domiciliul epigramei, din genul liric, în genul epic, văzând, în acest demers, un gest de frondă. Iar eu afirm că nu este vorba de frondă, ci de dreptate metodologică.

O surpriză de proporții se ivește atunci când este vorba despre ”poantă”, ca specific al epigramei, rod al ironiei, figură retorică, metalogism nu îndeajuns de clarificat. Ironia, în esența sa, înseamnă simulare, prefăcătorie, mască, elogiu fals adus unei nonvalori. Ironia neagă false valori, le degradează, le micșorează și chiar le anulează. Ironia se desprinde de obiectul vizat, asemenea naratorului obiectiv, care nu se amestecă în poveste, demers narativ prin excelență. În genul liric, poetul este copleșit de obiect, de referentul exterior, este ”pacient”, trecând prin toate stările de prizonierat, de la deznădejde și disperare, până la admirație sau venerație. Obiectul genului liric este pânza de păianjen în care poetul, odată prins, se va mistui, neputincios. De aici vine și gravitatea poeziei. Cleiul genului liric este neiertător. Concluzia ne spune că ironia ne duce, cu necesitate logică, spre genul epic, narativ.

Surpriza cea mare vine abia acum. În lumina filosofiei artei, cu un grad de generalizare superior, față de teoria artei, valoarea literară a unei creații artistice nu ține de încadrarea în specie și în gen, demers cu valențe formale, inerte, morfologice. De la înălțimea filosofiei artei, arta, ca atitudine față de lume, se desfășoară, de când e lumea, simultan, pe două principii: principiul gravității și principiul comico-umoristic. Reflexele gravității acoperă toate cele trei genuri literare, liric, epic și dramatic. Reflexele principiului comico-umoristic se desfășoară nestingherite, la fel, în toate genurile și în speciile lor. În ”arborele lui Porfirius”, genurile și speciile sunt ”accidente”, nu au valențe axiologice.

Valențele axiologice vin de la principiul care le însumează. Prin urmare, genul epigramei nu este genul liric, nici măcar genul epic, ci genul umoristic, exprimat în diferite forme ”accidentale”, cu caracter didactic și analitic, necesare la un prim nivel de receptare artistică.

Gravitatea și umorul, atitudini transcendentale ale simțirii omenești, sunt ”băuturi” cu certe reflexe de absolut, iar genurile și speciile sunt ”paharele”, de diferite forme și mărimi, cu ajutorul cărora le ”consumăm”, după loc, după timp, după interes sau dezinteres.

Fiecare cititor, potrivit staturii sale intelectuale, citește ceea ce scrie pe raftul de jos al teoriei artei, sau pe raftul de sus al filosofiei artei. Cel care citește raftul de sus știe ce scrie pe raftul de jos. Cel care citește numai ce scrie pe raftul de jos, nu va ști niciodată ce scrie pe raftul de sus. Efortul de gândire face diferența.

Ostroveni-Dolj, mai 2025

Liviu Stănilă în dialog cu Laura Lungescu

L.L: - Văzând ușurința comunicării cu cei din jur, observațiile, glumele făcute cu o inteligență sclipitoare, am hotarât să creionez acest dialog cu tine, pentru cititorii revistei Hohote. Aș începe prin a spune, cu mare mândrie, celor ce nu știu, că tu ai rădacini puternice în Gorj. Ce amintiri te leagă de această zonă?

L.S: - Oamenii de acolo (bunicii soției), suflete uriașe, m-au îndrăgit de la prima vedere, iar eu m-am îndrăgostit de ei și de locurile minunate ce le aparțin.

L.L: - Debutul tău în caricatură a fost în "Urzica", în anul 1986. Poți relata ce te-a determinat să continui această activitate, cu mare pasiune și perseverență?

L.S: - Recunoașterea, în momentul acela de debut, că sunt pe departe cel mai bun caricaturist ce trimisese materiale redacției (am roșit când mi s-a spus acest lucru) și potrivirea cu breasla.

L.L: - Ai realizat cinci cărți de caricatură. Ce ne poți povesti despre ele?

L.S: - Două au fost albume personale cu caricaturi, iar trei au fost cu umor ilustrat.

L.L: - Din multitudinea lucrărilor expuse și a locurilor în care au fost prezentate, despre care lucrare și loc ai vrea să ne povestești?

L.S: - Toate expozițiile îmi sunt dragi, dar în special Galeriile Orizont din București.

L.L: - Pe lângă caricaturi, ai realizat și cărți ilustrate pentru copii, într-un număr ce depășește șaptezeci și cinci de cărți. Cum ai reușit această performanță?

L.S: - Am început în anul 1996 când fiul meu, Vlad, avea trei ani și am început cumva pentru el, observând că și alți copii aveau această dorință. Am colaborat cu diverse edituri și am constatat că e o rețetă de succes.

L.L: - Caricatura și desenul pentru cărțile ilustrate ale copiilor fac parte din portofoliul tău. Cum se împletesc aceste două preocupări aparent diferite?

L.S: - Fac parte din aceeași gamă și le fac cu aceeași mare plăcere.

L.L: - Ești cunoscut pentru lucrările tale satirice expuse și premiate: Albania, Austria, Argentina, Australia, Azerbaidjan, Belgia, Bulgaria, Brazilia, Canada, China, Croația, Cuba, Danemarca, Egipt, Anglia, Franța, Germania, Grecia, Olanda, India, Iran, Italia, Japonia, Coreea, Luxemburg, Macedonia, Mexic, Norvegia, Portugalia, Polonia, Rusia, Serbia, Slovacia, Spania, Suedia, Siria, Taiwan, Turcia, Ucraina, Uruguay și Statele Unite ale Americii. Ce premiu ți-a adus cea mai mare bucurie?

L.S: - În Belgia, acum 20 de ani, când am obținut Premiul Publicului, unde am fost votat de peste 1500 de turiști. A fost o mare bucurie să constat că am fost votat de un număr atât de mare de oameni ce s-au aplecat necondiționat asupra lucrării mele și au făcut-o câștigătoare.

L.L: - Am observat că în rândul vostru, al caricaturiștilor, există o echipă bine închegată. Cum vezi integrarea tinerilor în acest domeniu?

L.S: - Ușa e deschisă pentru toată lumea, o invitație corectă pentru toți.

L.L: - Lucrările tale sunt extrem de muncite, gândite și făcute într-un mod compex și complet. Cum ai dobândit acest stil vechi și totuși nou?

L.S: - Treizeci-patruzeci de ani de muncă în care revăzând lucrările nu știu dacă îmi mai plac. Încerc să învăț în fiecare zi și să pun în practică educația din scoală, educația autodidactică.

L.L: - Tehnica avanseză pe zi ce trece. Plecând de la ușurința realizării tuturor lucrurilor cu inteligența artificială, reușind cu toții să fim artiști chiar dacă nu avem niciun talent, cum crezi că se vor deosebi în viitor adevarații artiști de impostori?

L.S: - Sunt reguli clare de transmitere a lucrărilor, iar ele trebuie trimise în original. Personal nu sunt de acord cu printarea lucrărilor. În felul acesta se face diferența, iar ochiul specialistului își spune cuvântul.

L.L: - Pe lângă calitatea de co-organizator al Concursului de caricatură “Humo Deva”, ești și participant la festivaluri. Ce alte preocupări mai ai în această sferă de activități?

L.S: - Component al unor jurii naționale și internaționale, participant cu expozitii.

L.L: - În jurul vostru, al artiștilor din acestă breaslă, publicul este destul de atras de ceea ce realizați, fascinat de creațiile voastre. Cum vezi viitorul în acest domeniu?

L.S: - Prin ceea ce facem noi alegem publicul care analizeaza și apreciază corect munca noastră.

Laura Lungescu

"Cheat GPT"...

Unealta IA, impostura artistică.

Când începe să te lase... memoria.

Liviu Stănilă

ION IONESCU-QUINTUS
-150 de ani de la naștere-

Născut la 15 iulie 1875, la Ploiești, unde a și murit, la 12 septembrie 1933.

Jurist, om politic, publicist. A absolvit Facultatea de Drept la București (1897), a lucrat ca ajutor de judecător la Brăila (1900-1901), apoi şi-a pregătit şi susţinut teza de doctorat la Berlin, iar în 1904 s-a înscris ca avocat în Baroul de Prahova. Numele său este purtat atât de către Clubul Umoriştilor Prahoveni, cât şi de către Muzeul Judeţean de Artă Prahova, amenajat în fosta casă a tatălui său, Ghiță Ionescu.

A scris epigrame, monologuri, foiletoane, articole de presă, semnând şi **Ionescu-Quintus** sau **Quintus**. În colaborare cu George Ranetti a tradus drama în trei acte *Tată*, de August Strindberg.

Apariţii editoriale epigramatice: *Epigrame* (1896), *Cazuri şi necazuri* (1904), *Epigrame* (1931). Postum i-au apărut *Scrieri* (1981, volum îngrijit de fiul său Mircea), *Trident Quintus* (2001; Ion, Mircea şi Nelu) și *Galeria marilor epigramiști / Ion Ionescu-Quintus* (2018, volum îngrijit de Constantin Tudorache).

Unui scriitor
Dacă scapi de sărăcie
Spui că nu mai scrii deloc.
Joacă la o loterie
Poate c-om avea noroc.

Deputaţilor
Cu gesturi largi, făcute-n vânt,
De cuvântări voi v-aţi ţinut,
Dar niciodată n-aţi putut
Ca să vă ţineţi de cuvânt.

Celor de jos
O, sărmană talpă-a ţării,
De-a ta soartă mă-ngrozesc:
Cei din fruntea guvernării
Rând pe rând te pingelesc.

Ministrului Justiției
Dacă Tribunalu-acuma
E clădit în Piața mare,
E, ca să se-arate numa´
Că dreptatea-i de vânzare.

Mariei
Că te-am iubit ca un nebun
Deloc nu am tăgăduit.
Şi dacă vrei şi-acum ţi-o spun:
Am fost nebun când te-am iubit!

O căsnicie ideală
Cu ochii el n-o urmăreşte,
Cu vorba ea nu-l plictiseşte
Şi cupa dragostei o sorb…
E mută ea şi el e orb!

Unui poet
Ochii dragei sunt safire,
Gura-i un rubin curat!
Lumea-ncepe să se mire
Că nu le-ai amanetat.

Minciuna stă cu regele la masă
Stai la masă-mbelşugată
Şi te saturi foarte bine,
Însă regele vreodată
Se va sătura de tine?

Prezentare de Nelu Vasile

IN MEMORIAM: Constantin CRISTIAN

(13.02.1935 - 15.02.2025)

Născut în localitatea Găneşti, judeţul Galaţi. A absolvit Şcoala Tehnică de Arte Grafice „Dimitrie Marinescu”, din Bucureşti.

A lucrat temporar la Bucureşti (tipografia „Dobrogeanu Gherea”), tipografiile din Ploieşti (ziarul „Flamura Prahovei”) şi Craiova (ziarul „Înainte”), apoi la Tipografia din Galaţi (maistru, şef atelier, şef C.T.C. - poligrafie) şi redactor tehnic la ziarul „Viaţa Nouă”, din Galaţi.

A scris epigrame, cronici rimate, poezii satirice, dar şi lirice, semnând şi cu pseudonimele **Cri-Cri**, **Tian Cristi**, **C. Crist**, **Crist**, **Sabin Fulger**; a apărut în numeroase publicaţii de gen, a primit peste 60 de premii pentru creaţiile literare, e inclus în aproximativ 70 de volume colective de epigramă. În anul 1990 a editat, în colaborare cu **Paul Dumitrescu**, revista umoristică „Moftul Galaţilor”, în 30.000 de exemplare. Membru fondator al Clubului Umoriştilor „Verva”, din Galaţi şi preşedinte între anii 1995-2000, membru al U.E.R. Apariţii editoriale: **„În carmace şi năvod”** (2009), **„Când muza mea o ia pe arătură”** (2014, „Confratelui N.V. apreciat creator şi animator al umorului scris românesc”).

Unor epigramişti
La reviste-şi cer arvuna
Şi c-un ciot de rimă boantă,
Ei tot sapă, sapă-ntruna,
Da-n zadar, nu dau de... poantă.

Femeia
O femeie-i orice lele
Cărei orice zăbăuc
Îi tot intră pe sub piele
Până-ajunge sub papuc.

Păcală şi Guvernul
Eu o spun fără sfială,
Oricui vrea să mă asculte:
Multe-a mai făcut Păcală,
Dar Guvernul… şi mai multe!

Legea bugetului
Această lege prea săracă
Ce Statul astăzi o promulgă,
Mai mult se-aseamănă c-o vacă:
Prea mulţi se-nghesuie s-o mulgă!

România de măritat
Purta opinci şi-avea iţari
Şi-avea şi turme pe toloacă
Azi ar peţi-o mulţi samsari
Dar cine-o ia… aşa săracă?!

Bacalaureat
Un elev slăbuţ, săracul,
Iată-n viaţă-a reuşit:
A trecut cu mine bacul
Când am mers… la pescuit!

S-a interzis fumatul în trenuri
Din cătun în alt cătun
Trenul circulă, socot că,
Cu restricţii la tutun
Şi cu dezlegări la… votcă!

Într-o pescărie
Zice-un ins, mai cu obidă,
Mai făcând-o pe glumeţul:
Biata asta de stavridă
A-ngheţat… văzându-şi preţul!

Prezentare de Nelu Vasile

Umor la cub

Valentin Groza

Trufiile primăverii

(cronica unui țuicar)

Unde sunt zilele cu soare,
Zambilele râzând în curte,
Unde sunt pomii albi în floare
Și fetele cu fuste scurte?
Unde-s trimișii primăverii,
Unde-i mulțimea de gândaci,
Unde-i simbolul re'nvierii
Și frunza crudă din copaci?
Toate acestea sunt pierdute,
Amarnic plâng de supărare,
Că după datine știute
Adio pomii fără floare!
Adio țuică minunată,
Rachiu amirosind a pere,
Pălincă aspră, parfumată,
Medicament și mângâiere...
Adio galbenă licoare,
Țuică bătrână, tandră maică,
Adio dulce-mbălsămare!
Bine-ai venit... **veche pufoaică!**

Munții noștri

Semeți, cu jnepeni sau chiar goi,
Cu fală scrijeliți pe hărți,
Își varsă apele la noi
Și aurul... în alte părți.

Regrete târzii

Nu am știut să dăm prin site
Și nu ne-am priceput a cerne
Nici bolovanii cu pepite,
Nici bolovanii din guverne.

Tentații postdecembriste

Când cu viața te confrunți
Și te-alegi cu scoabele,
Pentru aurul din munți
N-ai ierta nici BABELE!

Victoria Saioc

Unuia cu părul grizonant

Ai argint în păr rebel
Și-acolo o să rămâie.
Nu poți cumpăra cu el
Nici o boabă de tămâie.

Altora

Toți, câți capătă un post
Se îmbuibă și ne seacă
Fiindcă-n speță omul prost
Uită-ades de unde pleacă.

Lui GrozaV

El, când nu scrie, e bolnav
Și-o poate șterge dintre vii.
Când scrie însă e GrozaV
Și spune niște grozăvii.

Precautul

Își zise ca un om cuminte:
„Chiar azi la doctor mă voi duce!
Dar n-ar fi bine, mai-nainte,
Să-mi pregătesc un tron și-o cruce?”

Florian SAIOC

Vechiului meu prieten Fănuș Neagu

FĂNUȘ, prozator distins,
Chiar și de ACADEMIE,
Nu-l putea-nghiți pe-un ins, -
Numai țâvnă și prostie.
L-a scăpat de la înec
Un clondir de Riesling, sec!

Lui Fănuș Neagu

Fănuș, proza ne-o înnimbă,
Fericească-ni-l destinul,
Că el scrie într-o limbă
Care-apreciază vinul.

Tudor Arghezi
și pasiunea pentru epigramă

DECÂT GRAI
Decât grai de vorbe goale
Şi un ifos vehement,
O fărâmă de sfială
Şi-un crâmpei şi de talent.

INSCRIPŢIE PE UN FLACON
E parcă un făcut ca nimănui
Să nu-i miroasă murdăria lui,
Pe când - pe vrute, pe nevrute -
Parfumul altuia îi pute.

VREŢI SĂ-I FACEŢI
Vreţi să-i faceţi o plăcere?
N-o refuză dar n-o cere.
Nu ştiu cum se potriveşte:
Altul cere, el primeşte.

TINEREŢEA
Tinereţea din grămadă
Nu ajunge, frăţioare,
Să-şi arate drept dovadă,
Numai actul de născare.

UŞA CARE SCÂRŢÂIE
Ca şi tine, găunoasă,
Merg în frunte şi nu-mi pasă.
Ca şi tine, vreau să zic,
Fac mult zgomot cu nimic.

ARE-O FIRE
Are-o fire minunată
Strălucitul meu amic
Nu refuză niciodată,
Însă nici nu dă nimic...

ORIŞICÂT
Orişicât ar da din gură
Şi-ar zbiera fără ruşine,
Singura iscălitură
Literară-i iese bine.

CE-MI TOT VORBEŞTI
Ce-mi tot vorbeşti de geniu şi talent,
De capul prost, de cap inteligent?
Escrocherii, zorzoane de prisos!
Eu te-aş ruga să fii cuviincios.

CU PRICEPEREA
Cu priceperea şi treaba,
De ne-ai lua-o înainte,
Ţi s-ar înţelege graba.
Dar te-nghesui la plăcinte.

NU PURTA
Nu purta căciulă mare,
Că-ndeobşte nesătulă,
Nu ştii muştii ce-i năzare
Că se pune pe căciulă.

VITEAZ
Viteaz în vremurile bune
A scos şi surlele să sune.
La vreme rea, se trage în găoace,
Gândeşte-adânc, înflăcărat, şi tace.

INSCRIPŢIE PE GHIOZDAN
Zeci şi sute de dosare
Mi-au trecut prin buzunare,
Sunt umflat şi plin destul
Şi ca maestrul de nul.

Grupaj de Grig M. Dobreanu

Uniunea Femeilor din Gorj – Șapte ani de implicare și proiecte pentru comunitate

Asociația “Uniunea Femeilor” din Gorj aniversează în acest an șapte ani de activitate. Fondată din dorința de a sprijini femeile și copiii din județ, organizația a devenit în timp un reper al implicării civice și sociale la nivel local și regional.

"Ne-am dorit de la început să fim o voce activă în comunitate, să aducem plus valoare prin proiecte concrete. Șapte ani mai târziu, ne bucurăm să vedem că avem un impact real în viețile oamenilor", spune Simona Rădoi, președinte asociație.

În 2025, Uniunea s-a remarcat printr-o serie de evenimente și parteneriate importante. De Ziua Internațională a Copilului, reprezentantele asociației au fost prezente la Rovinari, unde au organizat activități dedicate copiilor: ateliere, jocuri educative și momente de bucurie pentru cei mici. A fost o acțiune care a adus împreună voluntari, părinți și educatori într-un demers comun: susținerea copilăriei.

Tot în acest an, organizația a fost invitată să participe la Gala Națională “ Îngeri pentru România”, desfășurată la București, alături de alte asociații care contribuie activ la dezvoltarea societății civile. Participarea la un astfel de eveniment confirmă recunoașterea muncii desfășurate în Gorj și în alte zone din țară.

Un alt proiect de marcă al Uniunii este lansarea unei emisiuni proprii, "Ecouri Gorjene", difuzată la Gorj TV. Ne propunem să aducem în atenția publicului povești locale, inițiative civice și subiecte de interes pentru comunitatea gorjeană. Este o platformă media dedicată dialogului, educației și promovării valorilor autentice.

În perioada următoare, Uniunea Femeilor din Gorj pregătește o serie de noi proiecte, axate pe sprijinirea femeilor vulnerabile, promovarea educației pentru sănătate, precum și dezvoltarea personală a tinerelor.

"Avem multe idei și dorința de a continua ceea ce am început. Suntem o echipă unită și credem că fiecare proiect reușit înseamnă un pas înainte pentru întreaga comunitate”, afirmă Luminița Săceleanu, reprezentanta asociației.

Cu o viziune clară și o echipă dedicată, Uniunea Femeilor din Gorj demonstrează că implicarea constantă poate genera schimbări durabile. Iar la șapte ani de la înființare, asociația privește cu încredere spre viitor.

de Andreea Tudorescu

IUBIRE LA REDUCERI

Am găsit iubire la un stand, mai în spate,
Lângă un ketchup, muștar și chestii murate,
O iubire ca astăzi, mai mult pe furate,
Cu termen și etichetele expirate.

Ambalaje lucioase ce atrag privirea
Dar în conținut se-ascunde doar amăgirea.
Un produs de sezon, cu o falsă valoare,
Decorat cu iluzii ce îi dau culoare.

Iubire mai ieftină, cu trădări și minciuni,
Cu suflet de plastic și negri tăciuni,
Relații ascunse sub privirile lunii
Și karma se întreabă: ce naiba au unii?

Unii produc iubiri și le dau la reduceri,
N-au suflet, n-au temeri, apoi trec la seduceri
Tot sperând ca naivii să mai fie iubiți
Și iarăși ajung să cadă din Rai, izgoniți.

Zilele noastre ne spun că asta-i menirea,
Iubiri chilipir ce pot distruge-omenirea,
Cu lacrimi, tăceri și pedepse pentru hoți,
Pe așa o iubire să nu dai doi zloți!

Andreea Tudorescu

COMPLICI LA DEZASTRU ***La Eminescu***

Faceți din proști conducători
Și vă mirați c-aveți dezastru
Iar cerul nu mai e albastru,
Chiar dac-o fi senin în zori.

Când orice om va fi sihastru
Înconjurat de prădători,
Faceți din proști conducători
Și vă mirați c-aveți dezastru.

Din vila voastră faceți castru,
Păzit cu grele-nchizători,
Iubind dușmanul ca pe-un astru,
Apoi, complici la trădători ,

Faceți din proști conducători.

Grig M. Dobreanu

CENUȘA NU-ȘI AMINTEȘTE NUMELE

Am ars biblioteca pielii mele—
fiecare cicatrice, o șoaptă dată flăcării.
Ecourile au urlat în porțelan,
dar tăcerea a venit.
Întotdeauna vine.

Am smuls ochii fiecărui ceas,
i-am hrănit golului din mine.
Timpul a clipit o dată, apoi a încetat să bată—
am încuiat ușa
și am înghițit cheia.

Luna a uitat cum trebuie să plângă lumina.
Stelele purtau rochii de doliu din rugină.
Am îngropat iubirea la șase inchi adâncime,
sub un pumn
de încredere zdrobită.

Tu ți-ai scris numele în sare și salivă
pe oglinda coloanei mele.
Acum se cojește, se desprinde, bucată cu bucată—
putreziciunea are gustul
unui trecut ce se plânge.

Am dansat cu cuțite pe os rupt
și am sărutat gura fiecărui strigoi.
Fiecare a jurat că voi muri singur—
au mințit, desigur.
Dar cel mai tare a mințit.

Și-acum fredonez în limbi de cărbune,
vene aprinse de legende frânte.
Sunt crăpătura din control.
Nu am nevoie de tine.
Nu mai am.

Așa că, dacă bați și nu-ți deschid,
lasă-ți respirația pe ușă.
Casa e goală, dezgolită—
iar vocea ta?
Nu mai răsună nicicând.

Andreescu Maria Eliza Cls. A VI-a

Adriana Săvescu

DESPRE „D”

Doisprezece decembrie. Duminică.

Dis-de-dimineață, doamna Dorina Dobran, dădaca, doljeancă din Dăbuleni, doinea duios, dereticând dormitorul domnișoarei Denisa Dumitrescu din Dragodana, Dâmbovița. Deșteptată devreme, domnișoara Denisa desena Delta Dunării. Desenul dumneaei dezvăluia discret dorul de ducă, dar duzina de diplome din dulăpior dovedea determinarea desenatoarei dornice de drumeții duminicale deosebite.

Deși duminică, doamna Doina Dumitrescu dactilografia documentele dorite de directorul dumneaei. Datoria, de! Discutaseră despre dezvoltarea domeniului, despre delegații, deconturi, despre distribuțiile din depozitele dumnealui. Deloc delăsător, descoperind deficiențe, directorul decisese demersuri, denunțuri, demisii.

Domnul Dan Dumitrescu decora deserturi deosebite. Deschisese dulapul din debara, doldora de dulcețuri diverse. Dudele dulci din duzii de dincolo de două dealuri deveniseră dulceață dietetică, dar destul de decorativă. Degustase dulceața: delicioasă!

Decupând dantela de dedesubtul diplomatului, domnul Dan dezechilibrase deodată damigeana depozitată decuseară de dădaca Dorina, după dulapul din dreapta, din debara. Degeaba dusese dumnealui degetele dedesubt: damigeana doborâtă deviase direcția. Disperat, dăduse domol drumul damigenei. Dezastru! Deja dudata distilată deversată deteriorase dușumeaua. Dezolat, dedusese drama: descoperise dispariția dopului damigenei destupate defectuos dinainte.

Dând degrabă de dădacă, domnul Dan dovedise diplomație, deoarece detaliile date declanșaseră dezvăluirea dumneaei. Desigur, dat deoparte, dopul deteriorat dispăruse discret, determinând debutul dezastrului. Datoria dădacei devenea destul de dificilă, dar decurgea dinamic.

Dă, Doamne, destindere de duminică, după dejun!

La închiderea ediției -Adrian Curelea, București

SĂ BEM CU MĂSURĂ

Venise-un văr din Dealu’ Mare,
Sub braț cu două damigene:
-Dezleagă limba dragă vere...
-Da tu ce crezi, că-s Demostene?

REVISTEI “HOHOTE“ NR 30, CU EPIGRAME DESPRE VIN, TULBUREL...

Eu am citit din scoarță-n scoarță
Revista voastră șugubeață,
Dar cum de-au vrut mai toți să scrie,
De vin... de băuturi... beție?

CONCURS PE TEMĂ DATĂ

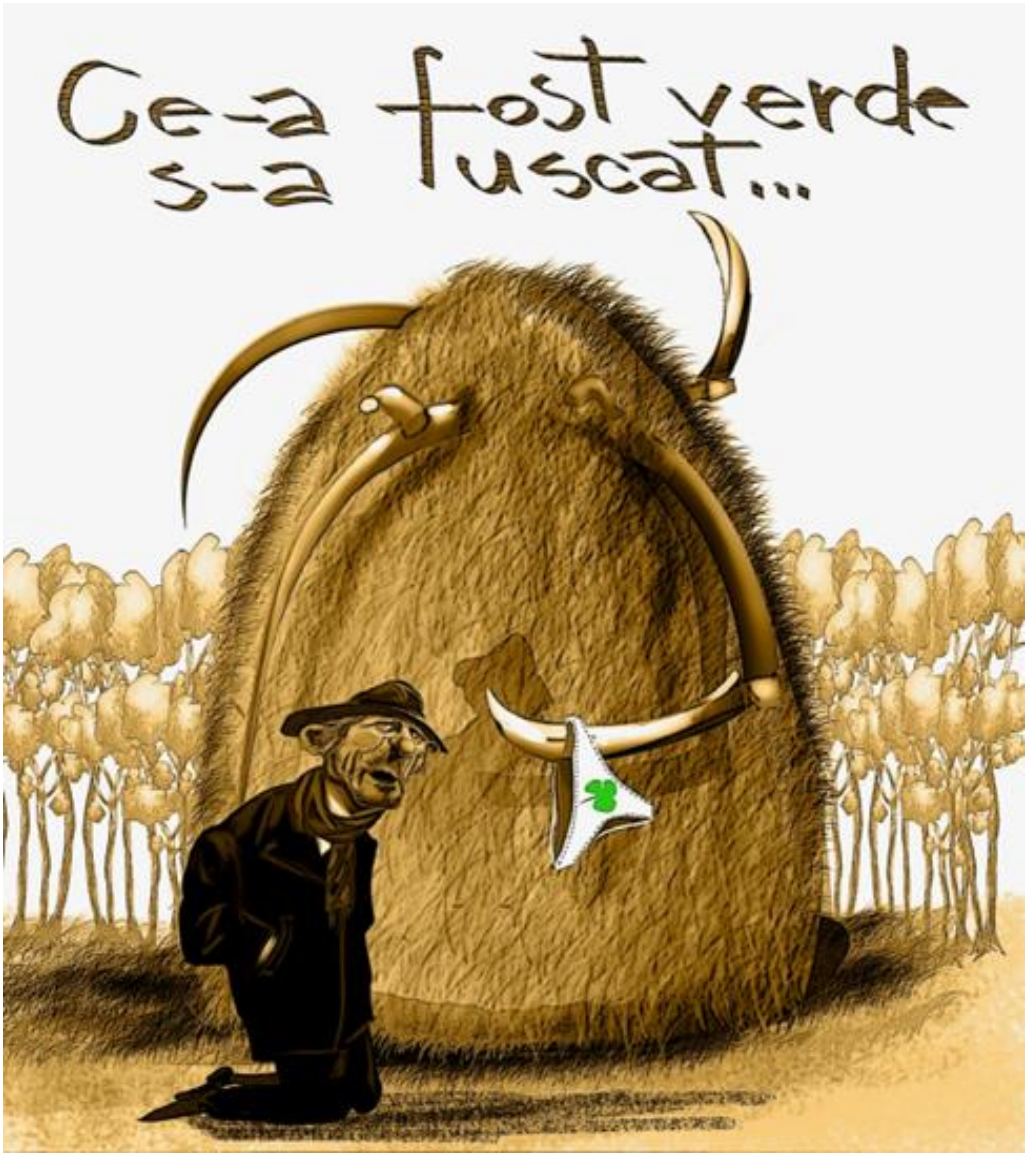

APROAPE FOLCLORICĂ **Marian Avramescu**

S-a dus un moș cu o leliță
Să se iubească-ntr-o căpiță
Și-acolo-n fân, au constatat
Că ce-a fost verde s-a uscat!

ION DIVIZA

GHEORGHE BÂLICI

OGLINDA

Cu părul nins în fața ei,
Mințit de-amici și de femei,
Cum nu mai ești ca înainte,
Regreți că numai ea nu minte.

CU BABA ÎMPREUNĂ

Luăm extracte, fierbem oul,
Ca să ne crească libidoul,
Dar când mă uit e chiar degeaba
Că tot mai mare-l are baba.

NAE BUNDURI

REVIGORARE

Trecând prin viața asta grea,
Sunt cam uscat, ca o paiață,
Dar când o văd pe soacra mea,
Din nou mă înverzesc la față.

NECAZUL UNUI PODGOREAN

Cum anii trec, am observat
Cu mult regret, ca tot săracul,
Că via mea s-a cam uscat,
Dar din păcate... și aracul.

DAVID VALENTIN

PARADOX

Deși se sparg talazuri lângă far,
O secetă veni inopinat:
Aveam bancnote verzi în buzunar...
Dar mândra, peste vară, m-a uscat!

SCHIMBARE DE PROFIL

Un „burtă-verde”, cam umflat,
Dând cu dieta luptă,
Ca o stafidă s-a uscat...
Acum e burtă suptă!

ION DIVIZA

SEXAGENARI PE PLAJĂ

Vânează moșii la Mamaia
Un stol de blonde mai bronzate,
De când le-a înțărcat Bălaia
Așa se umplu de păcate!

CĂSNICIE

În anii tineri, cei mai buni,
Ei s-au iubit ca doi nebuni,
Iar azi de-amor când el vorbește,
Ea țipă că... o hărțuiește!

LAURENŢIU GHIŢĂ

REALITATE ÎN ERA TRUMP

Proverbul e adevărat
Combate ferm contrarul:
Azi, ce-a fost verde, s-a uscat;
Exemplu concludent: dolarul.

REVIZUIRE

Când, sub securi, copacii cad,
Se cântă fără rost:
”*La noi sunt codri verzi de brad”,*
Căci, mai corect, *au fost*!

PETRU-IOAN GÂRDA

LOC CU VERDEAȚĂ? – autoepitaf

M-am pomenit, la nici o lună,
Într-un cazan înfierbântat:
Ori ce-a zis popa e minciună,
Ori ce-a fost verde s-a uscat!

ULTIMA ŢIGARĂ...

O ţin la piept ca pe-o iubire veche,
O pipăi, o adulmec, o cuprind,
În joacă, o mai prind după ureche,
O mângâi, însă nu o mai aprind.

BRATU DANIEL

PĂREREA OPERATULUI DE DOCTORUL CIOMU

„Ce-a fost verde s-a uscat”,
E de bine, zic. De ce?
Să vezi tu cum, dintr-o dat`,
„Ce-a fost verde, nu mai e”…

PROASPĂT…

Priveam după fete sprințare,
Pe-o bancă verzuie-așezat
Și-un ins m-a trezit din visare:
- Ce-i verde, nu-i încă uscat!

VASILE LARCO

A FOST…

A fost în anii cei trecuți
O viață plină de nevoi,
Acum părem ca nou născuți…
Nu mai avem nimic pe noi!

TOATE-S TRECĂTOARE…

De-o vreme, chiar de te uimești,
E zicerea adevărată;
Că țara noastră-i ca-n povești…
Destule-ncep: cu-a fost odată…!

VIOREL MARTIN

GUVERNARE 2025

Azi guvernul rășapat
Fură iar ca și-altădată;
Ce-a fost verde s-a uscat...
Dar hoția niciodată

PĂCAT

M-am ascuns cu mândra-n fân
Să-i fur merele din sân,
Da-n final am constatat...
„Ce-a fost verde s-a uscat”

GRIGORE MIRELA

NOI VALENȚE ALE SINTAGMEI „CE-A FOST VERDE S-A USCAT...”

Când fata este înstărită,
Conceptul ăsta e turbat,
Nu numai mândra se mărită,
Mai nou... o face și-un bărbat.

UNEI ROMÂNCE PLECATE LA ROMA

În tinerețe-a fost un trandafir,
Curtată de un lord bătrân din burg
Și după ani, deloc nu mă mai mir,
Că ce-a fost verde-a devenit... amurg.

DAN NOREA

A LA PHOENIX (AMFIBRAH)

Cu fata cea verde cu părul pădure
Mergeam mai demult la culesul de mure,
O văd uneori chiar și azi pe-acea fată,
Dar nu mai sunt murele de altădată...

CE-A FOST VERDE, NU MAI E (AMFIBRAH)

M-a tras nevestica la bijutier:
-Să știi, mi-ar plăcea acest verde smarald!
Simțind dintr-odată ba rece, ba cald,
Am scos-o afară cu mâna-mi de fier.

PIF VASILESCU

UN DONJUAN PENSIONAT

Din mierea vieții lacom am mușcat
Gustând mirobolante aventuri ...
Dar azi, când ce-a fost verde s-a uscat
E-n cui și pofta mea... de prospături

UN FILM DE DRAGOSTE ȘI OF ...

Un mic ștrengar ce-a tot crescut
Și verde-a menținut **love story**,
Prin timpul crud care-a trecut,
Dramatic s-a uscat... **i'm sorry**!

NICĂ JANET

TOTUŞI, SPERANŢA

După legile păgâne,
Verdele uscat se pierde,
Însă veşnic va rămâne
Verdele din „Foaie verde”!

TOAMNĂ TÂRZIE

Când, pe plaiuri, bruma creşte,
Verdele se-ngălbeneşte
Şi se iscă-n viaţa noastră,
Gând de inimă albastră.

MICUȚ ION

AMORUL CU PROPTELE

Ajuns de-acum la vârsta-a treia
El printre vârstnici nu se pierde,
Că are doar un țel: femeia!
Și într-o bancă, contul verde.

NOILE VALORI

Primarul, din economie,
Nici parcul nu l-a irigat,
Iar ce-a fost verde s-a uscat...
Și-n loc trei mall-uri or să fie.

FLORINA DINESCU

OBICEI ÎMPĂMÂNTENIT

Pe secetă țăranul pierde
Când nu irigă tot cu gârla,
Dar la români rămâne „verde”
Întotdeauna doar... șopârla!

TOATE AU O LIMITĂ

De la cireș și pân’ la mur,
De la brădet chiar pân’ la plaur,
Să se usuce tot în jur,
Dar nu coroana mea de laur!

GHEORGHE ENĂCHESCU

CE-A FOST VERDE, S-A USCAT...

Iubire - bibelou de porțelan -
Ai praf de-un deget așternut.
Nu te mai șterg. Ar fi în van
Și-apoi m-ar face să strănut...

DIVORȚ POLITIC

Ieri se țineau de mâini,
Azi parcă-s niște câini -
Se hârâie prin gard.
Ce soartă!... Ce hazard!...

GEORGE CEAUȘU

BRAZII VERZI

Toți brazii ce s-au tăiat
În munți cu joagăre mari,
Chiar după ce s-au uscat
Au înverzit... în dolari!

CE-A FOST VERDE S-A USCAT!

Seceta mare-a secat
Apele de prin câmpie
Și ce-a fost verde-i uscat...
De otavă nu se știe!

VICTOR BIVOLU

REGENERARE

Mai mereu fiind certat
Că nu e și el bărbat
De îndată “a-nverzit”
Când amantă și-a... găsit!

BILANȚ - IERI „POM VERDE, AZI USCAT”

Că a terminat cu treaba
Și nu-i lângă dânsul baba
Bătrânelul relaxat
Numără ce-a-“nsămânțat”!

CONSTANTIN BIDULESCU

CE-A FOST VERDE S-A USCAT

Ce verzi eram noi odată
Şi eu şi pădurea toată,
Acum nişte uscături
Eu, dar mai ales păduri.

NO PROBLEM!

Nu e nicio-ngrijorare,
Ce-a fost verde s-a uscat,
Facem cozi pentru topoare
La toți codrii de tăiat.

ELENA AGIU NEACȘU

MODELARE

Chit că n-a trecut un an,
El, rotund ca un bostan,
"Munci" prestat-a la "păpușa",
De-a ajuns... ca nuielușa!

UNUI DON JUAN

Fost-a roşu ca bujorul,
Îi veni de hac mândruţa,
Azi uscat i-e obrăjorul,
Goală-i este şi punguţa!

NICOLAE DRAGOȘ

ÎN DRUM SPRE CENTENAR

Viteaz, cu firea nu se pierde,
Altfel n-ai cum să faci noi pași
Ca suta-n urma ta s-o lași
Să nu se uite ce-a fost verde.

BĂRBAT DE PERFORMANȚĂ

Deși ani mulți a adunat,
Este și azi verde bărbat...
Nedrepți, pizmașii-i zic: *„Uscatul"*
Dar el e harnic cu... udatul.

GRIG M. DOBREANU

D-ALE CURCUBEULUI

Deși orange este mascat
Galben și roșu mai pălesc
Iar ce-a fost verde s-a uscat
Alte culori înmuguresc.

OCTOGENARUL

Deși puterile își pierde,
Iar „la mansardă"-i cam senil,
Se laudă că încă-i verde;
Chiar este, însă... mai vernil.

GEO FILIȘ

DUPĂ NOAPTEA NUNȚII

Când la miere am poftit,
Mirele, spășit, îndrugă:
Numai faguri am găsit
Și-ăia... dați la centrifugă.

SOȚII, LA SENECTUTE

Se ceartă-ntruna, de un timp, bătrânii,
Că, de-i auzi, rămâi înmărmurit;
Răspunsu-i unul singur, spun vecinii:
Cea care-i împăca, cic-a murit.

LUMINIȚA SĂCELEANU

VERDE STOP

Ce-a fost verde ieri nu s-a prea uscat,
L-au preluat din mers și mi l-au mascat,
Ramurile lui i s-au transformat -
Tufișul e azi, într-un nou format.

SISTEMATIZARE

Ce-a fost verde nu mai este,
S-a prefăcut fără veste,
Peste tot sunt blocuri noi
Și-ntre ele... doar gunoi.

DORU-MIHAI LUNGESCU

A DOUA ȘANSĂ

Pământul s-a uscat și crapă,
Iar domn' primar, ca-n alte locuri,
A tras conducte mari, cu apă…
Și-a pus un cartier de blocuri.

DRAGOSTE OCAZIONALĂ

Zise, cântărind momentul:
Fata asta, cu tot zelul,
Înverzește sentimentul…
Și usucă portofelul!

MUNTEANU CORNEL

A TRECUT TIMPUL

Când eram tânăr bărbat,
Băteam țara-n lung și-n lat,
Căutând după „vânat”.
Acum toate s-au uscat.

FEMEILE

Se-nbulzeau pe lângă mine,
Ca în roiul de albine.
Azi, nu-mi urcă una-n pat,
Ce-a fost verde s-a uscat.

GABI ROȘIANU

LĂMURIRE

Cu regret a costatat,
Moșul pe un aspru ton:
,,Ce-a fost verde s-a uscat”,
Și privea în pantalon!

NOROC LA IARBĂ VERDE

La iarbă verde-avui noroc,
Iubita se lăsă fără costum,
Și ne-am iubit cu-atâta foc,
Că se făcu și iarba scrum!

ION BUTULESCU

NOSTALGIE

Privesc nostalgic câteodată,
Spre pantaloni îngândurat
Și văd, ce nu credeam vreodată,
Că ce-a fost verde s-a uscat!

CONSTATARE

Zicea iubita-mi strâmb râzând,
Privind spre turnul ruinat
Și-aud cum mă bârfește-n gând…
Că ce-a fost verde s-a uscat!

Liviu Stănilă selfyemug

Lansăm pentru numarul 34 al revistei, cu apariție în septembrie 2025, concursul de epigramă fără premii, pe tema

”Am un leu și vreu să-l beu”!

Sunt acceptate lucrări de pretutindeni. Fiecare material va conţine două epigrame şi va fi transmis, email, pe adresa revistahohote@gmail.com, până în 10.09.2025.

Vă dorim succes!

DEZLEGARE REBUS:

Selecţie naturală?: PEACESTNAPRA – ATIATATEAPIZ – T – ASRT – GA – EN – EA – AI – TA – ORI – ITINERARE – DC – VS – TR – BETEAG – AICI – OU – ICRE – TZO – ORNIC – DR – SENALE – C – DES – IR – LA – M – L – SU – LIBORCIMIUTB – IITEIVADNIIT (Pe acest năpraznic ger, / Subțiind a vieții listă, / Vietăți, atâtea pier, / Dar destui *microbi*, rezistă!); *Epigramist gorjean:* GHEO(R)GHE (F)ILIȘ (ghio(c/r)el+ghișe(u/f)).

Selecţie naturală?
Pe acest năprasnic ger,
Subțiind a vieţii listă,
Vietăţi, atâtea pier,
Dar destui *microbi*, rezistă!

DEZLEGARE SUDOKU: DRĂGHESCU (stânga), DOBREANU (dreapta).

D	H	U	S	R	G	A	E	C
C	R	G	A	E	H	U	S	D
E	S	A	U	C	D	G	H	R
H	A	E	G	D	U	C	R	S
U	G	R	C	H	S	E	D	A
S	D	C	R	A	E	H	U	G
R	U	D	H	G	C	S	A	E
G	E	S	D	U	A	R	C	H
A	C	H	E	S	R	D	G	U

I	U	B	O	N	R	D	E	A
A	D	N	E	B	I	U	O	R
E	R	O	U	D	A	B	I	N
U	N	E	B	A	D	I	R	O
O	I	D	N	R	U	E	A	B
B	A	R	I	O	E	N	U	D
R	O	U	D	I	N	A	B	E
D	E	A	R	U	B	O	N	I
N	B	I	A	E	O	R	D	U

PUBLICAȚIE DE DIVERTISMENT, SATIRĂ ȘI UMOR, EDITATĂ DE CENACLUL ***HOHOTE***

Director: Gabi Roșianu
Redactor șef: Mihai Lungescu
Redactori: Nelu Vasile, Grig M. Dobreanu, Laura Lungescu
Culegere și tehnoredactare: Laura Lungescu
ISSN 1582 – 7682

Cuprins:

	Pag.
Coagularea umorului gorjenesc postrevoluționar	1
Alexandru Doru Șerban - Repere biografice	2
George Corbu - Repere biografice	3
Captiv în labirintul epigramei (2)	4
Portret din galeria fondatorilor Uniunii Epigramiștilor din România	10
Galeria invitaților	14
Din viața de cenaclu	34
Să-i urăm bun venit în cenaclu - PIF Vasilescu	36
Să-i urăm bun venit în cenaclu - Gheorghe Bușe	37
Galeria umoriștilor gorjeni	39
Pagina debutanților	54
Acasă la Brâncuși	57
En garde! Hohotitori în duel	61
Interviu la ceas aniversar	65
Sărbătoriți cu vârsta rotundă - dincolo de borna 65	66
Amintiri cu și despre umoriști gorjeni - Mihai Sălcuțan	70
Târgu Jiu și coloana umorului - Vasile Larco	72
Lansare de carte: ”Ceașca de cafea”	74
Lansare de carte: ”Cronica Olteniei”	74
Cu umor despre festivaluri - ”Al. C. Calotescu-Neicu”	76
”Laptele de pupăză” și Vișeu de Sus	78
La Buzău s-a trăit vesel!	79
Cronica festivalului ”Scârț-Umor” Iași	82
Întâlnirea umoriștilor de la Brăila	85
Despre epigramă cu toată dragostea	87
Despre umor cu seriozitate, în dialog cu Liviu Stănilă	91
Ion Ionescu-Quintus, 150 de ani de la naștere	94
In memoriam Constantin Cristian	95
Umor la cub - Valentin Groza, Victoria și Florian Saioc	96
Tudor Arghezi și pasiunea pentru epigramă	97
Uniunea femeilor din Gorj	98
Despre ”D”	100
Concurs pe temă dată	101
Concursul revistei nr. 34	107
Dezlegare rebus	107

HOHOTE pretutindeni

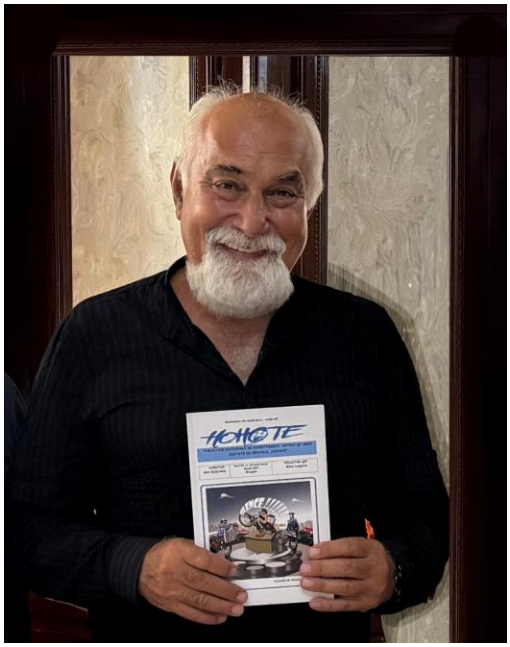

Varujan Vosganian, Președintele Uniunii Scriitorilor din România alături de HOHOTE, Brăila, iunie 2025.

HOHOTE ”umăr la umăr” cu EPIGRAMA,
Vișeu de Sus, aprilie 2025.

SELECȚIE NATURALĂ?

(fantezie)

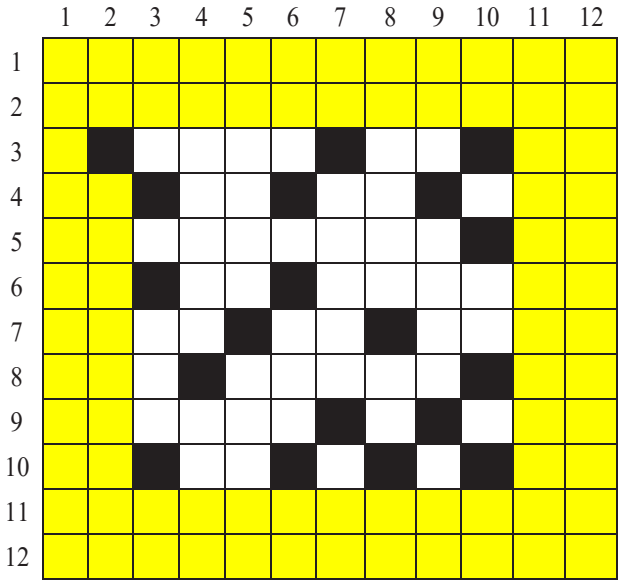

EPIGRAMIST GORJEAN

(Meta-rebus anagramat:
4O3 + 5U = 4R3 F4)

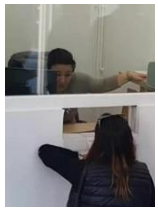

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) ”American Society of Radiologic Technologists” (siglă) – Gina Ninu! – Cuprins de lene! **4)** Cea ce a plecat! – Intrate la baie! – Tiță Tinu! – Variantă la alegeri. **5)** Drumuri prestabilite – Doc gol! **6)** Vis întrerupt! – Apare trenul! – E schilod. **7)** Spus pe loc – Produs avicol – Ovule de pește. **8)** ”Thorne Zytkow Object” (siglă) – Pendulă – Drept la stânga! **9)** Permit navigația pe râu – Nu prea e rar. **10)** Puse-n șiră! – Directivă de plan! – Suit pe jumătate! **11) ... 12) ...**

VERTICAL: 1) ... 2) E încet, fără poftă de joc! – **... 3)** Femeia de colo – Acont nelimitat! – Bețe rupte! **4)** Se sfărâmă ușor (pl.) – Înlocuitoare pentru sabur. **5)** Element de armătură la beton armat – Ard lutul în cuptor. **6)** Trecute la comune (sg.) – Măsoară munca dascălilor (pl.) – Ceva unde ea n-apare! **7)** Esență de bitter! – Herghelie în libertate – Tânăra de la stână. **8)** Tăgăduire – Mica Manu! – Ne sunt puse după ele! **9)** ”Amida acidului acetic” (abr.med.) – Moral – Jgheab pentru stors strugurii. **10)** Coji de plop! – Manuela Meca! – Șoricari. **11) ... 12) ...**

Notă: Pornind din stânga sus în sensul acelor de ceasornic şi urmând în spirală traseul rasterat, veți citi epigrama cu titlul de mai sus, a autorului aflat dezlegând enigma alăturată.

Nelu VASILE – Turburea, Gorj